

கலசி

WALKI

25-5-1958

30

நயா
தொழில்

உங்கள் அழகே உங்களுக்கு ஆபரணம்...
உங்கள் முக சருமத்தை மென்மையாயும்
அழகாயும் வைக்க

பாண்ட்ஸ் வாணிஷிங் க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

கிருதுவானதும், குறுகையானதான
பாண்ட்ஸ் வாணிஷிங் க்ரீம் உங்கள்
சருமத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளித்தது.
அந்த அழகுடனும், இளமையுடனும்
வைக்கும்! இது அண்மையில் புகழை
பெற்றது. பத்தம் முத்தம் தடவிய
பிறகு விநாயகனின் பகைத்த விடு
கிறது. பாண்ட்ஸ் வாணிஷிங் க்ரீம்
தடவி பவுடர் போட்டுத் தோண்டாக
பவுடர் மணிக்கைக்கீழ் படித்துவிடும்.

சருமத்தை கத்திகவிக்கும்
அற்புதமான க்ரீம்

தோஷம் இரவில் பாண்ட்ஸ் தோக்கு
க்ரீம் உங்கள் முத்தம் தடவுங்கள்.
அது சருமத்தை கத்தம் செலுத்து. சரு
மம் கிருதுத்தனமாயிற்றுப் போகாத
தும், சருமத்தவாசங்கள் வரண்டு போ
காததும் தடுத்தேது. அன்றாடம்
பாண்ட்ஸ் தோக்கு க்ரீம் உபயோ
கித்து, உங்கள் அழகுக்கு தகுந்த பாது
காப்பு அளிக்கும்.

இலவச புத்தகம்

"LOVELIER WITH POND'S" என்ற எழுது
இலவச புத்தகத்தை வரவழங்குகள். இதில்
அழகு பராமரிப்புபற்றி உபயோகமான குறிப்பு
கள் அடங்கியுள்ளன. பி. ஏ. மாதம் 1912,
நவம்பர்மேஷ்டி நி. 25V. பம்பாய் 1 என்ற
விவரத்திற்று தயார் செலவிந்தாக 25 தயார்
மபகா கட்டாயமுடன் எழுதவும்.

செய்துரை-பாண்ட்ஸ் இன்டர்நேஷனல்

(பகாபுத்தகப்பெட்டி பொதுமுடன் ஏ. எம். ஏ. நிசு இன்டர்நேஷனல்)

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

சாஸியம்				
நாகரிகப் போட்டி	(தலைவங்கம்)	ராஜாஜி	...	3
தேவிகுளம் தேர்தல்		...	...	4
நிகழ்ச்சித் திட்டம்	(கார்ட்டூன்)	விஜி	...	5
எழுத்தாளர் மகாதாடு		...	...	8
கதைகள்				
தாய்க்காதி		ராஜாஜி	...	10
பாவை விளக்கு		சுவிவன்	...	27
உயிரோட்டம் (பரிகக் கதை)		வே. கோவிந்தராசன்	...	44
குமரி மூத்து (பாப்பா மகர்)		சேத்துர் சுந்தன்	...	57
பொங்கிலரும் பெருநிலவு		டி. சாஜேந்திரன்	...	60
வேலுத்தம்பியின் உடைவாய்		என். சம்பந்தம்	...	73
தாயும் பிள்ளையும்		நயலகம்பி	...	82
தெந்திப் போட்டு		ரவித்திரநாத் தாகூர்	...	90
கட்டுரைகள்				
வட்ட மேஜை		...	...	14
வள்ளுவர் வாசகம்		ராஜாஜி	...	18
எழுதுகளுக்கு விருந்து		கடபொர் செவ்வந்தி	...	21
கொவாலம்பூரில் மாநில மகாதாடு		ஜி. மனுவேல்	...	38
செவ்வரும் சுதந்திரமும்		க. சந்திரனம்	...	41
நாட்டு வையதிறம்		ஸ்ரீகாரி	...	53

"கஸ்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; எப்படியாகவும் கற்பனையே.

ASPRON-6

... மானேர்ஸ்
கிரைப் மிக்சரை கொடுங்கள்

யுக்தொரு
புயற்சியும்
வைதரிக் கருவியும்.

மீண்டும்
குழந்தையின்
புன்முறுவலை
கவனியுங்கள்

உள்ளதாததின் தித்த
செவ்வந்தம்

கவனியுங்கள்.

இத சரு MANNERஸ் தயாரிப்பு

சௌந்தர்ய வாழ்க்கைக்கு...

மர்பி ரேடியோக்கள் உங்கள் குடும்பத்தை மெழுவியப்
புடன் இல்லத்தையும் அழகுபடுத்தும் மூலையே
உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

murphy

Today's most desired radio!

இனிமையான ஒளி!
அழகான நொற்றாம்!

மரடல் 332
"ஆக்ஷன்" • "பேரன்ட்" • "பேரன்ட்"
"AC or AC/DC" • "கு. 650" உட்கூர் மக்கெதரி

தேன் இயிசைக்கு சோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:
முகம்மது இப்ராஹிம் & சம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
சென்னை - பெங்களூர் - எழும்புத்தூர்

மலர் 17
இதழ் 43

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கிய—பெற்ற
நாபேசுர கும்பேடி பாண்ட—பாரதியார்

வினாபிக்கு
வலவாசி 12

நாகரிகப் போட்டி

ராஜாஜி

உடனும் உயிரும் உணர்ச்சியும் கொண்ட தனி மக்களின் கூட்டம் நாடு. நாடு சுயமாக இருக்கிறது என்றால் அதன் பொது அந்த நாட்டில் வாழும் தனி மக்கள் சுயமாக இருக்கிறார்கள் என்பது. மக்களின் தனி உணர்ச்சியை உயிர்ப்பற்றும் சமூகக் கூடம் தோக்கமாகக் கருதுவது கம்ப்யூனில் கொள்கை. தனி நபருக்குள்ள சுதந்திரத்தைப் பதிகொடுத்து விட்டு ராஜ்யத்தைப் பண்படுத்துவது கம்ப்யூனில் திட்டம். தனி மனிதனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லாவிடும் அவன் அராட்சியிற்றாலும் என்ன சந்தேகமும் பெறமுடியும்? தனி மனிதனுக்குச் சந்தேகமும் இல்லை என்றால் அந்த மக்கட் கூட்டத்தின் வாழ்க்கை மயமாற்றத்தாகும். இதுவே கம்ப்யூனில் நாடுகளுக்கும் மற்ற நாடுகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. மக்களுடைய விபத்தி சுதந்திர உணர்ச்சிக்குத் திருப்பித் தாரா சமூக வாழ்க்கை மயமாற்றது என்பது ஒரு உண்மை. சமூக வாழ்க்கையே பிரதானம்; தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கையெல்லாம் சமூக முன்னேற்றத்துக்காகவே என்பது கம்ப்யூனில் கொள்கை.

இந்த இரண்டு கொள்கைகளின் வேறுபாடு தற்போது மேற்கு வல்லரசுகளுக்கும் ருசியா, சீன வல்லரசுகளுக்கும் உள்ள வேற்றுமைக்கு முன்காணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால், கவனித்துப் பார்த்தால் இரு பட்சத்து நாடுகளிலுமே தனி மக்களின் சுதந்திரம் அழிந்து போய் வருவதைப் பார்த்தலாம். கம்ப்யூனில் அராட்சிகளின் அதிகாரமத்துக்குப் பயந்து அந்தக் கம்ப்யூனில் நாடுகளை எதிர்த்தும் மேற்கு வல்லரசுகளும் சுதந்திர நாடுகளில் தனி மக்களின் சுதந்திரங்களைக் குறைத்துக் குறைத்து அராட்சி நடத்தி வருகின்றன. போட்டிப் போராட்டத்துக்கு இப்படிச் செல்வது அவசியமாகிவிட்டது. யாரை எதிர்த்திருமோ, சுதந்திரமேக்கும் பயந்து அவர்கள் எதிர்த்திருமோ அந்தக் குற்றம் நமக்குள்ளும் பாய்ந்து விடுகிறது. இவ் ஒரு இயக்கம் நிபந்தி. கம்ப்யூனில் நாடுகளில் தனி மக்கள் எப்படி அடக்கி ஆளப்பட்டு வருகிறார்களோ அவ்வாறே அமெரிக்காவிலும் அடக்குமுறை வரவா அதிகரித்து வருகிறது. விரோதியை அடக்குவதற்கு இதுவே வழி என்று மக்களும் உலகமும் ஒப்புக் கொண்டு ஆட்சியைக் காலம் இருந்து வருகிறார்கள்.

இதற்கு என்ன செல்வது என்பது கேள்வி — சுதந்திரம் இல்லையென்றால் சுயம் இல்லை. பலவித கண்டரோஸ்களுக்கு கிடையில் உள்ள சுதந்திரமோ, கடிமோ இருக்க முடியும்? தனி மக்களின் சுதந்திரம் பற்றி போராமலிநுக்க வேண்டாமாணம் ஒரே வழிதான் உண்டு. ஆசைகளைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 'முன்னேற்றம்' 'முன்னேற்றம்' என்று ஆசைகளைப் பெருக்கிக்கொண்ட போனோமானால் அராட்சத்துக்கு எல்லா அதிகாரத்தையும் கொடுத்துவிட்டுத் தனிமக்கள் அடிமைகளாகப் பாடிப்பி வாழ வேண்டியதே முடிவு. இது ஒரு வாழ்வு அல்ல என்று எண்ணினால் வாய்ப்பற்ற முன்னேற்றப் போட்டியை விட்டுவிட்டு ஆசைகளைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆசை என்றால் பொருளாசையும் பொருளைக் கொண்டு தீர்த்துக் கொள்ளும் ஆசைகளும் அதில் அடங்கும். மேற்பட்ட பண்பாட்டுக்கு இது அவசியமில்லை. உயர்த்த வாழ்க்கை வேறு; பொருளைக் கொண்டு சுயம் அடையப் பார்ப்பது வேறு. தம்முடைய பெரியோர்கள் உபதேசித்த வாழ்க்கையில் மேற்பட்ட பண்பாடு உண்டு. பொருளைச் சம்பாதித்து அதனைக் கொண்டு அடையும் கூலிகளைத் தோக்கமாக வாழ்வது தற்கால நாடகம்

யோட்டி. இந்த நாகரிகத்தில் உண்மையான பண்பாடு இல்லை.

நாகரிகப் போட்டியை விட்டுவிட்டு உண்மையான பண்பாட்டை நோக்கமாக வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்தோமானால் தமிழகத்தின் சுதந்திரம் பறி போகாது. நாட்டின் சுயம் தோன்றும்.

நாகரிகப் போட்டியின் விளைவு கலகம். சந்தோஷத்துக்குப்பதில் கலகமே விளைவு. கூட்டுறவு செய்வது எல்லாருக்கும் சந்தோஷம் தருகிறது. அதனால் தமிழகத்திற்கும் சந்தோஷம் உண்டாகும்; சமூகத்துக்கும் நற்பயன் தருகிறது. ஆனால் அத்தகை கூட்டுறவு முறை சாகச அளவுக்குப் பெருகிவிட்டால் அதுவே கம்ப்யூனிஸ்ட் வாழ்க்கையாகிறது. அந்த வாழ்க்கையில் மக்கள் எழும்புக கூட்டம்; உள்மூப்பதே அவர்களின் கடமை; தனிப்பட்டவனுடைய உணர்ச்சிகளைக் கவனிக்க வேண்டியதில்லை; அரசாங்கமே பிரதானம். இப்படி மக்களின் சுதந்திரம் பறிமுதலாகியே சமூகம் முன்னேற வேண்டும் என்கிற அரக்க நியதி வேண்டாமென்றால் பொருளாதை வரம்பு கடந்து போகாமல் காத்து, உள்ளது தூய்மைப்படும் உண்மையான பண்பாட்டினால் மக்கள் சந்தோஷம் காண வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கமும் பாடுபட வேண்டும்.

மக்கள் சமூகத்தை ஒரு மத்திரமாகக் கிட்டு, பொருட் குவியலே நோக்கமாக வைத்துக் கொண்டு, மக்கள் சாதிகள் போட்டி போட்டு வருவதை இந்த யுகத்தின் உலகத்துக்கு காரணம். இந்த அநியாயமே விஞ்ஞான உலகத்தை மீட்பது மாதிரி.

யுள் கடமை. சிவகிளி வாழ்ந்த நம்முடைய நாட்டில் உண்மையான பண்பாட்டை, உணர்ச்சியை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதை விட்டு மற்ற உண்மையான நாகரிகமான நாகரிகத்தை அலங்காரமாகப் பொய்யான வேட்கையில் நாகரிகம் காத்து கொள்வது உலகமே தவிர, கலம் தராமல். உண்மையான சுதந்திரம் பறிக்கொடுத்து உலகமையிலிருந்து வாக்விட்டு கொள்ளும் பாரியது அநியாயம்.

உலகமையிலிருந்து போட்டி முறை நாகரிகத்தில் முடியும். அத்தகை கூட்டத்தை இப்போது அடைத்து விட்டார்கள். மயிசிறுதான் தற்போதுள்ள நிலைக்கும் சில நாள்களுக்கு இடையிலிருக்கும் தூரம். மாதிரி நாட்டின் பணி இந்தச் சரிவதானதில் காத்து கொள்ளாமல் மற்ற நாள்களுக்கு நாம் வாய்க்காவிடுவோமாகும்.

உலகத்தான பண்பாட்டுக்குப் பொருட் குவியல் போட்டி வேண்டியதில்லை. அத்தான் போட்டியினால் உண்டாகும் விருத்தியும் வேண்டியதில்லை. தூய்மை எவ்வளவு வாய்க்காமல் கலம் தரும் என்பதை நாம் நினைத்துக் காட்ட வேண்டும்.

மேற்கு உலகம் நாள்களும் குவியலையும் போட்டியிட்டுப் போகில் இருக்கிற இரண்டு வகை நாள்களும் நாள்களால் போகும்; ஆரிய நாள்களே எவ்வளவு திறமும்; அதைதான் உலகத்தை இனி ஆளும் என்று ஒரு அமெரிக்க மோதலி எய்வதில் எழுதினார். அந்த முடிவை நாம் ஆதரவாகக் கொள்வோம். எல்லாருமே நன்றாக வாழ்வோமாக. எல்லாருமே செல்வ சுதந்திர நாடி, பொய்ச் சுதந்திரம் விட்டுவிடுவோமாக.

தேவிகுளம் தேர்தல்

தேவிகுளம் பிரதேச தொகுதி தேர்தல் முடிந்து விட்டது!

தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் அபேட்சகர் ஸ்ரீமதி ரோஷப்மா போல்தூம் அபிவிருத்தி வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றி பெற்றாள். இது தேர்தலில் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்த்திக்கும் நிலையில் தேர்தல்கள் எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பதைக் கேரள கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் நடத்திக் காண்பித்து விட்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் மத்தியின் ஒருவரும் தொகுதிக்குப் போய் கம்யூனிஸ்ட் அபேட்சகருக்காகப் பிரசாரம் காட்டி நிலைமை கவனம் செய்யாதது அவர்களுக்கு தேர்வையாகக் காட்டுகிறது. 'தாங்கள் இந்த ஒரு ஆண்டில் செய்த சாதனைகளைக் கருதி யோட்டலித்தால் அனிகட்டும்!' என்று அவர்கள் இருந்தது. உண்மையிலேயே அவர்கள் ஜனநாயக முறைக்குத் திரும்பி விட்டார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது!

அதற்கு மாறாக, கேரள காங்கிரஸ்வாதிகள் நடந்து கொண்ட விதத்தையும் பார்த்து வேண்டும்.

கேரள கம்யூனிஸ்ட் மத்தியின் சுதந்திரப் போட்டிக்கு முன்பு பிரதமர் நேருவைக் கேரள

ராஜ்யத்துக்கு விஜயம் செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். எவ்வளவு நேருவிக்குக் கொடுத்த அழைப்பை, கேரள காங்கிரஸார், இந்தத் தேர்தல் சமயத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ளும்படி செய்து, நேருவினைக் கேரளத்துக்கு அழைத்து வந்து பஸ்டிபுளில் பேசச் செய்தார்கள். கேரள காங்கிரஸ் மகாநாடு கூட்டி நேருவினைப் பேச வைத்தார்கள். நேருவின் புதல்வி ஸ்ரீமதி இந்திராபை, தேவிகுளம் தொகுதியில் தேர்தல் பிரசாரம் செய்ய வைத்தார்கள். சென்னை ராஜ்ய மத்தியின் திரு கக்கன், திரு காமராஜ் முதலியவர்கள் வேறு இந்தத் தொகுதிக்குச் சென்று பெரி யிருக்கிறார்கள்!

இவ்வளவு பண்பான எதிர்ப் பிரசாரம் செய்தும் கம்யூனிஸ்ட் மத்தியின் நிலை பிரதமரால் இருந்ததற்கு அவர்கள் பாராட்டுக் குவியல்கள்!

"தேர்தலில் வெற்றி பெற்றோம்; காங்கிரஸ்வாதிகள் வரம்பு மீறிக் தங்கள் சொந்தக் கூட்டம் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்கள். ஆதலால் வெற்றி பெற்றோம்" என்று கம்யூனிஸ்டுகள் இவ் பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்ட முடியும்.

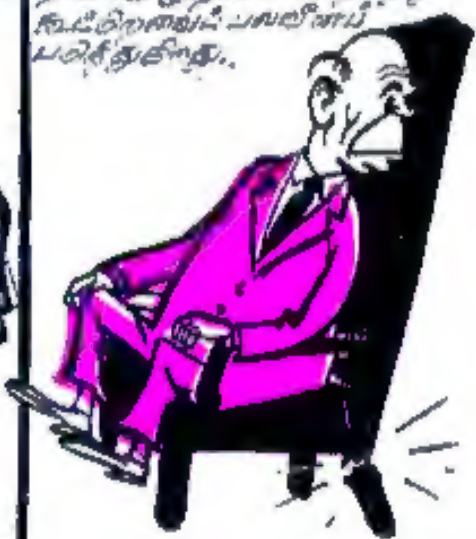
காங்கிரஸில் புதுத்திட்டம் தீர்மானிக்கப்பட்டது
காங்கிரஸ் திட்டம் தீர்மானிக்கப்பட்டது

அமெரிக்க உதவி இல்லாதுபிடி வதன் காரணத்தால்
சுதந்திரப் போராட்டம் விரைவில் முடிவடையும்
பலமான் ஆரம்பிப்பாட்ட கத்தல்கள் சமாளிக்க
வேண்டியிருக்கிறது.

பிரான்ஸில் நடைபெறும் உள்
நாட்டுக் குழப்பம் மேற்கத்திய
கூட்டுறவைப் பலவீனம்
படுத்திவிட்டது.

இந்தி கெரியாதவர்கள் உருது
மொழியாளர்களுக்கு கிடைக்கப்
பெறும் சுதந்திரம் உணர்ந்து
பிழியிடுகின்றனர் தெரு

மாற்றத்தாய் குழந்தைகளா?

அருள்வாக்கு

நகரத்திலும் வெளியூர்களிலும் குளங்களைப் போது மக்கள் சரிவர மராமத்து செய்து அவற்றைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இது ஒரு முக்கியமான சமூகத் தொண்டு. தாணங்கள் பலவிதம் உள்ளன. அவ்வாறானம், வித்தியார்த்தானம் முதலிய பல தாணங்கள் உத்தமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. குளிக் காவத்தில் ஏழைகளுக்குக் கம்பளி தானம் செய்வது சிலாகியம். அநேகநாளாக கோட்டையில் ஆங்காங்கு ஆடிதண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்வது முக்கிய தர்மமாகும். நகரத்தில் மிகச்சார விதை, குழாய் வசதி முதலியன இருக்கின்றன. ஆனாலும் இவை நிகரென்று நின்றுவிட்டால் ஒரே கஷ்டம் தான். பதில் ஏற்பாடுகூட உடனே செய்துகொள்ள முடியாத நிலையில் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். நகரத்தில் குழாய்கள் ஆங்காங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாலும், சில காவத்தில்தான் ஜலம் வரும். ஏழை எளியோருக்குச் சிரமம் ஏற்படக்கூடும். நகரிக் பல இடங்களில் குளங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் சில தேவயந்தாவங்களைச் சேர்த்தவையாக இருக்கின்றன. இக் குளங்களைப்பெல்லாம் சீர்ப்படுத்தி நல்ல நிலையில் வைத்துக் கொண்டால் எக்காவத்திலும் எவ்வாருக்கும் இதனும் சௌகரியமேற்படும். உதாரணமாக எழுக்கு அணுகல முண்டு. இவற்றைத் தூர் எடுத்து மராமத்து செய்து நல்ல நிலையில் வைக்க எல்லோரும் சேர்த்து உழைக்கலாம். இது ஒரு சிறந்த சமூகத் தொண்டாகும். சர்க்கார் கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகளுக்கும் இதில் அக்கறை இருக்க இடமுண்டு. உதவ முன் வருவார்கள். முக்கியமாக, சென்னை நகரத்திலுள்ளோர் இதில் கவனம் செலுத்துவது அவசியம்.

— டி. சங்கரநாராயணன், எழுக் காமகோடி, பீடம்

இலங்கைத் தமிழர் படும் பாடு

கொழும்பு, 17உ

தீவிர சிங்கள வகுப்புவாதியான திரு மே. எம். பி. ராஜாந்ரு என்பவருடைய தலைமையில் போன்த பிஷாக்களும் சிங்கள வகுப்புவாதிகளும் ஆரம்பித்திருக்கும் தமிழர் படுக்கைப்பு இயக்கம் சில இடங்களில் உச்ச நிலைபை அடைத்திருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. கனத்தூதர, மொரட்டு டுஸை, வெனிமடை, பாஸ்தூதர முதலான சில ஊர்களில் தமிழ் மக்கள் மானம் மரியாதையுடன் வாழ முடியாத நிலைமை உருவாகி விடுகிறது. இக்குள்ள தமிழர் கடைகளில் மூன்றாம் சிங்கள வகுப்புவாதிகள் தமிழர் எதிர்ப்பு கலகம் அட்டைகூடல் என்று கொண்டு அந்தக் கடைகளில் வரும் சாமான்கள் வாங்காதபடி பயாத்காரமாகத் தடை செய்கிறார்கள். மறிபல் மீதச் சாமான் வாங்குகிறவர்களில் முகத்திலும் முதுகிலும் தாள் புரி அலமானப்படுத்துகிறார்கள். இதன் போலீஸார் பார்த்துக் கொண்டு கம்மாவிற்குக் கிறார்கள் தமிழர். கவனித்ததிலும் உதவி புரிவதாய்க்கி. தமிழர்கள் போலீஸாரிடம் முறைபிட்டார்களென்றோக்கிவன்கூடப்பா மல் கடைகளை மூடிவைப்பதே நன்சென்று உபதேசம் செயல்படுகிறது. இவ்வகைப் பார்த்தும் பொழுது இலங்கையில் சட்டமும் சட்டத்தைப் பாதுகாக்கும் போலீசும் இருக்கின்றனவா என்பதைப்பே சந்தேகிக்க வேண்டி விடுகிறது. அனைமல் வாழ்ப்பாணத்தவர்கள் தங்களுடைய கடைகளை மூடிக் கொண்டு வாழ்ப்பாணத்தவர்க்குத் திரும்பிவிட்டார்களாமல், திரும்பாமலிருப்பவர்களும் தங்கள் தொழிலை வருவாகக் கருக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்கள மொழி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துத் தமிழ் மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்துக்கும் பதில் தீட்டுவதற்காகச் சிங்களப் பகுதிகளில் தமிழர் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை நடத்துவதாகச் சிங்கள வகுப்புவாதிகள் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். தமிழர்கள் தங்களுடைய தாய் மொழி ஒழிக்கப்படுவதையும் தங்கள் மீது ஒரு அண்மியமொழி பயாத்காரமாகத் திணிக்கப்படுவதையும் எதிர்த்துச் சத்திரப்

போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். புதிய உரிமைகளைப்போ, சதுக்கங்களைப்போ எதையும் கோராமல் பயமாய் நிலைமை திரும்ப ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுகிறார்கள். ஆனால் சிங்கள மொழிவெறியர்கள் சிங்கள மொழி ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தப் பயாத்காரத்தைக் கையாளுகின்றனர். இதன் முடிவு பாரதப் பிரதமர் நேருஜி சரிபத்தில் எச்சரித்ததைப் போல் பயங்கரமானதா விடுக்குமென்பதை அரசாங்கமும் உணர்வதாகத் தெரிகல்கி. வகுப்புவாதத்தைப் போக்குவதற்குப் பதிலாக அதற்கு ஊக்கமளிக்கும் முறையிப்போவா சரிபங்கள் நடத்துவருகின்றன.

திரு வி. கத்திரவில்கம் எம். பி. தலைமையில் உண் அடங்காத தமிழர் மூன்றாம் இம் மாதம் வவுலியாவில் ஒரு முக்கியமான மகாநாடு கூட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் ஏது நாடு என்று பெயருடல் ஒரு தனித் தமிழ் ராஜ்யமாகப் பிரகடனப் படுத்துப்பட வேண்டுமென்பதை இந்த மகாநாடு வலியுறுத்தும். இவ்வுகை பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தில்கீழ் வருவதற்கு மூன்றாம் தமிழ்ப் பகுதிகள் தனிராஜ்யமாக இலங்கை என்றும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மறைத்தபின் தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்கள ஆட்சி ஏற்பட நிலாபரிமல்கிவ வேன்றும் உறும் இக்கட்சில்கர், ஸுதாபல போஷலிலை அடிப்படலில் தனித் தமிழ் ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தி அதை காமல்செல்தில் ஒரு சத்திர அக்கத்திலவராக் வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். தீவிர சிங்களவாதி களில் வரும்பு வேறிவாட்டம் தீடிக்கும் பட்சத்தில் தனித் தமிழ்தாடு கோரிக்கைக்கு ஆதரவு அதிகரிப்பதை வாரும் தருக்க முடியாதென்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது.

உதாரணமாக, கோப்பால் எம். பி. திரு வி. வவுலியல்கம் உருப்பெட்டியில் திகழ்த்திய ஒரு பிரசங்கத்தில் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் ஒரு சமங்கி அரசியலில் வாழ முடியுமானது அதுவே தங்கடென்றும் இது சாத்திய மின்பாத பட்சத்தில் தனித் தமிழ் ராஜ்யம் ஏற்படுவதைத் தாம் வரவேற்பதாயும் அறிவித்தனர். பெரும்பாலான தமிழர்கள் கருதுவதும் இப்படியேதாம். — ரஜனி

எழுத்தாளர் மகாநாடு

மே 31, ஸூன் 1 ஆகிய தேதிகளில் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு கூடப்போகிறது என்பதை வறித்து மகிழ்கிறோம். வறுக்கமாகச் சென்ற தமிழ் நடக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு இந்த ஆண்டு தாகர்போல்கில் கூடப்போகிறது.

இந்த மகாநாட்டுக்கு வரவேற்புக் குழுத் தலைவராகத் 'நிணமல்' திரவாக ஆலில்கர் திரு. டி. வி. ராமகல்பலர் அவர்களையும், மகாநாட்டுத் திறப்பாளராக அலிக் இத்திரவாண்தும் உண் எழுத்தாளர்களின் நன்மதிப்புக்குப் பத்திரமாளவரான மத்திய கரிக்கார் கலாசார இலாகா மத்திரி பேராசில்கர் ஸாமாஜிக் கலர் அவர்களையும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். மேற்படி மகாநாடு உருவதற்கு முன்னிலையே

அது பாதி வேற்றி வடைத்தவிட்டது என்று சொல்லலாம். தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் இந்த மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு மேற்படி பாதி வேற்றியைப் பரிபூரண வேற்றியாகச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

எழுத்தாளர்கள் எல்லாரும் தனித்து இயங்கும் இலங்கைப்பவர்கள். அவர்கள் எல்லாரும் ஒரு இடத்தில் கூடி, பரஸ்பரம் அண்மையும் தம்பெண்ணத்தையும் வளர்த்துக் கொள்ள இந்த எழுத்தாளர் மகாநாடு ஒரு நல்ல வழி காட்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அத்துடன் இத்தமகாநாடு தமிழ் எழுத்தாளர்களில் எதிர்கால தன்மைகளை வழி வகைகளைப் பற்றிச் சித்தித்து அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யுமென்று கருதுகிறோம்.

வதனியால் குளுமையுடன் விளங்குங்கள்

வன மதுபாயக் கருவிகுடி

இந்த உங்கள் கவனத்தை, தங்கம் போடுகிறதாயுடன்
வதனி போடுங்கள் கவனிக்கவேண்டுக, தங்கம் நெல்
புடும் தகவல்கள்—இது கதிரி போடு.

கித்தவாய்க்க நீயா நகர்த்தல் மதுபாயக் கருவிகுடி
அம்; நீயா போடுகிறது, புதுமுகத்தில் புதுமுக நகர்த்த
வதனி போடுகிறேன்.

கடைசி தேதிக்கு வரை
புதுமுகம் நகர்த்த
புது உலகம்.

மதுபாயக் கருவிகுடி

100% கதிரி

வதனி

போடுகிறேன் புதுமுகம் நகர்த்த

நாய்ச்சாமி

ராஜாஜி

“பழனி! என்ரு ஒன்றும் பிடிக்க வேடா! நான் ஆண்டியாய் போகப் போறேன்” என்றான் கிட்டு.

இருவரும் சென்னைத் தெருப்பின்னை கள். சென்ட்ரல் கிண்டெஷனன்டை இவர்கள் குடியிருப்பும் தொழிலும். தொழில் பிரயாணிகளின் ஜோபிகள் வேட்டை.

பழனி அழுதான். “நீ ஆண்டியாய் போயிட்டா நான் என்ன செய்வேன்?”

“அழாதே, பழனி! சாமி இருக்கிற ரடா! எப்படியாவது பார்த்துக் கொள் வார்” என்றான் கிட்டு.

“சாமியாவது மீயாவது! இந்தப் புது இன்ஸ்பெக்டர் வந்தது முதல் எதுக் கும் இடமில்லையடா. நான் இந்த ஸ்டேஷனை விட்டுத் தொலைத்து, திரு வல்லிக்கேணி கடைத் தெருவுக்குப் போக கப் போகிறேன்” என்றான் பழனி.

“திருவல்லிக்கேணி வேண்டாம். அங்கே ஒன்றும் இல்லை. என்னாரும் பிச்சைக்காரப் பயல்கள். நீயும் மயிலேறு வும் மயிலாப்பூருக்குப் போங்கள். அங்கே அவ்வளவு பாரா இல்லை.”

“நீயும் வாலேன்” என்றான் பழனி.

“என்ரு இந்த வேலை பிடிக்கவில்லை. நான் ஆண்டியாய்தான் போவேன். அதோ மயிலேறு ஒடி வரான்.”

★

மயிலேறவும் பழனியும் பாங்க்கடை பக்கம் போனார்கள். கிட்டு ஒரு மரத் தடியில் உட்கார்ந்து மடியிலிருந்து, ஒரு

போட்டை எடுத்து அவிழ்த்து உடல் பெல்லாம் சாய்ந்து பூசிக் கொண் டான். அங்கிருந்து தெற்கே புறப் பட்டான்.

தெரு நாய் ஒன்று வாலாட்டிக் கொண்டு அவன் உடலை போயிற்று. அவன் விரட்டினான். விரட்டினாலும் அது கேட்கவில்லை. கொஞ்சம் பின்னால் அவனைத் தொடர்ந்தே போயிற்று. ஒரு வாராவது பன்னடை கிட்டு நின்று நாயைப் பார்த்து. “நீ ஏன் என் னோடு வருகிறாய்? போ” என்றான்.

அது வாயை ஆட்டித் தன் தலையைத் துக்கி அவன் முகத்தைப்பே பார்த்த வண்ணம் தின்றது.

கொஞ்ச தூரம் சென்று மறுபடியும் நாயை அதட்டினான். அது விடமாட் டேன் என்று முன்போலவே கேளுகிறது.

“என்னிக்கோ ஒரு ரொட்டித் துண்டு போட்டேன். அதற்காகவா என்னோடு வருகிறாய்? போ” என்றான். நாய் அவன் காலை நக்க ஆரம்பித்தது.

போகவில்லை.

“என்னன்டை ஒரு புதுக் காகதான் இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு பிடி வாங்கிக் குடிக்கப் போகிறேன். நீ ஏன் என்னோடு வருகிறாய்? நான் ஆண்டியாய்ப் போவேன். தெரியுமா?” என்றான்.

“தெரியும், தெரியும். ஆனாலும் உன் குஞ்சுதான் வருவேன்” என்று நாய், அதாவது வாய் ஆட்டிக் கொண்டு அவன் முகத்தை நோக்கித் தன் கருங் கண்ணை அகலமாகத் திறந்தது.

★

ஒரு வெற்றலப் பாக்குக் கடைக்குப் பக்கத்தில் நின்று. “ஒரு பீடி கொடு” என்று கையை நீட்டினான்.

“படவாப் பயிலே, ஒடிப் போ” என்றான் கடைக்காரன்.

“கடையண்டை யாராவது விபா யாரம் செய்ய வந்தவர்கள் ஜோரிலே விடுத்து ‘நிதா - வந்தாயா, ஒடிப் போ!’ என்று கடைக்காரன் அகட்டினான்.

“சிவ! சிவ! நான் திருடன் என்று எண்ணியீரா! துயோ குமரவேலா!” என்றுச் சொன்னான்.

அப்போது ஒரு பீடாஸ்காரன் பெரிய மீசையும் கடியுமாய் வந்தான். கிட்டு, “சிவ சிவ” என்று கொஞ்சம் உரக்கச் சொல்லிக் கொண்டு சென்றான். சேறி நாயும் அவன் கூடவே சென்றது.

★

“சொந்தி நாயே நான் ஆண்டி யாமிப் போனேன். நீ என் என்னை அண்டிக் கொண்டு வருகிறாய்?” என்று மறுபடியும் நாயைப் பார்த்துச் சொல்லி விரட்டினான். விரட்டினாலும் அது போக வில்லை. கொஞ்ச தூரம் திரும்பி ஒடிச் சென்று மறுபடியும் அவனைப் தொடர்ந்தது.

தொடர் கட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு மெளலியைக் கிட்டு திண்டாட்டம்.

“இந்தா, கா! ஒரு அப்பம் கொடு” என்று.

வாய்க்கிப் பாதி தான் வைத்துக் கொண்டு பாதி தாய்க்குப் போட்டான்.

★

கிட்டு பழனியில் அமர்ந்தான்.

நல்ல சாமியாராகவே ஆய்விட்டான். மரத்தடியில் உட்கார்ந்து வந்தவர்களுக்கு விபூதி தருவான். வியாதியை தரிசு எல்லாம் அத்த விபூதி பெற்றுக் கொண்டு சொஸ்தப்பட்டார்கள். காசு கொடுத்தால் வாங்க மாட்டேன் என்பான். யாராவது அங்குடம் அவனுக்குச் சாப்பாடு கருவார்கள். இவனுக்குக் கொண்டு தந்த கொற்றை முதலில் நாய்க்குப் போடுவான். அது இன்றிய “போதுமா, தம்பி!” என்று கேட்பான். அது வாய் ஆட்டிப் படுத்திக் கொண்டு நாய்க்குக் கொள்ளும்.

அதன் பின் இவன் மிகச் சத்தை உண்டாக்கிப் போகான்.

நாய்க் சாமி யார் என்று அவனுக்குப் பெயர். எல்லா வைத்தி யரும் பார்த்து விட்ட

ஞ் சுப்படாத தோலாவிதம் 'நாய்' சாயிபாராண்ட போலோம்' என்று அவ்வளவுதான் விழுதி வாங்கிக் கொள்ள வசூலாகிறது.

இருநாள் நாயக்குக் காங்கன் இலுக்க
ஆரம்பித்தது. கங்கனில் நீர் பெரு
கிறது. தலைகைத் தரைவீல் சாய்த்துக்
கிடத்தது.

"ஐயோ, பாவம்!" எனஞ்சுகள், ஆள்
 ஐயுடையவன்வரை வந்தவர்கள்.
 கிட்டவும் நாலின் தலைவிய் விழிப்பார்.
 "சில! சில!" என்று சொன்னான்.
 இரண்டு திமிசுசுக்கள் நாய் தன்
 உரிசை விட்டது.

மூலிபொலிபு வண்டி வந்தது. நாயை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

சீர்தியானதாக காணவில்லை. ரோம் பப் போர்டன் அடிக்கடி வந்து வந்து, "எங்கே நாய்? எங்கே நாய்? எங்கே நாய்?" என்று கிளரித்தார்கள். இப்போது காணவில்லை.

இட்டு பழனிவாண்டலன் ஈகை மேல்
கோயிலில் சத்திதீபஞ் பின்புறம் சமாதி
லில் சிடந்தான்.

புதுமுகம்! தயரப்படாதே. துறவியாகவும் ஒரு தாயிடம் மாறும் அவத்தையே, வலக்கவாகாது. நான் என் சொத்து, உனதில். எழுந்து நட!" என்று சொல்கிறான்.

“தானும் உன் சொத்துத்தானே? என்னை மட்டும் ஏன் இன்னும் அநியாயிப்பதற்கு?” என்று கிட்டு.

“வருவாயா, திரும்பு வாயா!” எங்குள்
மதாபிதவன்.

தூய்மையின் பிரேரணை துரை எடுத்து ஊர்வலம் செய்து வெகு விழாவாகத் தலைம் செய்தார்கள்.

கிட்டுவின் சென்னை பட்டணத்துச் சபாக்களோ தங்கள் தொழிலை எப்போதும் போல் நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். மகாதேவன் அவர்களையும் உம் வைத்திது வருகிறும். தேருக் கும்பத்தவன் அவனுக்கு மிகப் பிடிமம்.

வின்றாகி. இத்திவந்திவைத் தமிழ் நாட்டின் பர்கள் வேட்டு நவீகமுடியுதினா. குமர்துக் கெருமகசிய் காண்புழை மலையின், திருச் குர் கோழிக்கோடு. திவ்வங்கவின் ஒளி பரப்பு முடியுமடத்த இவ்வெருது. ஆகவே, இத்தத் "தமிழ்ச்சொன் மாறா" என்ற திவந்திவைத் திருச்சுர் திவ்வழம் அஞ்சல் செய்துதமிழ்தின் பர்களுக்கு. மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். செயல்படுத்துத
12-3-58 த. ம. கணபதி

பேய்க்கிதும் பெருந்தை

"பொய்க்கிதும் பெருந்தை"ய் உதா லும் கதாரத்திரங்கள் காவதும் மிகவும் முக்கிய பட்டவராகவே தோன்றுகின்றன. இதுபற்றும் கதாபாசகம் நடந்துகதாம்

என்ற முழுதும் கவந்திருக்கிறோம் (நாளும் அவருமடய தொழில் கடுபட்டுப்போவதிலும் இருக்கலாம்!)
இத்த காரம் தொழிலர் அன்புரிசுத்தை (காலாரை) பற்றி எழுதிப்போது பெரிய னர்ஜனமும் பாராட்டக் கூடிய வகையில் அமைத்திருக்கிறது. தொழிலர் ஆப்பிரதன் திபெட்டாரையும் அதிதான் கருவிகன், திவ்வகன், பக்காவதனமும் கன் முன் கொண்டு திவ்வ கவக்கிரு. நடபாரன் என்ற திவ்வக செவ்வும் திவ்வ அபாரம்.
ம. ராஜேந்திரன் டாக்டருக்குப் படித்தவ ராக இருக்கையினமும் என்பது என் கவண்! அவர் திவ்வகன் என் பாராட்டுவங்கள்.
தாதுதாரபத்
8-3-58 வி. ம. கார்த்தியன்

சங்கர ஜயந்தி

பண்டித பௌத்தமதவர்க்கும் பொருத்தெருது பெருமையாக புரிக்கே உரியது. அதனை மகத்திய சிவன் அமை மிகத்தும் காலம் செங்க ஆதிசங்கரர் அவருதித்த பெருமையம் நமது பாரத நாண்டிய புரிக்கே உரியது.
அப்பாலின் ஜயந்தி விழாவை மயற்க 26-த் ததி தமிழகமும் தய்யுவாக மேற்குள் கொண்டிருக்கன். துரவ்வதியும் மொளம் கரிதும் பக்கிகள் ஆதிசங்கரன் திருநா தத்தை பௌத்தவ காகத்தியங்கினாடு னர் கவபாக படுத்து சென்று மெருத்தாரகன். அந்நே புலனாகுகள். சங்கர சீர்திர உபா விசேஷமும் விழாவை திவ்வகன் செய்தன.

1. கர்த்தி காமதோர புடம் ஸ்ரீ சங்கரர் சரிசு கவாபிசு கவண் பார்பெட்டடின் தங்கிக்குத்திரது உண்டவார்பெட்டை பெருமக்கன் ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி விழாவை வேரு விபரிகளாக நடத்தினார்கள்.
2. பௌத்த புராணவாகம் சங்கரர்க் சகவின் ஆரவிக் சங்கர ஜயந்தி விழா தாது நாடன் மிகவும் விமரிசையாக கொண்டாடப்பட்டது. அதை டுட்டி கர் சங்கரர்க், மேதுபாரணமும், பழநி தருவி யவை திருத்தும். ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர்க்கு வித்திருத்தின் சாதுவாக காட்டி.
3. புது தில்லியில் நடத்த சங்கர ஜயந்தி விழாக் காட்டி. இவ்வையத்துக்கு கயர்க் கோர்ட் திபதி ஸ்ரீ து. என். செவ்வுட் ராமசுயர் திவ்வக கவித்த, உதா கார்து ஸ்ரீ ராமஜாத்தி சரிசு உபயோககன் செய்தார். ஆதிசங்கரர்க்கான தமிழ் மக்கள் விழாவிக் கவந்துகொண்டனர்.

ஜீவ்

ஆர்.ஆர்.ரிக்சாஸ்

காத்தவ

வித்யோகத்திற்கு: சென்னை கரம்: சிலாஜி பிலிம்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை - 74 ★ வட
குடியாத்தம்: ★ சென்னை லிமிடெட்: அல்பியெஸ் பிக்சர்ஸ், சென்னை-6; ★ கோயமுத்தூர் &
புதுக்கோட்டை உள்ளடக்க: கஜந்தா பிக்சர்ஸ், திருச்சி; ★ மதுரை, ராமநாதபுரம் & திருச்செல்
வாய், பெங்களூர்: ★ மலபார்: சென்ட்ரல் பிக்சர்ஸ், கோட்டையம்: ★ ஸ்ரீலோகம்:

விவளியீடு

ராயன்

தடாக்கலன்
ராமன்ரூ

திரைப்படம் எழுதியவர்: க. முத்தியைன். இயக்கியவர்: ராமன்ரூ.
பாடல்கள்: தஞ்சை ராமையா நாயுடு. இசை: பி. வி. நாயுடு.
கதை: காவிரி

நடிகர்: தென்னாற்காடு, செங்கல்பட்டு, சித்தூர் (புதுச்சேரி உள்பட): தோ பிகார்ஸ்.
நடிகை: கிருஷ்ணம் பிகார்ஸ், பொன்னாச்சி: ★ திருச்சி & தஞ்சை: (காசாக்கால் &
வேல்: செட்டியார் பிலிம்ஸ், மதுரை: ★ காந்தி ராஜ்யம்: விஜயா டாக்கி டிஸ்ட்ரிபியூட்
விசினிமாஸ் லிட்., கொழும்பு: ★ எம். எம். எம். இத்தியன் பிலிம் கம்பென்ஸ், மும்பாய்

பென்ஸ்வார் வாசகம்

ராஜாஜி

31

நமக்குத் தீமை விளைவிக்கலா, நம்மை அடிமதிக்கலோ கருதுவாராயும் நாம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எதைப் போல்? பூமியானது தன்னை வெட்டிக் குழி தோண்டுகிற வர்க்களையும் சுமக்கிறது அல்லவா? அதைப்போல், இதைச் சொல்லி வன் னுவர் மிக அழகிய ஒரு குறியை நமக் குத் தந்திருக்கிறார்.

அகழ்வாரைத் தாங்கும்
நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை

இ க ழ் வ து செய்கையினாலாவது சொல்லினாலாவது, எவ்வாறாயினும் சரி, பொறுத்துக் கொள்வதே தலை—சிறந்த தருமமும், தலைசிறந்த விவேக மும் ஆகும்.

நமக்குத் தீமை விளைவிக்கப் பிறர் செய்யும் தருமம் வழுவிய செயல்களை நாம் எப்போதும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 'சில சந்தர்ப்பங்களில் பொறை உதவாது, தீமைக்குத் தீமை செய்வ வேண்டும்' என்று எண்ணுவது தவறு. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பொறையே நல்லது.

பொறையைவிட மேலான செயல் ஒன்று உண்டு. அது பிறன் ஒருவன் இழைத்த தீங்கை மறந்தேவிடல். நின் னில் இருப்பதைப் பொறுத்தல் வேண் டும். அதைவிட நல்லது, அதை மறந்தே விடல்.

இறத்தல் என்றால் வரம்பைத் தாண்டிச் செல்லல், தருமத்தைப் புறக் கணித்தல், பிறர் செய்யும் அறம் வழுவிய செயல் என்பதற்கு 'இறத்தல்' என்று வைத்த அடியிக் கண்ட குற வில் இறப்பினால் பொறுத்தல் வேண் டும், எப்போதும் பொறுத்தல் வேண் டும் என்று உபதேசிக்கிறார்.

பொறுத்தல் இறப்பினே
என்றும்; அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று.

[பொறுத்தல்—பொறுத்தல் கொங்க. மறத் தல்—(மொழித் பெயர்) மறத்து விடுதல்.]

முடிந்தால் மறந்தே விடுக. அது உன்னால் முடியாது என்றால் பொறுமை காட்டுவாயாக. அது எந்தச் சமயத்தி லும் உன் கடமையாகும். இது குற வின் கருத்து.

சூற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொண் ளாமல் உன்னுடைய சக்தியைக் கொண்டு உனக்குத் தீங்கு இழைத்த வனைத் தண்டித்து விட்டாயானால், அதை உன் வெற்றி என்று யாரும் கினைக்க மாட்டார்கள். அது உனக் கிருந்த பலத்தின் காரியம். தீங்கு இழைத்தவனைத் தண்டிக்கும் சக்தி உனக்கிருந்த போதிலும் அதை நீ பயன்படுத்தாமல் பொறுத்துக்கொண் டாயானால் உலகம் உன்னைப் போற் றும். பலம் இருந்தும் பறித்தப் பழி வரங்காமல் மன்னித்து விட்டால் அது வல்லவோ உன் வெற்றி என்கிறார் முனிவர்.

சக்தியற்றவன் பொறுத்துக் கொண்டுதான் தீர வேண்டும். அது பொறையாகாது. சக்தி யிருந்தும் கோபத்துக்கு இடம் தராமல் பொறுத் துக் கொண்டால் அது வன்னுவர் சொல்லும் பொறையாகும்.

ஒறுத்தாரை ஒன்றாக
வையாரே; வைப்பார்
பொறுத்தாரைப் பொன்போல்
பொருத்து.

[ஒறுத்தல்—தண்டித்தல். ஒன்றாக வைப்பார்—புறங்கூர் தருத்தவர் என்று உரையிருக்கிறது.]

பொன்னை மதிப்பது போல் பொறுத் தாரை மதிப்பார்கள்.

குறைந்த விலை செலவு.
அழிவ்ப்படியான கார்ட்டுகட்கும்,
தவற்த்த செலவுகட்கும்,
அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்த

உஷா

மலகம் விநியோகம்
தி ஜே என்ஜினியரிங் பிரைவட் லிமிடெட், கல்கத்தா-1

உச்சரி விநியோக ஆய்வு: 120, அரண்மனை வீடு, மாராண்டி
பெங்களூரு போல் எஜெக்டர்ஸ் 89 ரைட் கிளாட், 17, 3ஆம் ஃபுளூ, பெங்களூரு-1

பாவஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிமிடெட்

3, சிங்கராச்சாரி வீடு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி எண். 414 ... மதுராஸ் 5
தந்தி: 'EVERMANS' ... போன்: 85834

சேரக் கடைசி தேதி 11-6-1958 ... முதல் மலத் தேதி 13-6-1958

25 மாதங்கள்			மாதாந்திர சீட்டுகள் (2-வது மெம்பிர்ஷிப் ரைட்டைக் கொடுக்க)			25 ஆகத்தினரிகள்		
வகுப்பு	மாதச் செலவு	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் செலவு	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் செலவு	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-			
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-			
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-			

விவரம் தெரிவிக்க எழுதித் கேட்பவர்களுக்கு எட்டாம் நிதித் துறைமுக அனுப்பப்படும். சீட்டுக் கட்டத்தினரிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பண்டகட்கு 0419 தருக.

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

(பெரிடர் உத்தரவுப்படி) எம். வி. கம்பிரமணியம், மானேஜர் கடைகட்கு

பெங்களூர் ஆய்வு: 8, பி. பிரைட் III பெங்களூர் கிளாட் ஆய்வு: "பெங்களூர் கிளாட்" 17-ஆ, காரைச் செலவுகள் கிளாட் (கிளாட் கிளாட் செலவுகள் கிளாட் கிளாட்) பெங்களூர்-32

தல்ல முறைதான்

காய்கறி பயிரிட வேண்டுமா?

அப்படியானால் .....

பு. மு. அருணாசலம் எழுதிய

காய்கறித் தோட்டம்

வாங்கிப் படித்துப் பயிசிட்டுப் பாருங்கள். இந்தப் புத்தகத்தில் தோட்டம் போடுவது எப்படி? சமைக்கக் காங்கறி, நாட்டுக் காங்கறி பயிரிடுவது எப்படி? செடிக்களுக்கு வரும் தோய்கள்—தீர்ப்பு எப்படி? காங்கறி சத்து விபரம். உணவு முறை. காங்கறிகளைப் பற்றிய பழமொழி, காங்கறிகளின் பெயர் ஆங்கிலத்தில் இன்னும் பழைய விஷயங்கள் இதில் அடங்கி இருக்கின்றன.

சென்னை அரசாங்கத்தின் பரிசு பெற்ற இந்தப் புத்தகம் மூன்று பதிப்புகள் வெளி வந்து, தமிழ் மக்களின் தோட்டங்கள் வளம் பெற்றன. அப்பொழுது ரூ. 5.50 350 பக்கங்கள், 'ஆண்டிக்' காசிதம், 50க்கு மேற்பட்ட விவரக் கப்பலங்கள், உடைய இந்தப் புத்தகத்தை மிகவும் குறைந்த விலை ரூ. 1.25க்கு கிடைக்கச் செய்திருக்கிறோம். தபாலில் வேண்டுமோர் ரூ. 2.00 மணி ஆர்டர் மூலம் அனுப்ப வேண்டும்.

தூசின் முதல் வாரம் வெளியாகும்

000

சக்தி காரியாலயம்

1/142 மவுண்டு ரோடு. சென்னை-6

உலகப்

பிரசித்திபெற்ற

தொண்டை

மற்றும் மாப்பு

உபாதைகளுக்குக் குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் விலகிகள் உட்கொண்ட

தநால், பிராங்கைகடஸ் விரைவில் அகன்றது

தொண்டையுடன், பிராங்கையுடன், இருபால் மதமும் ஐயத்தோடும் முதலியவை பெப்ஸ் தொண்டை மற்றும் மாப்பு உபாதைகளுக்குக் குணமளிக்கும் விலகிகள் உட்கொண்ட உட்கொண்ட அகன்றது. தொங்குக் காணமான மிகுமி விலகி கொல்லவும், வலியைக் குறைக்கவும் செய்யும். அதன் குணமளிக்கும் ஆவியை அனுபவிப்போம்.

பெப்ஸ்

தொண்டை

மற்றும் மாப்பு

உபாதைகளுக்குக்

குணம் அளிக்கும்

விலகிகள்

எல்லா மருந்து

விவரப்பரிசீலனையும்

கிடைக்கும்.

வி. தி. முல்போர்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமி.

சென்னைக்குள்: தனா அகில கம்பெனி
86, ஸ்ரீரங்கம் லாங்க் தெரு, சென்னை-8

ST-56-TAN

முருகனுக்கு விருந்து

கடைபேர் கெளகல்ஜ்

அமெரிக்காவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினரைக் கண்ட வேண்டுகோள்களையும் மக்களையும் குறிக்கிறார். வேறு நாட்டின் மரபுகளையும் செங்கு பின்பற்றி நாய்கள் அப்பகுதியினர் வசித்த பிரதேசத்தை அடைவது காதலியமாயிற்று. அங்கு ஆறு உட்பிரிவுகள் கொண்ட பூர்வகுருகன் வாழ்ந்தனர். காட்டுப் பகுதியில் ஏராளமாகக் கிடைத்த ரப்பர் செல்வத்தை நாடி வெள்ளையர்கள் அங்கே அடிக்கடி வருவதுண்டு. அவர்களுடன் இந்தப் பூர்வ குரு மக்கள் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் வசித்த இடத்துக்கு அருகாமையிலேயேதான் வெள்ளையர்கள் முகாமிட்டிருந்தனர்.

அவர்களுக்காக ரப்பர் மரங்களை வெட்டியும், பாலை சேகரித்தும், பட்டைகளைச் சிவியும் பல வகைகளில் இக்குருகன் வேலை செய்தார். அதற்குக் கனியாகச் சிறு கத்திகளும், சமைவலையும் கத்திகளும், வெட்டுக் கத்திகளும், உப்பும், திரூர், சட்டை வகைகளும், புகைவிடையும் இதர வகைப் பண்டங்களும் அவர் வரிகளை விருப்பத்துக்கேற்பவடி கொடுக்கப்பட்டன. இந்த வெள்ளையர்கள் முகாம்களிலிருந்து வந்தவர்களிடமிருந்து இக்குருகன் வேளிக்கெனிய பாணை கற்றுக்

கொண்டனர். அம் மக்களின் பாணைகளைக் கற்றுக் கொள்ளவும், அவர்களுடன் பேசவும் இது எங்களுக்கு மிகவும் உதவியது. குடிமக்களின் பெரும் பாக்கையினர் ரப்பர் விவசாயிகளிடம் வேலை செய்தாலும், எல்லோருமே அவ்விதம் தொழில் புரியவில்லை. அவர்களுடைய தலைவரான ஜென்டெரை என்பவன், காட்டுக்குள் ஒரு ஏறுகட்டத்தின்குடன் தனிபேதான் வசித்தான். வெள்ளையரை முதன்முதலாகப் பார்த்ததிலிருந்தே அவன் அந்த இடத்தை விட்டு விலகி, வேகுதரம் உருவான சென்று வசித்து வந்தான். முதல் சந்திப்பின்போதுதான் இரு தரப் பேசுதலும், உண்மை

கடைபேர் கெளகல்ஜ்

முன்னு் உயிர் சேதமிடாத ரப்பர்பட்டாமை. அந்தத் தலைவன் வாயிலிருந்தே அந்த வரலாற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள ஆவல் கொண்டேன். இக்கால அமைதி நிலை கொண்டிருக்கின்றனவேனும் அப்பந்த நினைவு கடைசியில் அவர்கள் கண்டு பிடித்து அப்போதுடன் அவன் குடிசைவிடுவதற்கு வசதி செய்து கொண்டேன். எதிர்க்கிண

கட்டம் கட்டமாகக் கொண்டு குறிப்புவன் என்று பிரதிபலிப்பதற்கு அந்த நிலைவன், தன் மூட்டக் கிணிக என்ன அனுமதித்தது எனக்கு ஒரு பேரும் தெரியவேயாருமே.

இவ்வாறாக, ஜென்டெரை என்ற அந்தப் பூர்வ குருகனின் தலைவனும், பத்திரிகை யாளன் என்ற முறையில் ஆயிரக் கணக்கான மையங்களுக்கு அப்பாவிக்குத் து அலகைப் பேட்டி என்ன வந்திருந்த நாளும் எதிர் எதிராக உட்காந்திருந்தோம். முதலில் அவன் தான் பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

"ஐயுறுகலுக்கும் பகுத்துகலுக்கும் நான் ஏற்கெனவே திறைய விடுத்து அளித்திருக்கிறேன்" என்றான் தலைவன். என்னிடத்தில் இறத்தவர்களைக் ஐயுறு நின்றுகொண்டதான் அவன் இவ்வாறு குறிப்பிட்டான்.

"அது எப்படி நடத்தது? எனக்குத் சொன்னது!" என்று நான் ஆர்வத்துடனும் ஆச்சரியத்துடனும் அவனைக் கேட்டேன்.

ஒரு தீண்ட மெனனம், தலைவன் துத்து வருஷங்களுக்கு முன்னும் நடத்த சம்பவங்களை நினைத்துப் பார்த்து அவற்றை முறைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான் என்பது அவன் முதல் திரிந்து தெளிவாகத் தெரிந்தது. கடைசியாக அவன் பேசத் தொடங்கினான் :-

"வெள்ளைக்காரர்கள் இந்தியர்களை பிரட்டி வேலை செய்யும்படி அழைக்கச் செய்துள்ளனர். மறைமென்றும், வெப்பியல் என்றும் பாராமல் வேலை செய்யச் சொன்னார்கள்.

இவர்கள் அவ்வாறு வேலை செய்வதை விருப்ப வில்லை" என்றான் தலைவன்.

இதிலிருந்து வார்த்தை வளர்த்ததாம். பேச்சு முறி திக் கண்களப்பு ஏற்பட்ட தாம். வெள்ளைக்காரர் கோஷ்டியிலிருந்த ஒன்பது பேர்களில் நான்கு பேர்கள் தலைவனைக் குத்திக் கொண்டு அவன் ஒரு மரத்தில் கட்டிக் கொண்டு விடுவதாகப் பலமுறுத்திப் பல வகைகளில் துன்பப் படுத்தியதோடு அவமானப்படுத்தி திரூர்களைப்.

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் தலைவனைச் சேர்த்த ஒரு சிறுவன் அங்கு வந்து அவனைக் கட்டமித்து விடுவித்தாலும், உடனே தலைவன் குத்திரத்திலும் ஒரு போட்டியை எடுத்துக் கொண்டு சென்ற. அந்த நான்கு வெள்ளையர்களையும், என்ன நடக்கிறதென்று அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. கொண்டு விட்டாலும், அவர்கள் போட்ட

ஜூலை
4² முதல்

மினரினா
ரிக்சர்ஸ்...

சாரங்கதாரா

தயாரகர்கள்: வசனம்: சங்கீதம்: எழுத்தம்:
S.D. சுந்தரம் * மருதகாசி * G. நாமசுந்தர்

THE ANNAMALAI CORPORATION (PRIVATE) LTD.,
MADRAS - 18.

சாப்பி எல்லாம் தாடிக்காரன் என்று அர்த்தம்) தாம் கையத்திருக்கும் பானத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வடிவத்துவற்றி குடி தங்குகக் கூக்கிட்டு கொடு" என்று சொன்னார்.

அவன் என்னுடைய கண்ணத்தை வாய்க்கி அதை திரும்பித் தந்தான். அதை இனிக்கும் படி சேய்ய மயித்தேன் சில கொட்டுகள் விடுப்படி ஜென்மெனா கூறினான். அவன் அப்படியே செய்தான். பானம் வெகு குடியாக இருந்தது. அந்தக் கண்ணத்திலிருந்து அவ்வளவு பானத்தையும் ஒரு முக்சில் குடித்துத் தீர்த்தேன். பிறகுதான் வாயில் கைத்த கண்ணத்தை வெளியே எடுத்தேன்.

பிறகு என்னுடைய தம்பரின் இருந்த தொழத்தை தொக்கி தான் சாப்பிட்ட அத்

து. பிரத்தியேக தயாரிப்பை அளர்வாக்குக் கொடுத்த சேய்யப் பழம் பட்டேன். சேய்யம் வழியில் என் நித்திரைக் கண்ணமாக உட்தொடங்கினேன்.

அந்தத் தலைவர் மற்றவர்கள் என்னோடும் இருந்திய அந்த பானத்தை தான் சாப்பிடவேண்டாம் என்று ஏன் தடுத்தான்? எனக்கு மட்டும் 'உயித்த ததா' ஒரு தவி பானம் ஏன் தயார் செய்து கொடுத்தான்? 'கொடுப்பதற்கு முன்னும் தங்குகக் கூக்கிட்டு கொடு' என்று ஏன் அவன் தன் மனைவிக் கூத்தாவிட்டான்? எனக்காக வென்று தரிசாக விதைதது பானத்தில் வைத்து கொடுத்திருப்பானோ? குளி மாற்றிருப்பதை தான் உணர்வாம்

விருக்கத்தான் மயித்தேன் இரண்டு கொட்டுகள் விட்ட சொன்னான்? ஆகவே, இப்போது எனக்குக் கலவரத்திற்கு வந்தது. அந்த விஷம் இழைக்கப்பாற்றி அளவாக்குத் தெரியும் என்று அவன் வாயாலேயே சொல்லியிருந்தானே!

இப்படியிப் பவவாருக்கி தெரிந்த தான் எனது எத்தெக்கவனை என் தம்பரின்விடம் கூறினேன். எனக்கு என்ன ஆதரம் வார்த்தைகள் சொல்வது என்பதே அளர்வாக்குத் தொன்ற விக்கி. தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் தெத்துப் போய்க் கொண்டிருந்தேன்!

ஆனாலும் அவ்வளவு கைமறா தான் தெத்துப் போய்க் தயாராக இல்லை! எனவே ஏதாவது சேய்ய வேண்டும்; அதையும் உடனடி வரை சேய்ய வேண்டுமே என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன். என்ன செய்யது? அந்தக் கொலை பாதலிக்கு கொன்று விட்டானா?

இதென்ன அசட்டு யோசனைகள்! கூடாது. ஒத்திடு எனக்கு ஏதாவது தாமதமின்றிச் செய்து என் உயிதவயங்கை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். எனது தம்பரி டாக்டர்

தொனோதாம் உதவிக்கு வந்தார். என் குடல் கத்திக்கொ ஓதோ மருத்து கொடுத்தார். அது ஓரளவுக்குத்தான் பயனளித்தது. தான் இருந்திய பானத்தில் பாதிவளவு இன்னமும் என் கவிற்றில் தங்கியிருந்தது.

என்னோடும் அன்றைய மிகக் கவலையுடன் படுக்கச் சென்றனர். தானும் திரிவடைத்து தான் இருந்தேன். என்னுடைய பவத்தை வெளிக் குடைட்டாமல் இருத்ததுதான் தான் செய்த பெரிய காசியம். கவிற்று ஏகையில் ஏறிப் படுக்கத் கொண்டேன். தொடர்ந்த திரும்பிய சிவங்கவரைக் கவலிப் பிடித்தவண்ணம் விழித்துக் கொண்டே படுக்கிருந்தேன். படுக்கத்து சிவங்கவன் விழித்து மேலி என்னைக் கூப்பிட்டான்.

"தக்கிப் போய் விட்டானா?" என்றுதான் அவன் கேட்டான். ஆனால் அவன் கேட்டதன் உள் அர்த்தம் எனக்குத் தெரியும். "தீ தினமும் உயிடு விருக்கியுமா?" என்பதற்குப் பதிலாகத் தான் அவன் அப்படிச் சொன்னான்.

"என் தொண்டை வெல்லாம் கிட்டு தெருகை அடைப்பது போல் தொன்றுவிது" என்று பதிலளித்தேன்.

மேலும் அரைமணி நேரம் விழித்து அவன் திருப்பையும் என்னைக் கூப்பிட்டான்.

"என் கவிற்று என் எயோசை உயிடுது" என்று பதிலளித்தேன்.

என் காவல்கூடச் செயலிழந்து விட்டன போல் தொற்றும்.

எனது மடைத்திருந்த என் மனம் 'மரணம்'

என்பது எப்படி, என்வாநெய்வாய் ஆரம் பித்து வேகிசெய்யும் என்நெய்வாய் கத்தியை செய்கத் தொடங்கியது.

கடைசியாக எப்படியோ தான் தாக்கி விட்டேன். மறுதான் என்னை வேறு நேரம் வந்ததுதான் தான் விழித்தெழுந்தேன். என்னைக் கத்திதும் என் தம்பரின் உயிர் கவிற்றுக் கொண்டிருந்தனர். கவலி கண்ணுடியாகக் கைத்துக் கொண்டு என்னுடைய உடல் வெறும் உடயத் தானா? அவ்வது உயிருள்ள மனிதரின் உடல் தானா என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தனர். தான் எழுந்து ஏகிவளைய விட்டு வெளியே வந்தேன். என்விதவலியும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஜென்மெனா என்னை உண்கமயிசெய்ய விஷம் வைத்துக் கொண் என்னவினா? அல்லது அவன் என்னைக் கொன்றவனின் பிரத்தியேக பானம் தயாரித்து, தனது குழிப் பதினார் மட்டும் உபயோகிப்பதை எவர்கூடும் சொடுத்தானா? இதன் உண்மையை வாராய் அறித்து கூற முடியும்? அதன் உண்மை அளவாக்கும் உடலுக்குத்தான் தெரியும்.

தாயலிசை நித்தும் திரவன்

எந்தவிதமான ஷர்ட் தயாரிக்கவும்

மபத்லால்

பாப்ளின்கள்

தலைநெற்றத்தை

ராஜ் ஷர்ட் உடல்

கல்கிஷம்

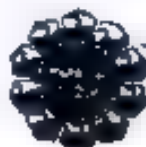
ஒன்பது மின்கள்

நாஸிஷ்ட

பிரிண்ட்ட்

இதரந்தக் கொடுக்க
(இந்திரி தேவமயிஷ்ட)

தி மப்தலால் ஷர்ட்
கல்கிஷம் & மப்தலால்ஷர்ட்
கல்கிஷம் கல்கிஷம். கல்கிஷம்.

இதர தயாரிப்புகள்:
புகளாமிஷ்ட - கொடுக்க
கொடுக்க கல்கிஷம் - கொடுக்க
கல்கிஷம்

எனது குமாரன் சி. ராஜாராமனுக்கு 5-5-58 அன்று உபநயனம் விமரிசையாக நடைபெற்றது. அவ்வமயம் பிரமுகர்கள் பலர் வருகை தந்து நிறைபித்தனர். இரவு தஞ்சை குமாரி பிரேமா பார்ட்டியாரின் இன்விசைலும் நடைபெற்றது. வாழ்த்தும் அன்பளிப்பும் அளித்த அன்பர்களுக்கு இதன் மூலம் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

டாக்டர் எஸ். சீனிகாசன்

தோயிலா மிஷ்யம் சிகிதக

கடிக்டி, தாசிலார் தோயிலா திக்கட்டூர், தஞ்சை

சிக்க முடியாத உபாதை; திக்க முடிகாத உபாதை; உபாதை நீக்கி வாழ்க உபாதை நீக்கி வாழ்க

எப்ரிலிம்

EPHRILIME

தீண்ட, தான்பட்டதும், மிக்க உபாதைத் தரக் கூடியதுமான மாரிக்ஸை, ஆஸ்த்மா முதலிய நோய்களுக்கு ஓர் சிறந்த நோனியற்ற மருந்து.

புனியன் டிரக் கம்பெனி லீட்.

மதராஸ் டிப்போ :

2, ஜோன்ஸ் ரோட் : மதராஸ்-1

ஏற்றுமதிகள் இப்போது இரு விதத்தில் பலன் அளிக்கின்றன

அளவு, தற்போது ஆபத்தான அளவுக்குக் குறைந்துள்ள அளவிய நாணயக் கைமிசூபை அதிகப்படுத்துகின்றன

அதிக ஏற்றுமதிகளால் தொழில்துறை அலுவல்கள் அதிக மூலமுமாக நடைபெறுகின்றன. அதன் பலனாக இந்தாண்டே நிப்தம் கரையமாக நிறைவேறுவது எத்தியமாவிறது

ஏற்றுமதி, கர்த்தக கம்பத்தமான எல்லா விஷயங்களிலும் உக்களுக்கு உதவி அளிக்கவும், ஆரோக்கியம் கூறவும் கடை வசதியுடன் எமது பாக்கு இருக்கிறது

த இந்தியன் பாங்க் லீட்.

தலைமை ஆபீஸ் :

வடக்கு வீட் ரோடு, சென்னை-1

தென்னி இந்தியன் பாங்க் இந்தியன் பாங்க், சென்னை, கல்கத்தா, மும்பை, க்கொய் தாலிக் க்கொய் தாலிக் க்கொய் தாலிக் க்கொய் தாலிக்

உக்கக் க்கொய் தாலிக் க்கொய் தாலிக் க்கொய் தாலிக்

கல்கத்தா சென்னை 2, P. பாத்தாத்தா

சிவசக்தி தாண்டவம்

செங்கமலம் பெருமகனின் ஆணத்த
மனேவயத்துக்கு அங்கு குரு
நான் அபிநயம் பிடித்துக் காட்
டிய செங்கமலம். இன்னதற்குக் கவிஞன்
பாரதியின் சக்தித் திருக்கதை ஆடத்
தொடங்கினான். நடனத்தின் ஆரம்பமே
பொறுமை கொண்ட பூமித்தாய் தூகம்
பத்தாய் வெடித்துக் கிளம்புவதுபோல்
மயிர்க்கச்செறிய வைத்தது. உலகப்
பிரளய, ஊழிக் கூத்தின் பயங்கரத்
தாண்டவக் கற்பனையா இது?

செங்கமலம் ஆடினான்; பாடினான்;
“அக்ஷி! அக்ஷி!
கூழிப்பதற் றாடசெய்தாக்கக்ஷி!
பாழாம் வெள்வம்
பதநீப் போம்பெய் நுணிய—ரணம்
பயிறும் சக்தி
கூழும் வரிகக் கைய—அங்கே
ஊழாம் பெய்தான்
‘ஒளோளோ!’ வெந்தைய—வெந்த
தறநித் தியாய்,
செருமெய் உத்தே புரியாய்!”
(அக்ஷி! அக்ஷி!)

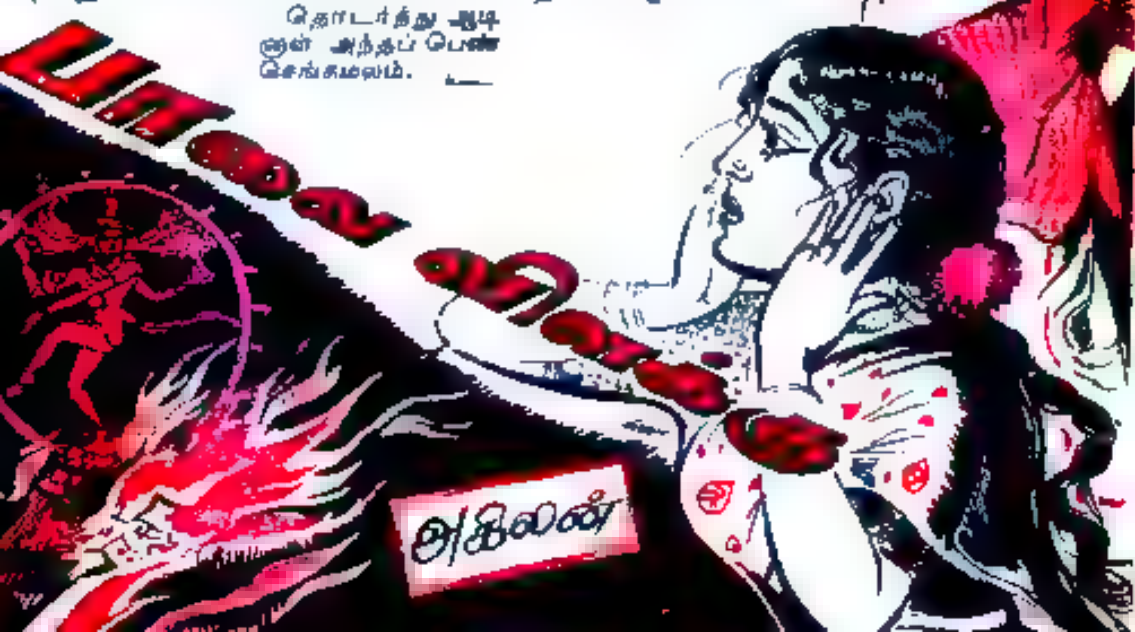
தனிகாசலம் பிரமித்துப் போனான்:
செங்கமலத்தின் வாழ்க்கை பாழ்வெளி
யாய்ப் போய்விட்டதா? அதனால் அவன்
பதறுகிறானா? ஊழினைப் பேய்
‘ஒளோளோ!’ என்று கொக்கரித்து
அவனைத் துரத்திக் கொண்டு வரு
கிறதா? —செங்கமலம் நடனம் என்ற
பெயரில் தன்னுடைய வாழ்க்கையைக்
கூறி இப்படி முறைமறிகிறானா?

தொடர்ந்து ஆடி
னான் அந்தப் பெண்
செங்கமலம்.

“கைத் தொழில்
முதல் பழிமுடிதல்—அங்கே
உடவுக் கோதை
தோளியே தனியா விலகும்—கை
கோலம் கண்டும்
கைமேய் சீரழும் விதகம்—கை
கோலம் கண்டும்
கைமேய் சீரழும் விதகம்!”

துரித கதியில் பளிர் பளிர் என்று
உணர்ச்சி மின்னல்களை வீசி அவன்
ஆவேசம் கொண்டு கழன்றான். மிகச்
சாதாரணமான உடல் அசைவுகளின்
மயக்கப் போதைக்கு அங்கு இடமில்லை.
மெல்லிய நவீன உணர்ச்சிகளைக்கூட,
அவன் வெளியிடவில்லை. அவனுடைய
கண்விச்சில் மின்னல்கள் நெளிந்தன:
கரளீச்சில் பெரும் புயல் சீறியது; பாதக்
குழம்பில் அகிலமே அதிர்த்தது. செங்
கமலம் தெருப்பு மறை பொழித்தான்.

ஆட்டம் முடிந்தவுடன் அவனால்
தரையில் திடுக்க முடியவில்லை. திட
ரென்று தரையில் குப்புற விழுந்து சற்று
தேரம் மயங்கிக் கிடந்தான். பிறகு
மெல்ல எழுந்து, குனிந்தபடியே தரை
வீல் சுற்று முற்றும்
பார்த்து, தான் இழித்
தெறிந்த தனிகாசலத்
தில் எடிதத் துணுக்கு
களைப் பொறுக்கினான்.
அவற்றை ஒன்றுக்
சேர்த்து நடராஜப் பெரு
மானுக்கு முன் கெடுப்பி
விட்டான். குட தீபாரா
தனைகண்டு கண்வங்கனில்

போட்டுக் கொண்டது போல், தன் கண்ணிலில் அவன் ஆவெத்துடன் வேகமாக அறைந்து கொண்டான்.

"இதை நான் இப்பளவு நான் வைத்திருந்தது தப்பு-தப்பு தப்பு தப்பு" என்ருன். அவன் கண்ணின் அவன் விரய்கள் பட்டுக் கெடிக் கெடிக் செத்தன.

"என்ன செக்கமாம்! உனக்கு வெறி பிடித்து விட்டதா? இல்லை...."

"இல்லை; இதுவரையில் அவரிடமே நான் குறை வண்டு கொண்டிருத்தேன்." அவன் குரல் அழகுறுத்தது. "என் குறை எனக்குத் தெரியவில்லை. உங்கள் வாயாலேயே என்னுடைய குறைவைச் சுட்டிக் காட்டி விட்டீர்கள்."

"என்னை மன்னித்துக் கொள்" என்று கூறித் தலைவிலித்தான் தனிவாசலம். "உலகம் திரைத்த திரைவிலிருந்து என் குறையும் தப்ப முடியவில்லை. தெற்று உன் லிப் பார்த்தவிலிருந்து வெறுப்பும் வேதனைபுமே எனக்கு மிடுகின. உன்னுடைய கண் அபாயம் திகைத்த கண். நடனத்தைப் பார்ப்பதற்கு ஈரும் மனிதர்களில் முக்காய்வாசிப் பேர்தன் உன் கண்கள் ரகிக் வருவதிலை. உன் அழகைப் பருக வருகிறார்கள். உன்கே உன் அழகின் அபாயம் தெரியாது."

"நீங்கள்! கொல்வது உன்மைதான். இத்தக்குறைத்த நான் அதுபவத்திலேயே நான் இதையும் அவதிர்ப்பட்டிருக்கிறேன். சிக்காரன் மட்டும் எங்களுக்குத் துணைவாக இயலாவிட்டால் இந்த மனிதர்கள் என்னைச் சேர்த்து விரட்டியிருப்பார்கள். ஆனால் இன்று வரையில் நான் என் கையைப் பிடித்தவருக்குத் துரோகம் செய்வதில்லை. உங்கள் வடித்ததை என் னிடம் வைத்துக் கொண்டிருந்த ஒன்று நான் நான் செய்த துரோகம்.—இனிமேல் தெளிந்து விடுவேன். பட்டினி விட்டதாறும் பாதகமில்லை."

"சொந்தத்தில் வேறு ஒரு பெண்ணைப் பார்த்துக் கவலாணம் செய்து கொண்டாரா. குமாரசாமி?"

"அப்படிச் செய்து கொண்டிருத்தால் கூடத் தேவலாமே? நான் சொன்னபோ தெல்லாம் அதை அவர் கேட்கவில்லை. இன்னொரு தன் குடும்பத்தை அன்னலா அவர் கெடுத்த விட்டார்!"

செக்கமலம் கூறிய விவரங்கள் தனிவாசலத்தை மிகவும் புண்படுத்தின. குமாரசாமிவிடம் அவனுக்குப் பற்றுதல் விட்டாலும், செக்கமலமும் அவரும் ஒன்றி வாழ்த்ததால், அவரிடம் அவன் மதிப்பு வைத்திருந்தான். "இப்பளவு குறை கெட்டு நடந்து கொண்டார் என அவன் என்கில் கூட திரைக்கெடிக்.

பம்பாயில் அந்த விட்டிக் கண்ணிருந் வாழ்த்த ஓர் செட்டிப் பெண்ணிடம் அவருக்குப் பழக்கம் ஏற்பட்டதாம். இருவரும் ஒட்டிக்க, ஆட்டிக்க, குடி, கும்மாளம் இப்படி தெறி கெட்டு அடித்தார்களாம். தொழிலில் தஷ்டம் ஏற்பட்டதல் காமம், அவரிடம் இந்த பணத்தைவும் அவர் கைத்து விட்டாளாம். மேற்கொண்டு தொழிலில் போடுவதற்கென்று செக் கைத்தின் தாயாரின் சொத்து முழுவதையும் விற்றுத் தரச் சொன்னாள். பெற்றவர்க்க் கைர வாய்க் கைத்துப் புதுப் பட்டிச் சொத்துக்களையும் தன்னுடைய தகைவையும் அவரிடம் கொடுத்தா ளாம் செக்கமலம்.

"அவளுடைய புகழும் இங்கே தொக்கி கொடுத்ததால், அவன் அன்புத்துக் கொண்டு செக்கிக்குக், கிளம்பி லார். நான் தடுத்தும் பார்த்தேன்; அவர் கேட்கவில்லை. வேறு வழி விடத் தாக்கம்மட்டும் இங்கேயே தங்கி விட்டோம்" என்று கூறினான்.

"ஷெட்தொடு ஷெடமாய்க் கிராமத் துக்குப் போயிருக்கலாமே?" என்று கேட்டான் தனிவாசலம்.

"கிராமத்துக்குப் போய் விட்டுக்கு என்ன செய்வது? காய்பாட்டுக்கு என்ன செய்வது? நான் அம்மாநிக் கூப்பிட்டுப் பார்த்தேன். கைவில நானு காசு கேரிக் காமம் புதுப்பட்டியில் அடியெடுத்து வைக்க அம்மாளுக்கு மனமில்லை. அவ ளுடைய பேச்சைத் தாக்க முடியாமல் நான் இப்போது ஆடிப் பிறைக்கிறேன். இன்னும் ஐத்தாறு மாகக் கணிய் புதுப் பட்டிக்கே போய் விடுவேன். கைவில கொஞ்சம் பணம் கேர்த்திருக்கிறேன்.

இவ்விடமேல் எப்படியும் படிக்க வைத்து எப்படியாவது மனிதனுக்கி விட்டாய்."

தாயாரின் சொல்லைத் தட்ட முடியாதவன் செங்கமலம் என்பது அவனுக்கு ஏற்கனவே தெரியும். அப்படிப்பட்ட தாயாரின் சொந்தத்தையே அவன் கணவனுக்கு வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறான்! அதுவும் குமாரசாமிமையப் போன்ற ஒரு மனிதருக்கு!

"அம்மான் தான் கேட்டவன் என்று சொல்ல முடியாது. ஆயிரம் ஆயிரமாய்ப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு சில பேர்வழிகள் இங்கு கேட்டதாகக் கத்துடன் வந்தார்கள். அவர்களை விட்டுப் படி ஏறவிட்டாமல் திருப்பி அடித்தவன் அவன்தான். சிங்காரம் அதைத்த

தொடுத்துிறது. என்னை என்ன செய்யச் சொல்லிவிடுங்கள்?" என்று.

இப்படி அவனிடம் கேட்டதற்காகத் தன்னைவே தொந்து கொண்டான் தனி காலமும். அவன் எழுதிய முதல் கதைக்கு அவன் எழுதிய பதில் அவன் நினைவுக்கு வந்தது. "சரூகத்தில் மற்றப் பெண்களுக்குள்ள மதிப்பு எனக்கு இல்லை. அதற்காகவே இரண்டு மடங்கு பொறுப்புடன் என் பெண்மையைக் காப்பாற்றுவேன். மதிப்புக்காக யாழாமல் மாணத்தக்காக வாழ ஆவசரப்படுகிறேன்."

செங்கமலம் தன் கணவனைப் பற்றி அவனிடம் ஒன்றும் தாத்திப் பேசவில்லை. இருந்தாலும் எல்லையற்ற துன்பங்களை அவன் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதைக் கண்டு கொண்டான். வெளிப் பார்வைக்குக் கவகமற்றவன் போல் தெரிந்தாலும், உள்ளே துயரம் அவனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தீண்டு கொண்டதால் இருந்தது.

தனிகாலத்தில் மனைவி மக்களைப் பற்றி விசாரித்தான். தொழில் பற்றிக் கேட்டான். கதைகளைப் படித்து வருவதாகவும் சொன்னான். அவனும் அவளுக்குப் பதிலளித்தாவிட்டு, "ஒரு வாரத்துக்கு முன்புடிக் குமாரசாமி என்னிடம் கதை கேட்டிருக்கிறான்!" என்றான்.

"தாராளமாய் எழுதிக் கொடுங்கள். ஆனால் முதலிலேயே பணத்தைப் பெரி முடியுச் செய்து கொள்ளுங்கள். ஒரு நாளைக்கு ஆயிரமும் ஐந்தாறும் கேட்டிச் செலவு செய்யும் மனிதர் அவர்!"

"தனிகாலமே தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். பம்பாய்க்கு வந்த இந்த தாடிவந்து நாட்களில் இன்றைக்கே அவனால் இப்படிச் சிக்க முடிந்தது. அவனுடன் பழைய நான்கு பெண்களையும் என்னிப் பார்த்தபோது, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் தனித்தே விளங்கினார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தனித் தன்மைமைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அவர்கள் பட்ட விரமங்கள் மலை போன்றவை. தேற்று வகையில் செங்கமலம் ஒருத்திதான் உகலாசமாக வாழுகிறான் என்று கவியைப்பற்றித்தான். அவளுடைய கதிரும் இந்த நிலைக்கு இறங்கி வர வேண்டுமா?

தேரமாயிற்று. மாலைப்பொழுது மெல்லிய இருளாக மாறிக் கொண்டு வந்தது. எழுந்து சென்று எல்லா வினாக்களுக்கும் எல்லா விட்டான் செங்கமலம்.

"தேற்று பாடிய அத்துப் பெண்வா?"

"பக்கவாத திவயத்துக்காக அந்த லுன்று பேர்களுக்கும் வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மிகுதரக்காரரின் மகன் அவன். மாதத்தில் இங்கே பத்து நாட்கள் நடனம் நடந்ததால்

அதையில் ஒருவனுக்கு முன் வசிகாசப் பற்களெல்லாம் விழுந்து விட்டன."

"இந்த வாழ்க்கை உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?" என்று தயக்கத்துடன் கேட்டான் தனிகாலம்.

செங்கமலம் இதைக் கேட்டுக் கூங்கிப் போனான். "தீங்களை இப்படிக் கேட்கலாமா? எப்பால் ஒருவன் இவ்வா விட்டால் என்னைக்கோ தான் செத்துத் தொலைத்திருப்பேன். அவனுக்காக நீங்கள் உயிர் விட்டு அடித்துக் கொள்ளுகிறது. ஆட்டத்தில் போது ஒரு பெரிய பங்கைக் காட்டுவதைப் பார்த்தால் அவர்கள் மூகத்தில் காதி உயிழத்

அதிகம். "மற்ற தாட்சணிக" அவர்கள் வேறு நடவடிக்கை இடக்கூடாதுப் போய்விட்டு வருவார்கள்."

"விடைபெற்றுக் கொண்டதற்காக நாதகாவியை விட்டு எழுந்தான் தனிகாசனம். இனிமேல் அவனைப் பம்பாயில் சந்திக்கும் உத்தேசம் அவனுக்கு இல்லை. இரண்டு தாட்சணிகச் செவ்வகங்களைப் போல வேண்டும். எழுத்தவன் திரும்பவும் உட்கார்ந்து அவன் முகத்தை ஒருகணம் ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

"உன்னிடம் ஒரு உத்தேசத்துக்குப் பதில் வேண்டும்."

"என்ன?"

"நீ என்னைத் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. நான் எனக்கு முன்னும் நீ நடனம் ஆடுவதற்கு மறுத்தாய்?"

புன்முறுவல் சூத்தான் சொல்லமம்.

"நீ குமாரகாமியுடன் விட்டியை இருந்திருந்தால் நானே உன்னை ஆட்சி சொல்லியிருக்க மாட்டேன்."

அதற்கும் அவன் பதில் சொல்லவில்லை.

"விரும்பியிருக்க வேண்டுமென்றால், இனிமேல் எப்போது உன்னை மறுபடியும் பார்த்துப் போகிறேனோ, தெரியாது. காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்டால் நல்ல மன அமைதியுடன் போய்ச் செல்வோம்."

"நீய்களே இந்தக் கிணை அபாயகரமான கிணை என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறீர்களே?"

"அதற்காக?"

"தரிசுப்பவர்களுக்கு மாதிரி அதுவும் சவனமேற்படுவதில்லை. சில தரிசுப்பதற்களில் ஆடுவதெல்லாம் கூட அது தடுமாறச் செய்து விடும்" என்று.

விஷயம் புரியாமல் விழித்தான் தனிகாசனம்.

"வயிற்றுக்காக ஆடும் நடனங்களில் நான் என்னை மறந்து ஆடுவதில்லை. அதனால் அவை என்னை வஞ்சகம் செய்வதும் இல்லை. நெருக்கடிகளே ஆடும் நடனங்களின் அப்படிச் சொல்ல முடியாது. இந்த நடனங்களுக்கு முன்னும் மட்டும் நான் தனியாக ஆடுவது வழக்கம். என்னுடைய தெஞ்சே எனக்கு வஞ்சகம் செய்துவிடக் கூடாதுவதா?"

"நீ என்ன சொன்னாய்?"

"தெற்று உங்களைப் பார்த்தவுடன் எனக்குப் புதுப்பட்டியில் நடந்த அரசு நேற்றம் நினைவுக்கு வந்துவிட்டது. அன்றைக்கு நடந்த என்னுடைய நடனத்தால் என்னை அதிகமாய் அங்கே கழித்து விட்டது. அதேபோல் நீங்களும் அப்போது நினைவாகித்து போனீர்கள்."

"நீ என்ன சொன்னாய்?"

"தெற்று உங்களைப் பார்த்தவுடன் எனக்குப் புதுப்பட்டியில் நடந்த அரசு நேற்றம் நினைவுக்கு வந்துவிட்டது. அன்றைக்கு நடந்த என்னுடைய நடனத்தால் என்னை அதிகமாய் அங்கே கழித்து விட்டது. அதேபோல் நீங்களும் அப்போது நினைவாகித்து போனீர்கள்."

எவ்வாறு என் ஆட்டத்தால் வந்த விளைவானே? திரும்பவும் உங்கள் முன்னால் நான் ஆடப் போவதாகவே கணவுகாணவில்லை. திரைதெற்று தெற்று என்னைப்பதி யாமலே என் விடு தேடி வந்துவிட்டார்கள். உங்களைப் பார்த்தபிறகு உங்கள் முன்னால் ஆடினேன். என்னைக்கு அழிவுகாலம் வந்து விடுமோ என்று நான் பயந்தேன். நானும் துணியில்காத் தணிப்பேன்; நீங்களும் உணர்ச்சி வசப்படும் மனிதர். என்னைப்பதி நான் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாமா? நல்லவேளை; நடராஜர் கால் பார்த்திருர்" என்று சொல்லாமல்.

கணவியென்று நடைத்தான் தனிகாசனம். "நான் அவ்வளவு அயோக்கியனாக" என்று பெருமை யடித்துக் கொண்டான். இப்படிச் சொன்னான் தனிகாசனம். அவன் சொல்லியதும் உண்மை யென்பதை அறிந்தான். மனிதர்கள் விதாடிக்கு விதாடி மாறக் கூடியவர்கள். சந்தர்ப்பங்களில் விவகரிக்க கொண்டு வாழ்வதே சரியான வாழ்க்கை. துன்பம் தாக்காமல் சிலர் குடித்துக் கொடுக்கிறார்கள்; சிலர் உற்சாகத்தை விளக்கு வாக்குகிறார்கள்; இன்னும் சிலர் எப்படி வேண்டாமோ தவறி விடுகிறார்கள். தனிகாசனமும் துன்பம் தாங்காமல் நடனம்பார்க்க வந்தவன்தான்.

"நீ மிகவும் செட்டிக்காரி; சாமர்த்தியாளி" என்று சிரித்தான். "தெருப்புக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டே அது உன்னைச் சடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுகிறாய்" என்று.

"என்னுடைய தனித்தி அது. இப்படி ஒரு தங்கை உன்னைக்கு இருப்பதை நீங்கள் தவறாக மதிக்கமாட்டீர்களே?"

"தங்கை அவன் கணவனுடன் சேர்ந்து காலும் காலம் வர வேண்டும்."

"இப்போதென்று அது வராது."

நம்பிக்கை இழந்த அவன் பேச்சு அவனை வாட்டத் தொடங்கியது. பிறர் துன்பத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே, அதைத் துடைக்க முடியாத செயலற்ற தன்மை ஒன்று இருப்பது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் மனிதன் தன்னுடைய கையாலாகாத தன்மையை உணரத்தான் செய்கிறான். உணர்ந்து பயன் என்ன?

"நீங்கள் அவரைச் சந்தித்தால் மறந்து கூட என் பேச்சை எடுக்காதீர்கள். சொந்த விஷயங்களில் மற்றவர் சொல் அகலிடம் எடுப்பாது. வினாவுக்கு உங்களுக்கு தடிப்பதால் ஏற்படும்."

“சரி, நான் போய் வருகிறேன்” என்று கூறி அவன் எழுந்தான்.

“முடிந்தால் அவர் தங்களுக்கும் இருக்கிறாரா என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு வரக்கூடு என்றுங்கள். என்னைப் பற்றி அவரிடம் சொல்வ வேண்டாம், என்னைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியாமல் இருப்பதை நம்பு. நான் எங்கே எப்படி

இருந்தாலும், அவர் நோய் தொடி இன்றி வாழ்ந்தால் போதும். என் விளாசத்தைக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள்.”

செங்கமலத்தின் பரிசு அவன் கண்ணைக் கவ்வ வைத்தது. இந்த உலகம் பெண்ணாய்ப் பிறந்தால் அவன் தமிழ் நாட்டு மண்ணில் பிறக்க வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

அத்தியாயம் 3

மனிதரை மாற்ற முடியுமா?

பிம்பாயில் உமா இவ்வாறு என்பதைத் தனிகாசலம் உடனடியாகச் சென்னைக்கு எழுதிப்போனான். கெளரியும் கல்யாணி அம்மாளும் என்னுத என்னமெல்லாம் எண்ணிக் குறைந்தார்கள். மனோன்மனியை விட்டால் வேறு இடம் உமாவுக்கு இல்லை. கெளரி குழம்பித் தடுமாறினாள். கல்யாணி அம்மாளுக்கு விபரீதமான எண்ணங்கள் தோன்றின. “உமா எழுதிய கடிதங்கள் எல்லாம் வேறும் போய் எங்கேயோ கவ்வானுத இடத்துக்குப் போய் அவன் தன் உயிரை மாழ்த்துக் கொண்டிருப்பான். உண்மையைச் சொன்னால் நாம் தாங்களே மாட்டோம் என்று இப்படிச் செய்திருக்கிறான்.”

கெளரி அதை மறுத்தாள். “உமா போய் எழுத மாட்டான். இந்தச் சந்தேகத்தை அத்தாவிடம் சொல்லி வைக்காதீர்கள். பிறகு அவர்களைச் சமாதானப்படுத்த நம்மால் முடியாது. விட்டாயம் அவன் இங்கு வரப் போகிறான். திருவிக்குடி போன அவன் அப்பா ஏதாவது தகவல் கொண்டு வந்தாலும் கொண்டு வருவார்.”

கல்யாணி அம்மான் உமாவைப் படிக்க வைத்த அவன் அப்பாவைக் குறைப்பட்டுக் கொண்டான். தன்னை யும், கெளரியையும், தனிகாசலத்தையும் தொந்து கொண்டான். தங்கள் வீட்டில் ஆரம்பத்திலேயே எவ்வளவும் அவனிடம் கையாடப்படாத நடத்துகொண்டிருந்தால் இப்படி நடக்குமா? மாமியும் மருமகளும் அதைச் செயல்வாமோ தங்களுக்குள் பேசிக் கிடைத்தார்கள். என்னதான் பேசினாலும் ‘உமா எங்கே?’ என்ற கேள்விக்குச் சரியான பதில் கிடைக்கவில்லை.

தனிகாசலம் பிம்பாயிலிருந்து ஒரு விவரமும் இல்லாமல் சென்னைக்குத் திரும்பி வந்தான். வந்தவுடன் கெளரியிடம், “பேராசிரியர் சத்திரசேகரன் இங்கு வந்து விவாதித்தாரா?” என்று கேட்டான். அவர் வரவில்லை.

“குடும்பத்தை மாற்றிக் கொண்டு வருவதாய்ச் சொல்லு. அதனால் ஒரு வேளை தாமதமாகலாம். வரக்கு வந்திருந்தால் நம்மை வந்து பார்க்காமல் இருக்க மாட்டார்” என்று அவனை சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டான்.

“தாமதமாகாதது பார்த்தால் ஏதும் தகவல் கொண்டு வருவார் போல் தெரிகிறது. உமா அவன் சித்திரிடம் போனாலும் போயிருக்கலாம். அந்த அம்மனிடம் சொல்லி அவன் அப்பாவை மாற்றிக் கூடாது, என்று”

கெளரியின் பேச்சு முட்டாள்தனமான பேச்சாகத் தோன்றியது அவனுக்கு. உமாவின் கடிதத்தில் அவன் சித்திரிடம் போவதற்கான ஆதாரங்களை இல்லை. என்னதும் அந்த முட்டாள்தனமான பேச்சையும் அவன் நம்பினான். யார் எதைச் சொன்னாலும் நம்புவதைத் தவிர அவனுக்கு வேறு வழியில்லை.

உரனுக்கு ஒரு பக்கம் இடி; மத்ததைத் துக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் அடி. பிம்பாய்க்குப் போவதற்கு முன்னால் அவனுக்கு ஒரே கவலை; உமாவின் கவலை. போன பிறகோ இரண்டு கவலைகள். செங்கமலம் வேறு தன் சொகக் கைதபுடன் அவன் முன்னால் வந்து நின்று கொண்டான்.

உடனடியாக அவனுக்கு ஒரு வகை செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு கட்டினான் தனிகாசலம். தன்னிடம் கைதக் கொண்டு அனுப்பிய குமாரசாமியிடம் அவனுக்காகத் தூது போனால் என்ன? அந்த முயற்சியில் வெற்றி கிடைத்தாலும் சரி; தோல்வி கிடைத்தாலும் சரி; இரண்டில் ஒன்று முடிவு தெரிந்து விடும்.

அந்த அடிப்படையில் தூது போவது என்ற சிக்கல் எழுந்தது. செங்கமலமும் அவனைப் போகச் சொல்லவில்லை. குமாரசாமியை அவன் தன்புணுமல்வ; உறவினனும் அகன்; நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான தன்வ மனிதனுமல்ல. முன்னாலு மனிதர்கள் விவகாரம், விபரீதமான பவன் விடைத்தால் என்ன செய்வது?

அருமைவாய் போசனை ஒன்று தோள்
நியது தணிகாசலத்துக்கு. சமுதாயத்
சிக்கல்களுக்குப் பரிசாரம் தேடுவதற்கு
அவன் சில காலம் தன் பேரூரை நம்பி
யிருக்கிறான். 'இத்தக் குடும்பச் சிக்கலுக்
கும் ஏன் பேரூரைக் கருவியாகக் கொள்
னக் கூடாது? குமாரசாயியோ இரைக்
கதை வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறார்.
அவருடைய சொந்தக் கதையைப்பே
எழுதி அவரிடமிருந்துதான்? கதையை
அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவும் வேண்டாம்.
படமாகவும் வேண்டாம். ஒரு ஒரு
முறை படித்துப் பார்த்தால் போதும்.'

'உமாஸின் அப்பா இரும்பி வசுவதர்
சூன் இத்த வேலையை முடித்துவிட்டான்.'
தொழிற்சாலைக்குப் போய் வேலையை
ஒப்புக் கொண்டு, செங்கமலத்தின் கதை
யையும்! அத்துடன் எழுத முனைந்தான்
தணிகாசலம். அவருக்காக அந்த எழுத்
வேண்டிய நிர்வாகம் வரவில்லாது
கூட. உண்மையிலேயே அழர்வமான
கதைக் கரு அவன் வாழ்க்கையில் அமைத்
திருந்தது. பிறப்பிலிருந்து கூட வாழ்
வைத் தவிர சோக வாழ்வையே கண்ட
நிலை. பூதுப்பட்டிச் சலனம் ஒன்று
தான் அவனைச் செறிதனவு பாதித்திருக்க
வேண்டும். மற்றப்படி வறுமையிலேயே,
அன்பிலோ, பாசத்திலோ அவருக்குப்
பஞ்சமில்லை. நெருங்கிக்கேணி கடற்
களையில் குழந்தையும் கையுமாக அவ
னைச் சந்தித்தபோது எவ்வளவு மலர்ச்சி
புடன் அவன் காணப்பட்டான்? குடும்ப
வாழ்க்கையின் பூரிப்பு அவன் கொள்
னாடையில் பூது கொஞ்சு பூவிலிருந்ததே!

அத்தப்பூரிப்பையும், பம்பாயில் அவன்
பாடிய பாடலையும், ஆடிய ஆட்டத்தை
யும் ஒப்பிட்டு ஒப்பாரித்தான். 'பெண்ணு
தம் அநாயகம் விண்ணதமும் ஊட்டப்
பெறுகின்ற கமலித்தும் பிற்பட்
டோட' என்ற வரிகளில் ராமலிங்க
அடிகளார் தமது துறவு மனப்பான்மை
யைச் சொல்லியிருந்தார். அதேவாசனத்
திருப்பித் திருப்பிச் செங்கமலம் பாட
வேண்டுமென்றால் அவன் மனம் என்ன
பாடுபட்டிருக்க வேண்டும்? துறவு மனம்
ஏன் வந்தது? எனும்க் கூததை ஏன்
ஆடினான்? இவ்வளவும் செய்துவிட்டுக்
கூட்டி ஊட்டியாக, "அவர் நோய்
தொடி இவ்வளவும் வாழ்த்தால் போதும்;
எனக்கு அவர் நலனை எழுதுங்கள்"
என்று ஏன் கூறினான்? ஆடிப் பிழைக்கும்
கவிக்க கணிகையா அவன்?

குமாரசாயி குடிகாரர்; பெண்பித்தர்;
தாணயமற்றவர்; எடுப்பார் கைப்
பிள்ளை. 'சேற்றில் பிறந்த செந்தாமரை
அவன்' என்ற அவட்சியம் அவருக்கு
வந்து விட்டதா? குரங்கின் கைப்பூவைப்
போல் எப்படி அவனைப் பிழத்தெறிய

அவருக்குத் துணிவு வந்தது? அவன்
தான் போகட்டும். தமக்குப் பிறந்த
மகனை மறக்கும் மனிதர் ஒரு மனிதரா?
தணிகாசலத்தின் பேரூ அவனுடைய
மனச்சாட்சிக்குத் துரோகம் செய்வாமல்
பற்பல உண்மைகளையும் வெளியிட்டது.
கிடைத்த தகவல் களை வைத்துக்
கொண்டு, நடத்திருக்கக் கூடியவைகளை
யும் கற்பனை செய்து, அதை ஒரு முழுக்
கதையாக முடித்தான். இரும்புவும்
அதைப் படித்துப் பார்த்தபோது அவ
னுக்கே தடுக்கம் ஏற்பட்டது. 'நிரூ
பித்த நிரூபணென்று சொல்லலாமா?
கொல்காரனைக் கொல்காரனென்று
சொல்லலாமா? குற்றவாளியைக் கட்டிக்
காட்டலாமா?' இதைவெல்லாம் எழுதத்
தயங்கும் எழுத்தாளனின் பேரூரைத்
தாராளமாகப் பொய்க் கனக்கு எழுது

நெருங்கிடம் அவன் அடகு வைத்து
விட்டான். தணிகாசலம் தன் பவத்
தைப் போக்கிக் கொண்டான். நடப்பது
நடந்து விட்டுப் போகட்டும்.

தான் வரப் போவதாக அவருக்கு
எழுதி விட்டு, குறித்த நாளில் குமார
சாயியைப் பார்க்கக் கிளம்பினான்
தணிகாசலம். பாதி வழி போய்க்கொண்
டிருக்கும்போது செங்கமலத்தின் எச்ச
ரிக்கை குரங்குத்துக்கு வந்தது. 'மறத்
தும்கூட என் பேச்சை அவரிடம் எடுக்கா
தீர்கள். சொந்த விஷயங்களில் மற்றவர்
தலையிடு அவருக்குப் பிடிக்காது. வினா
கூதனும் உங்களுக்கு நஷ்டமேற்படும்.'

... "எனக்கு வரும் நஷ்டம் உனக்கு
வாய்மீதத்தால் போதும்" என்று தனக்

குத்தாண்டு சொல்லிக்கொண்டு, அவரது அலுவலகத்துக்குள் நுழைந்தான். உடனே அவர் பேட்டி கிடைத்தது. கடிதங்களைப் படித்துக் கொண்டிருந்தவர், அந்த வேலைவை முடித்துவிட்டு, தனிகாசலத்திடம் திரும்பினார். சாவகாசமாக அவனிடம் பேசிக் கொடுத்து ஒருவழியாக முன்னுரை விவகாரங்களை எல்லாம் பேசி முடித்தார்.

தொழில் தோரணையில் பேசாமல் இயங்கவு நலினைமாக அவர் நடந்து கொண்டது அவனுக்கு மிகுந்த விடப் பையம் திகைப்பையும் தந்தது.

"நடந்த விஷயங்களைத் தயவு செய்து மறந்து விடுங்கள். பகபதி இப்போது என்னை இல்லை" என்றார்.

"செங்கமலம் கூடத்தான் இல்லை" என்று எண்ணிக் கொண்டான் தனிகாசலம்.

அவருடைய தொழித்துறைப் பேச்சி விடுத்து, அந்தத் துறையில் அவர் தயவு தோரு மாற்றத்துக்கு உள்ளாகிவிடுத் தார் என்று தெரிந்தது. சொந்தத் திற னமையற்ற முகத்துடன் கூட்டத்திலிருந்து விலகி, உழைப்பால் உயர்ந்த விவகா ளுக்கிடமும் தொழிலாளர்களிடமும் அவர் தஞ்சம் புகுந்திருந்தார்.

"எழுத்தாளர் தங்கராஜனுடைய டைரக்டர் முத்துமையம் எனக்கு உதவி செய்கச் சொன்னான், அவர்களை உங்க ளிடம் கதை கேட்கச் சொன்னார்கள்."

அந்தக் கலைஞர்களின் தவாரிப்பாக வந்த விவ படங்களைக் கண்டு களித்திருக் கினான் தனிகாசலம். தமிழ்நாட்டின் பண்பு கொண்ட படங்களை எடுத்து, திரை உல கத்திலேயே ஓர் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தித் கொண்டிருந்தவர்கள் அவர்கள்.

"தங்கராஜனுக்கு வேலைகள் அதிகம். உங்கள் தாவங்களை எல்லாம் படித்திருக் கிறேன். சமீபத்தில் வந்த தாவலைக் குறிப்பிட்டுக் சொன்னார்."

தனிகாசலத்தின் மனம் அந்தக் கலை ஞர்களுக்கு தள்ளிச் சொல்லியது. படித்த வர்களிடம் மட்டும் கருத்தைப் பரப்பி வந்தவனுக்கு, படிக்காத பல வட்டம் ரசிகர்களைத் தேடித் தருகிறார்களா? அவர்? ஆனால் அவன் கையில் மைத் திருத்த கதைக் கருக்கம் அவனைக் கம்மா விலுக்க விடவில்லை. யோசனைசெய்தான்: 'கொண்டு வந்த கதைகளைக் கொடுக்க லாமா? அவ்வது வந்து கொண்டிருக் கிற வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா?'

"என்ன யோசனை செய்கிறீர்கள்?"

மேகையைத் திறந்து புத்தம் புது னுறு ரூபாய் நோட்டுக்களாக ஐம்பது நோட்டுக்களை எண்ணி அவனிடம் நீட்டி ஞர் குமாரசாமி. ஐயாயிரம் ரூபாய்! தனிகாசலம் திடுக்கிட்டான்.

"இதை மூன் பணமாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்."

"இப்போது எத்தனை? தான் ஒரு வேலையும் செய்வதில்லையே?"

மாதக் கணக்காக உழைத்தவனின் அருமை தெரிந்து மூன்றாய் ஐந்துரூபாய் கூட நீட்டாதவர், இப்போது எப்படி ஐயாயிரத்தைக் கொடுக்க மூன் வரு ளினார்? அரசாங்கம் அச்சடித்த நோட் டுக்கள்தானா? சொல்லாத 'செக்'வை அவர் முன்பு கிழித்துக் கொடுத்ததாக கும் கேள்விப்பட்டிருந்தான்.

"அவர்கள் தான் சொன்னார்கள். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியிலும் உங்களைப் போல் கஷ்டப்பட்டு மூன் னுக்கு வந்தவர்கள் அவர்கள்."

ஐயாயிரம் ரூபாய் புத்தம் புது நோட் டுக்களாக அவர் கையில் பண்பளத்தது. ஐயாயிரம் ரூபாய் கிடைத்ததால் அது அவனுக்கு அப்போதைய தெருக்கடியில் தம்பதினாயிரத்துக்குச் சமம். மேற் கொண்டு வேறு அவர் பணம் தரப் போகிறார். இது தான் வரையில் கலை மகளின் ஆட்சியைக் கண்டு, அவனிடம்

நாள் தயாராகவரும் தூ குழந்தை வளத்தில் இருந்த உதவி

காஷ்மீர்-குஸும்

பெரும் உபயோகத்துக் கண்டனங்கள் காணாமலாகவும்.

இரண்டு வருக்கம் தருக

அடர்ந்த கந்தலை குஸும்

சொல் எதுண்டு: ஐக்கேட், கண்டன், கேம்பி-1 தாவகா முத் தம்போ, 199, விழை, கோல்குடி

விட்டுக் காரில் ஏறி உட்கார்த்தான். 'முன்னால் எப்பக்கத்தில் வந்து உட்காருங்கள்' என்று தனிகாசவத்திடம் அதட்டும் குரலில் கூறினார். தனிகாசவம் ஏறிக் கொண்டவுடன் காரி புறப்பட்டு வந்து திருவல்விக் கேணி கடற்கரைவோரமாக நின்றது. அவரையும் அவரையும் தவிர காரில் வேறு யாருமில்லை.

கேடற்கரையில் காணாத திறத்தியலர் கிரெட்டைப் பற்ற வைத்து வெளியில் விட்டார். கீழே இறங்கித் தன்னுடன் கடற்கரை மணலுக்குப் போவார் என்று எதிர்பார்த்தான் தனிகாசவம். தன்னிடம் ஏதாவது பேசுவார் என்றும் எதிர்பார்த்தான். இந்த இரண்டிய் எதையும் செய்வதில்லை அவர். மூதல் கிரெட் முடித்தவுடன் அடுத்த கிரெட்டைப் பற்ற வைத்தார். ஏதோ ஒரு கடினாரம் எட்டுமணி அடித்தது.

கடற்கரைக்கு வந்தவர்கள் கிடைத்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'கதைகளைப் படித்தீர்களா?' என்ற கேள்வி அவன் தொண்டையை விட்டு வெளியில் வரவில்லை. பத்து முறை அந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட மூவன்று, பத்து முறையும் அவன் தோல்வியடைத்தான்.

திடீரென்று காணாத கிரெட்டைக் கொண்டு அடையாறு வழியாக ஏதோ ஒரு பாதையில் சென்று குமாரசாமி. சொன்னாக்கு அவன் வந்து பய வருஷம் ளாபிலும் அது எந்தப் பாதை என்று தெரியவில்லை. நகரத்தின் எல்லை வந்த தாண்டிக் காட்டுப் பாதைக்குள் அவர் காணாத கிரெட்டைக் கொண்டு சென்றார். வேகத்தைக் கண்ட தனிகாசவத்தின் தலை உற்றியது. எழுபது, எண்பது, தொண்ணூறு! அப்போதும் கடலில் செல்லும் சிறு கப்பல்கள் போல் கார் முன்னும் பின்னும் குதுங்கியது.

இரு புறங்களிலும் அடர்த்த மரங்களால் சூழித்துக் கொண்டு சென்றது கார். எந்த மரத்தில் மோதுவதற்காக அவர் குறி பார்த்துச் செல்வதற்கு எவ் பது அவனுக்கு விளங்கவில்லை. வழியில் மனிதர்களிடையே காணும், தனிகாசவம், 'இனி விட்டுக்குத் திரும்பிப் போனால் அது மறுபிறவி' என்று எண்ணினான்.

'டக்' என்று அவன் தலையில் மோதி விட்டு ஒரு திருப்பத்தில் நின்றது கார். காரில் வெளிர்த்ததைத் தவிர வேறு விளக்குகள் அங்கு இடையாது. உதையைத் திறந்து கொண்டு அவர் கீழே இறங்கினார். அவர் பின்னால் தனிகாசவமும் இறங்கினான். இருவரும் காலுக்கு முன்னால் வந்து நின்றார்கள்.

வெறி பிடித்தவர் போல் குமாரசாமி தனிகாசவத்தின் தோண்டைப் பற்றிக் குதுங்கினார். தனிகாசவத்துக்குப் பாதி உயிர் மூண்டு போய்விட்டது. துப்பறியும் கதைகளில் வருவதுபோல் அவர் எங்கிருந்தாவது துப்பாக்கியை எடுக்கப் போகிறாரோ என்று திணைத்தான்.

"இந்தக் கதையை எழுதி என்னிடமே கொடுக்க உங்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் உக் துணிக்கச் இருக்க வேண்டும்?" அவன் பதில் சொல்கிறான்.

"இதற்காகவே உங்களை நூறுதரம் தாக்கில் போடலாமே!"

ஒரு தரம் தாக்கில் போட்டாலே அவர் நினைக்கும் காரியம் உடனடியாக நடந்து விடும். அவர் பேசியதற்கு ஏற்றாற்போல அந்தக் காட்டுப் பாதையில் நூற்றுக் கணக்கான மரங்கள் வேறு நின்று கொண்டிருந்தன. உற்று முற்றுப் பார்த்து விட்டு அவர் முகத்தைப் பார்த்தான் தனிகாசவம். அவருடைய உள் எத்து உணர்ச்சிகளை இருவரின் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

"நீங்கள் இப்போது என்ன சொன்னு விளக்கீ?" என்று கேட்டார் குமாரசாமி. அவர் கண்களில் கோபக் கணம் தெரித்தது. அவர் தமது கோபப் பார்வையிலேயே அவனைக் காட்டுப் போகவி விடுவார்போல் தோன்றியது. இதுவரை அப்படிப்பட்ட கோபத்தை அவன் காணவில்லை.

'சொல்வதற்கு இனி என்ன இருக்கிறது? சொல்லவேண்டியதை பெய்லாம் எழுத்தில்க் சொல்லி விட்டேனே!' என்று நினைத்துக் கொண்டு, 'காரியத்தில் என்னியமாக நடந்து கொண்ட இந்தக் கதாவாக, இப்போது கிவ்லுக் மாநி விட்டாரே!' என்று எண்ணி அதிர்ச்சிக் கான் தனிகாசவம்.

"நர்காப்புகு இப்போது என்ன வழி?" என்று கேள்வி அப்போது அவன் உள்ளத்தில் எழுந்தது. (தொடரும்)

சாதாரணக் கார் 500 மைல் ரிக்கார்டை முறியடித்தது

இந்த டயர் அபாயமற்ற சவாரிக்கு
உகந்தது என நிரூபித்துள்ளது

கரோலினாவில் நடந்த "சுதர்ன் 500" என்ற பந்தயத்தில், பயர்க்டோன் டயர்கள் பொருத்தப் பட்ட 'ஃபீடி தாம்ஸன்' என்ற சாதாரணக் காரை, மணிக்கு 201.00 மைல்கள் ஓடி, 500 மைல் ரிக்கார்டை முறியடித்தது. ஒரு புதிய ரிக்கார்டை பதிவு செய்தது. அதேவேளையிலேயே காரில் கேட்கல்லாமல் உதழ்ப்பதற்கு உரிய திறனுள்ள இந்த டயர்களை உற்பத்தி செய்வது துள்ள தொழில் நுட்பம், உங்கள் காரில் பொருத்தப் பட்டுள்ள பயர்க்டோன் டயர்களின் அதிக ஃபாதுராபடி தன்மைக்கும், நம்பகத் தன்மைக்கும் அறியலிக்கிறது.

Firestone

பயர்க்டோன்

நியூ டிலகன்ஸ் சாம்பியன்
ட்யூப் இயந்திர அகிலை ட்யூப் உள்ளது

மன நிம்மதியுடன் சவாரி செய்வதற்கென்றே தயாரித்த டயர்

(1) மகாநாதியே நடந்த 'எக்கியா' சங்க மகாநாட்டை ஒட்டி சேழ்த்த கலிக் காட்டுக்கு மார்ச் மீது தங்கிய மகாநாடு போராளிப் போராளியும் விஜயம் செய்து கொண்டுவந்தனர்.

(2) இந்திய சுகத்தொழில் மந்திரி நித்யமனாபாய் சுவாமிநாத் மகாநாடு போராளி துருது அத்துப் பற்றாமல் அவர்கள் விருத்தவரித்து மரியாதை செய்தார்.

(3) இவர்தான் 'எக்கியா' மகாநாட்டின் வெற்றிக் கப்பலுடைய உழைத்த காரியத்தினை நினைவிடம் அவர்கள்.

(4) மகாநாட்டின் கலத்து கொண்டு 'எக்கியா' பிரதிநிதி சங்கத்தினர் இத்தொழில் போர் மனதிகள் நடவடிக்கை அளித்து மகிழ்வித்தனர்.

7. பீழைப்பு கதந்திரம்

67-ம் பீழைப்புக்கும் இவ்வளவில் பீழைக்கல் கதந்திரமும். எவ்வளவோ அபாயங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் மனிதனின் தவிர இது பராமுகம் தமக்கு என்ன விடைக்காமல், அதற்காகப் பாடுபட வேண்டும் என்று தீர்மானித்த அடிப்படைக் கொள்கைகளை, சமூக சோப்பத்தின் மனிதனாகும் இவ்வளவு அறிவு வந்ததில்லை. ஆட்டு, பாட்டு மதத்தை சமூகத்துக்குப் பொதுவாக இருந்தது. தனி மனிதனே, குடும்பமோ வேண்டியவாழ்வுப் பிழை விடப்படுகிறது.

விவரம் சொப்பத்தின் அநேகமாக எவ்வளவு தமது பரம்பரைத் தொழிலியே செய்து வந்தனர். குடும்பங்கள் குறி வாரியோ அல்லது பக்கத்து வாரியோ இருப்பவாழ்வுப் பிழை வந்தனர். தவிர, விவரப்படுத்தும், குடிசைத் தொழில்களிலும் எந்தக் காலத்தில் எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்யக்கூடுமென்ற நிலை இல்லை. விவரத்தல், நூற்று நூற்று ஆறுகளால் முதலிய காலங்களில் எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தாலும் கூடி வேலை செய்து வருவார்களில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். பெரும் குடும்பங்களாக இருந்ததால், அதன் அங்கத்தினர்களின் வருமானமும் பொதுவாக இருந்தது. சாதிக்குப்படி கட்டுப் பாடுவதில், கட்டத்த வகுப்பாருக்குள்ளே வேலை செய்பவர்களைச் செய்து கொடுத்தல் ஆகவாய், தமது குடும்பத் தொழிலைத் துறந்து வேறு புதிய தொழிலைத் தேடுவோரின் தவிர மற்ற வர்களுக்குத் தொழிலைப் பற்றியோ உண்மையப் பற்றியோ கவலை இல்லை. வேளாண்மையும், வட்டமினேனும் மக்கள் பற்றத்தில் அடிப்படைக் கட்டப்பட்டால் சமூகத்திலும் பொதுவாகத் துடிக்கும். கட்டமாக வேளாண்மைக்கு வேலை தேடிப் போவார்கள். எத்தொழிலிலும் செய்யாதவர்கட்குப் பிச்சை எடுத்து விலை நிவரணம் செய்வது கையமாக இருந்தது. இன்றும் பாரதத்தில் வசிக்கக்கூடிய பிச்சைக்காரர்கள் பிராமணர்கள் அல்லது திரிந்து விட்டுக் கூட ஒரு கைப்படி அரிசியோ, இது தானியமோ பெற்றுப் பீழைக்கின்றனர்.

இயந்திர சொப்பத்தின் இந்த நிலை அடிமையோ மாரி அருந்தது. ஸ்வயமாக இயந்திர சாலைகளும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் தான் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வ முடியும். ஒரு இயந்திரசாலையில் பல வருஷங்கள் பயிற்சியை வேண்டித் தொழிலாளர்களில் சேர்த்து தொழில் செய்வது கையமாக, சித்திரத் தொழிலாளர்களின் தனது கால்களையும் அடிவிரல்களையும் தொடக்கியென்று வரும். பிச்சை கேட்பது குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் பல வர்க்களில் வேலை செய்வதென்பது பிழைப்பதாம்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஒன்று அவரவர் எவ் பரிபாசைத் தம் மனைவி மக்களுக்கோ வேலை வழிக்கின்றனர். ஆனால் தொழில் விடையப் பெரிய பாக்கியமாகவும், இது விடைக் காலமிருந்தால் போர்ப்பத்தாகவும் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் விடையம் இயந்திரசோப்பத்தின் முக்கிய நிலை. ஆகவாய், கவனம் வந்த எவ்வளவு ஆண்டுகளும், பெண்களுக்கும் தொழில் உரிமை அளிக்கும் அடிப்படையாக இருந்தது. இயந்திர சொப்பத்தின் ஆரம்பத்தில், இயந்திரசோப்பத்தின் வேலை விடைக்கா விட்டால் பிராமணத்துக்குப் பெரிய விவரப்படுத்தல், அதைத் தொழில் வேலையோ செய்கக் கூடும். ஆனால் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற இயந்திர சொப்பத்தின் முதிர்ந்த நாடுகளில், இது சாத்தியமில்லை. குடிசைத் தொழில்கள் மனத்தின் விடைய விவரப்படுத்தல் ஒரு இயந்திரத் தொழிலாக மாறி விட்டதால் அது தொழிலாளர்களுக்கு விடையம். 1930-1933 வருஷங்களில் பெரும் விவரப்படுத்தல் ஏற்பட்டு வசிக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் வேலைக்காவாய் திட்டியுனர். அவர்களின் கோண்டி திட்டியர் தனது எதிர்ப்பாளர்களைத் திறந்தாட்டினர். புத்த முடிக்கல் அநேகமாகக் கூடவந்தது, புத்த தனது கால்கள் துறா செய்ததில்லாத ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் பட்டது. இப்போது அமெரிக்க முக்கிய நாடுகளில் வருஷம் 30,000 கோடி ரூபாய் பாதுகாப்புகளாகச் செலவிடப் படுகிறது. பிரிட்டன், பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளிலும் இவ்விதம் சமூகத்தின் செய்வதில் ஒரு கணிமான பாடம் செய்வார்களே.

இந்த வேலைக்காத திட்டப்பட்ட இயந்திர சொப்பத்தின் கோளாறும், முதலாளிகள் தவத்தின் நிலை என்று பொதுவாகக் காண்கக் கூடுகின்றனர். குடியோ, கால்கு முதலிய பொதுவாகக் காண்கக் கூடுகின்றனர். பொதுக்குடும்பமே தொழிலாளர்களின் வேலை பிழைத்ததெனக் கருதுக. இது ஒருவாடி எண்ணியல், எவ்வளவு தொழிலாளர்களும், எவ்வளவு தொழிலாளர்களும் வேலை பிழைக்கின்றன இயந்திர சொப்பத்தின் நிலைமையைப் புத்தும் முயற்சியில் எவ்வளவு தொழிலாளர்களும் பயன்படுத்தப் போகிய தெனக் இருந்தது. ஆனால் அவர்களுக்குக் கூட, வீடு இது வரவில்லைப் பற்றி விசாரித்தல் இதுவரையில் அவை அடிமை எவ்வளவு எவ்வளவு இருந்த வந்திருக்கின்றன என்று கூறலாம். வசிக்கத்தொழிலாளர்கள் அநேகர்களில் இடப்பட்ட வேலை தூரம் அருந்தத் செய்து, காலதாமத சித்தியில்லாத பிரதேசங்களில் அவர்கள் பழைத் தொழில்களை

செய்தித் துறாவைப் பணத்தையாகப் பண
கொடுக்கப்பட்டும், அதை மரணத்திற்கும்
உடனாகப் பிடுக்கிவிடலாம். தொழில் உதவியை
தொழில் அடிப்படையாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

ஆதலால், உயது வந்த வருத்தமும் தீவிர
மாகவும், தீவிரமாகவும் தொழில் கிடைக்க
வேண்டும். ஆனால் அத்தொழிலைத் தொழி
லாளர் இஷ்டப்பட்டு அமர வேண்டும், அவ
ருக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும்.
ஏதாவது சில சமயங்களில் வேலைக்காக
விட்டால் போதிய உதவி அளிக்கப்பட
வேண்டுமென்று பொதுத்தனமான கருவிக
ளாக, குறைவாக முதலில் போது நல
சலுகையாக ஏற்பட்டால்தான் சாத்தியப்படும்
என்று கருதிக்கொள்ளலாம்.

தொழில் உரிமையாகப் போகலாம், முதல
கவனத்தையும், தொழிலாளர்களிடம் போலுதல்
இதன் ஆபத்தான நேரித்தபோதும்
சர்க்கார் மூலமாக உதவியளிப்பதும் இது தீவிர
சலுகைகள் மூலம் உடனடியாகவும், விவசாய
சொப்பத்திப்போகும் குடிப்பு, வறுமையுடைய
பாடுகளை நிவர்த்தி செய்யலாம்.

விவசாய சொப்பத்திற்குத் துறை இவற்றை
சொப்பத்திக் பகுத்து வரும் சலுகைகளின்
இடைக்கால தீர்மானம் மீதும் பரிதாபமாக
மாறும். இவற்றைத் தொழிலின் அதிக
ஊதியம் கிடைப்பதால் சிறை வாரியின்
தாரத்திற்கு மீதமின்றித் துறைமுகத்திலிருந்து,
ஆனால் அப்போது வேலை கிடைப்பதில்லை.
மீதமும் அப்படியான கிடைக்கக் கடின
வேண்டி யிருக்கிறது. சொதார வாரியின்
செய்து கொடுப்பதற்கு தாரையாக்குகிற
போதிய வருமானங்கள், மாதந்திக்கு அந்நேர
மும், புரட்சி உணர்ச்சியும் வளர்கின்றன.

இதற்குப் பரிசீலனாக, தான் இவற்றை
சொப்பத்தாத சாதித்த, விவசாய சொப்
பத்தினை இவற்று கிடவாய் என்று பண

பெயராகப் போதிக்கின்றனர். சாத்திய
மும் இவற்றை வற்புறுத்தி வந்தனர்.
அங்குக்குப் பின் கிடுகியாலும் இவற்றை
மீதமும் சென்று வருகிறார். பூதான, சிறை
தான இவர்களுக்கிடம் மூலம் பொருளாதாரப்
பரிசீலனையத் தீர்த்து கிடவாய் என்று
சொன்னார்கள்.

தன் உரிமையாக விவசாய சொப்பத்தின்
மூலியமாகவாம். ஆனால் பணியை முதல
களில் விவசாயம் அதிக வருமானம் தராதது.
புதிய முதலாளி உபயோகிக்கப் பூதானமும்
சிறை தானமும் பயன்படமாட்டார். தான்
பணப்படுத்தி சிறைமூலம் சர்க்கார் எடுத்த
தக்கொண்டு பெரும் சர்க்கார் அங்கு உட
னேயும் பணியாளர்கள் சென்று கிடுகியான
முதலாளிக் கையாண்டால் குடுகியான பி
யோசனையுடையது. ஆனால் இது சர்வோ
தமக் கொள்கையைக்குறி கிடுகியானமும்.

இவற்றை சொப்பத்தாகத் தன் அம்சங்களில்
மட்டும் ஒப்புக் கொள்ளுவது சாத்தியமாக
அவற்றுச் செயற்கை, ஏனென்து வருவாயாகப்
பணப்படுத்துப் பெரும் வருவாய்த்துக்கும் புரட்சி
கும் இடமுண்டாகும். இடைக்கால கட்டி
கள் எவ்வளவு இருந்தாலும் அவைகளின் சமா
தித்தக் கொண்டு, இவற்றை சொப்பத்தாக
கடைப்பிடிப்பதாக ஏதற்குக் கொண்டு, அதனை
மீதம் கட்டிய முதலாளிகளே முதலாளித்தன
மாகவும், இவற்றை முதலாளிகளே, அந்நேர
மையும் தான் கிடவாய் விவற்றிலும், பொது
உடைமைய தானாகவாகக் கொடுக்கவந்த
தனிக்கொள்கை. ஆனால், தனியாகவாக
தான், கடைபிடித்ததும் இவர்களுடைய
பொதுதன உணர்ச்சியும் பெருக வேண்டும்.
அதே 25, 30 வருஷங்கள் பார்த்ததற்குப்
பொன்ற தானாகவாகக் கொடுத்தக் காலம்
என்பதில் சித்தமும் உபயோகம்.

மே மாதச் சிறுகதைப் போட்டி

1. மாதந்தொகுப் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியின் ஏதாவது
அளவுக் கவனமும் கொடுக்க வேண்டாம்.

2. எழுத்தாளர்கள் சோத்தமாவை கதைகள் புரிந்து அனுப்ப வேண்டும்.
கதைகள் கவிதை ஆறு வகைகளிலிருந்து பத்து வகை வகையின் வேலைவிடக்
கடியதாக இருக்கலாம்.

3. ஒவ்வொரு மாதமும் அத்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளின்
சிறந்தவாறு குறு குறையப் பரிசு வழங்கப்படும்.

4. மே மாதப் போட்டிக்கு மே 1-4 தேதியிலிருந்து 31-நேதி வரை
கதைகள் எழுதி பண்புபடும் மே மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகள்
இதன் மாதம் முதலில் பரிசீலனை செய்யப்படும். பரிசு பெற்ற கதை குறுகிய
மாதத்தில் பிரசுரமாகும். அதேபோல் அத்தந்த மாதக் கதைகள் அதே மாதத்
தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அதற்கடுத்த மாதத்தில் பிரசுரமாகும்.

5. கதைகள் 1000 சொற்களில் மேலேயிருந்து கீழே பக்கத்தில்
பகுதி 1000-ஐ 10-ஐக் கிடைக்க ஏற்புடையதாக இருக்க வேண்டும்.

6. 1947-48-க்குரிய 1-4 கதைகள் திரும்பிப் பெற கிடுகியாலும்
அவற்றுள் 10-ஐப் பிடுகி வரையில் 10-ஐ வந்தது அனுப்ப வேண்டும். தபால்
மீட்டிவர வேண்டி ஏற்புடையதாகவாகத் திரும்பி அனுப்புவதற்கிடம்.

7. 1947-48-க்கு 1-4 கதைகள் 10-ஐ வந்ததில் கடிதம் போக்குவதற்கும்
எவ்வளவுக் கொள்வதற்குரியது.

8. தேர்ந்தெடுத்த கதைகளைத் திரும்புவதற்கும் தாரத்தன கவிதை
வந்ததும் ஆகியவற்றுக்குப் புறம் 10-ஐ உண்டு.

— ஆசிரியர், கவி

ஏன் நம்பிக்கையை விடுகிறீர்கள்!

அது இயற்கை, நகர மயிர் உங்களுடைய தோற்றத்தைக் கெட்டுக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் நம்பிக்கையை விட வேண்டாம். ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களைப் போல நீங்களும் லோமா உபயோகித்து, அமைதியுடனும் தகுதிவாய்ந்த தோற்றத்துடனும் இருங்கள்.

**கருமையையும்
வனப்பையும் தருபவை**

லோமா ஏஜென்டுகள் :
எம். எம். சுப்பாட்சாஸா, அறமதாபுரம் I
ஏஜென்டுகள் :

ஸி கரோந்தம் அண்டு கோ டம்பம் 2 Tel : 30575

MC-TAM.

லோமா ஏஜென்டுகள் : சேது பாலையம் & கம்பனி, 289, எம்.கே. ரோட், பதராபம்-3 & இலங்கை ஏஜென்டுகள் : கிருஷ்ணா & கோ., 41 & 43, இரண்டாம் குதகுத் தெரு, சென்னை-11

உயிரோட்டம்

“சீர்தவற்றை வந்தாமா?”

காங்க்டயின் கண்களையின் மனிதனாக இருக்கிற அமைத்து கொடுத்தது.

தற்கொலை செய்துகொண்டு உயிரைவிட்டுக்கொடுத்த மனிதனைப் பிடித்து வந்து, ‘பணம் கொடுத்தால் விட்டு விடுவோம்’ என்று எவ்வாறு கருவது? பணம் கொடுத்தாலும் ஒரு உயிர் உயிரை விட்டுப் பிரிவதை எப்படி மனம் வந்து அனுமதிப்பது?

‘வேண்டாம்! ஒருவனுடைய மரணம்’ தங்களுக்கும் போதுமான வேண்டாம்! என்று என்னவென்று அருகிலிருந்து ‘சாவு’க் கைடையை நெருங்கியும் கைகளைப்.

“என்னப்பா, முந்தாததற்கு இவ்வளவுக்குச் சரியான டேஜ் போலிருக்கிறது” என்று சாபாக் கைடையை விடுத்தவாறு குரல் கொடுத்தால் நெயின் வார்டன்.

“ஆமா மாம்! பெரிய டேஜ் தான்! காங்க்டயின் குரல் “சாவு” தன்னைக் குக்கை வந்தவர்களை நோக்கி.”

“முந்தாததற்கு” என்று சொற்கள் எப்படிச் சென்றிருந்தன? எவ்வளவுக்கு வந்திருந்திருந்தால் “உன், உன்” என்று பெருமூச்சு விட்டவாறு வார்டன் அருகில் அமர்ந்தான் கைகளைப்.

“துயரம் வந்திருக்கிற உயிரைக் காங்க்டயின் போட்டியா” என்று கத்திவிட்டு, “இந்த ஆரம்பிப்பை எவ்வளவுக்கு பிடித்தாய்? எத்தனைக்கு பிடித்தாய்?” என்று வெளியில் நின்று கொண்டிருந்த கைகளைப்.

கைகளைப் காங்க்டயின் கைகளைப் கைகளைப் கைகளைப்.

“இது ஒரு தற்கொலைக் கேள்வி. சாதித்துவம் சாதித்துவம், அவன் விட்டுக்கொடுக்கவேண்டாம்” என்று சொல்லித் தந்து செத்துத் தொலைக்கக் கூடாது? பம்பாய் பாரிசுதான் பஞ்சாபின் அடிப்படைவன் போல் தெரிந்தது. அருகில் இயிர் என்னவோ அறிவார், ஒரு கணம் தான் எவ்வளவு தடவை வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு ஒரு வார்த்தைகளைப் போலிக், தெரிந்திருந்திருந்தால்.

“என்னவென்று கருவது? கொண்டு, பெருமூச்சு கைகளைப். அந்த ‘ம’யின் வேளையில் சொல்லி அவன் முகத்தில் விவரணை முத்துக்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

“எத்தனை தடவை கேட்டேன், ‘சாவு’ சாவு போலாம்” என்று, வாயைத் திறக்க

மார்க்சுமாதர்
பொலிவாயில் துறை
சுபாயிய் பரிசு
பெற்ற கதை

மாட்டே ருனை
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
அருத்தப் போலி
கைக் கண்டாயே
தலைவன் திருவி
விட்டு வேண்டும்
போலிருக்கிறது.”

“சாவு” போல
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

இவ்வளவுக்கு
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுக்கவேண்டாம்

“கொண்ட மார்ட்டியோ!”

கைதி மெனையாறி விட்டான்.

“காங்க்டீயின்” கைகெய்யலின் மீது துடிக்கது; கண் சிவந்தது; கை பரபரத்தது! அதற்காக அத்தக் கைதியின் தலையை அவன் திருவி எதிர்த்து விட முடியுமா, என்ன?

★

முழுது “போலீஸ்” க்ளேஸில் திருத்தி அதை நாயாகக் கட்டையும் தொப்பியும் போட்டுக் கொண்டு ‘டொக், டொக்’கென்று துக்கும் போது கைகெய்யலின் முகத்தில் ‘போலீக் மவுக்’ ஒலி விட்டுப் பிரகாசமும், அப்போதெல்லாம் அவன் ‘சிடு, சிடு’ வென்று ஏன் திரும்பாக்க, ஆனால் விட்டுக்கூட

வெறும் கைகெய்யாக, தன்மும் திருவிதுமாக திரும்பும் போதென அவன் விடம் பெருக்க மாறுதல் காணப்படும். இது ‘முத்தாந்திரி’ தாது’தானு என்று மயிங்கும்படி அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் அவன் திரும்பாக்க.

போலீக் வெளியில் ‘தெனிய, கலியுகமெல்லாம் அகலுகத் தன் குகத் தெனியும். அது மட்டுமின்றி

அவனை புதுசாக ‘தெனிய கலியுகமெல்லாம் அகலுகத் தன் குகத் தெனியும்’ என்று அவன் அநெக மாக்க கலியுகமெல்லாம் அகலுகத்தானாக.

முழுது முகத்திலேயே மேடை நீது தின்ற கொண்டு, கைகெய்யலின் மடக்கி கருவிஜீவனப்புகை திந்த எயத்து, திந்த

வே. கோவிந்தராசன்

மட்ட கொள்கிறான் தீவிரமான உறுதி தென்பட்டது.

கைகெய்யலும் மருமருத்தான்: “ஏனப்பா! மூன்று நாட்கள் எடுத்துக் கொள்கிறாய்? இல்லாததே வேண்டுமானாலும் மூக்கெய்யலுக்குக் கொண்டு செத்துப் போ! ஆனால் எங்கள் கைகெய்யலே எதைவும் செய்வாதிட. நாங்கள் உங்களை எதிர்த்து மட்டமாட்டோம்.”

கைகெய்யலுக்கு மருமருத்தான் எல்லாம் தட்டிவது. ‘அய்யா, எடுத்து’ காய்க்கிக் கொண்டு அவன் விட்டு விட்டான். எடுத்து என்னவிலும். ஆனால் அவனுடைய மயித உணர்வு மருமருத்தான் கை துக்கிவது. ‘திட்டி’ குத்தலமாகக் காட்டான். காய்க்கலுக்குப் பணம் வரக்கூடாது. ஆனால் திருட்டுத்தலமாகக் செத்துப் போகலுக்குக் கூடவா பணம் வரக்குவது?”

“அது சரி, நீ எதற்காகக் சாக வேண்டுமென்கிறாய்?”

“கய்யா கொள்கப்பா!”

மும் வண்டியில் ஓட வைத்துப் போக்குவரத்
தற்கு உட்கொடுத்தது! போலீஸ் அவனுக்கு அடி
கடி ஏற்படுத்தினான். எந்த காரணமும்
போலீஸோ, எழுப்போ, தீர்ப்போ அவன்
வைகாசுவரன் போலுத்ததுதான். 'திருவிப்'
பென்று ஒரு லாசியை திறத்தி விடுவான்.
'போலி' அதை அப்படி இப்படி பெய்து
வாரணன் கூட ஆரம்பித்து விடுவான்.

இவ்வாறாக விளக்கத்த வண்டியிலும்,
கைம் மிகுந்த வாகனங்களிலும், ஏமாத்த
பாதாளங்களிலும் நம்பிக் குறைவற்று வாழ்ந்து
வந்த வகைகளைக்கு அந்த வாரம் என்னவோ
பெருந்த கோதிகை கவனமாக இருந்தது.
ஒரு கோவது கைக்க வேண்டுமே! அவன்
கண்ணுக்குக் கண்ணுப் வளர்த்து வந்த அவ
னுடைய அருமைக் குழந்தை படுத்த படுக்கை
யானிட்டு இந்தச் சமயத்தினா இப்படி
ஆக வேண்டுமே? டாக்டர் மருத்து எழுதிச்
கொடுத்தே இரண்டு நாட்களாகிவிட்டனவே!

போயும் போயும் இன்றைக்கு ஒரு தத்
கொடுக்க வேண்டாது! கைக்க வேண்டும்?

தற்கொடு செய்கிற போல்
எப் போலிதவையிடும் எனக்
குப் பணம் கொடுத்ததன்
தான் 'உன்னைக் காண விடு
வேன்' என்று சொல்வது?

கைகையை பெருகுத்
கிட்டான். அவன் உன்னை
அமைதியற்றுத் தவித்தது.
இன்றைக்கும் மருத்து வாகக்
மடிவாவிட்டான். வீதகு
என்ன செய்வது?

என்ன அங்கம் அவன்
யும் மீறிக் துணித்தித்தன.
தனக்குப் பணம் தந்து உ
கக் கடிவ குத்ததற்குச் செய்
யும் எவ்வளவு திக்கக்
கூடாது என்று அவன் உ
ன்னை துடித்தது. கடித்ததற்கு
உதவும் தன்னைப் பண்ணு

கிட்டிருக்கும் மனத்து கிட்டையோத் அவ
னுக்குக் கொன்றது.

அமைதியாக நடந்து வந்த அந்தக் கைதி
யின் நீங்காத மெனனம் கைகையைப்
கொடுத்ததை விளக்கிட்டது. 'இவன் திருக்
கன் போலிகுத்திடுதே! காக்கும் என்று
கிடாமல் பிடித்துக் கொண்டு வந்தது
குட்டான் தனத்தான்' என்று என்னைய அவ
னுக்கு இப்போது அவன் கிட்டே கிட்டான்
தான் என்று என்று சொன்றது.

"ஆமாம்! இவன் கிட்டேக் கொண்டு
தான்! கிட்டேக் கொண்டு. குத்ததன்
பறித்துக் கொண்டு கிட்டேயாம்!" என்று
தீர்மானித்துக் கொட்டான். உயிர்க்காக
பண்ணிக் கொண்டுக்கு அவன் 'குத்த
யோ தீரடி அவன் அங்கையு கொண்டு
கிட்டே வந்தது.

கைகையை குத்து. "சொல்லு பணம்
எவ்விதிக் கொடுவா?" என்று மென்னை
கிட்டான் கைகையை.

இவர்க் என்றும் மதிப்பாகாததற்குமேலோ
என்னவோ, அந்தக் கைதி திகைப்படைந்து

போய்திருந்தான். அவனுடைய குத்திக் சித்
தன் தெளிந்தது.

"இவ்மேல் இத்தமாதிரி தற்கொடு வி
காரத்தில் இருக்குமென்று என்று எழுதிச்
கொடு. குப்பப் பத்து தன்னு! உன்னை கிட்டே
கிட்டேயேன். போலீஸ் கிட்டே, குப்பிக்
இந்த மாதிரி ஒரு வண்டியின் விடு போய்ச்
கொண்டான். என்ன கொண்டு?"

அந்தக் கைதியிடம் அனுதாபப்படுவது
அவ்மேல் தெய்வகத் தென்றியது கை
கையைக்கு. 'இந்த உன்னை மத்தவர்களுக்காக
அனுதாபப்படுவதன் போன்ற குட்டான்
தன்னை கொண்டுக்கிட்டு' என்று என்னிக்
கொண்டான். அவன் போலீக் கைதியு
தொன்றித்து.

"என்னவோ கொண்டுக்கிட்டு? பணம் வைத்
திருக்கியோ, 'கொடு'க்கு எழுதினோ?"

"..."
"வாராவது தெரிந்தவர்க்க் இருத்தான்
காக்கிக் கொடு. கிட்டே கிட்டேயேன். இவ்வா
கிட்டான் கிட்டேயுக்கு தட்!"

கை. கோவிந்தராமன்

கைதி கைகையைப் பிசைத்
தான். கைகையைக் கை
லும் கைதியின் கைக்கெழு
தின்மேல்பது. அந்தக் கைக்கெழு
யின்மேல் போலீஸ் அவன்
கைக்கைக் கைக்கது.

"ஏது போலீஸு? உன்
குட்டையது தான்?"

"ஆமாம்!"

அவன் திருக்கை என்
பது கைகையைக்குத் தெளி
வாகத் தெரித்தது. 'கொடு
தன் கைக்கிட்டுக் கை
குட்டைய தாகத்தான் இருக்க
வேண்டும்.'

"அந்தக் கைத்து. இவ்
மேல் இத்தமாதிரி தற்கொடு
கைகையுமென்னான் த் கைத்
துக் கொண்டுக்கே!"

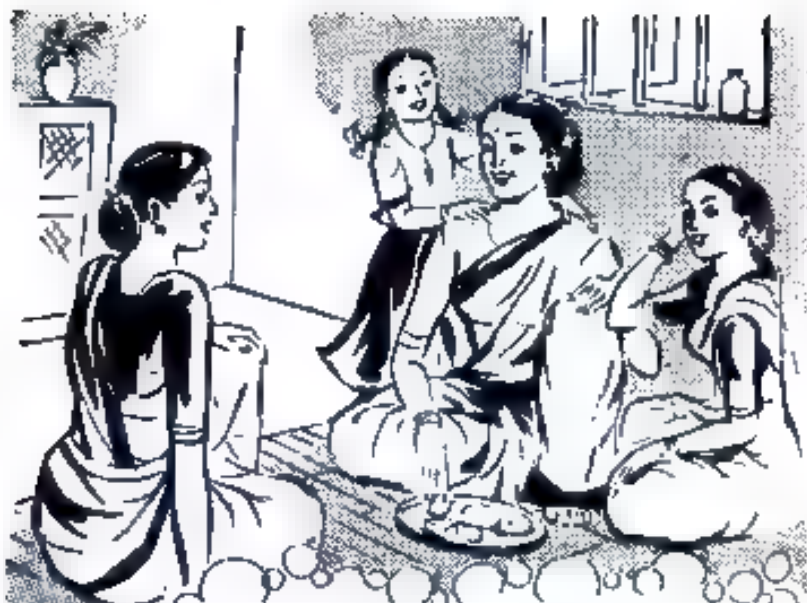
கைதி பெருக்கக் கிட்டான். சிறிது நேரம்
கொடுத்ததன்மேல் பார்த்துக் கொண்டுக்குத்
கிட்டேப் பிறகு மென்னை அந்தக் கைக்கெழு
கொடுக்க பணம். சிறிது அந்தக் கைகையைக்கிடம்
கொடுத்தான். உடனே அக்கெழுத் குட்டான்.
குத் திருக்கிப் பாராமன் 'கிட்டே கிட்டே' என்று
கைகையை நடத்தான்.

கைகையைக் கைக்கத்தில் மென்று அங்கம்
துக்கின. இவ் மருத்து கைக்குவகத்துத்
துக்கியோ? குத்ததன்மேல் உயிரைக் காப்
பாத்தி கிட்டேயுக்கெழு?

*

தெரிந்த இவ் துக்கி கொடுத்ததன் கைத்
துப் பணம் பெற்றுக் கொண்டபீக், மருத்தும்
கைக்கெழு வந்துவகத்துக் கைக்கெழு கிட்டே
போய்ச் கொடுத்தான் கைகையை. குட்டான். ஆக
கொடு குத்ததன்மேல் தெருக்கெழு அவன் கைகையு
கைக்கெழு போலீஸ். குத்ததன் குட்டான் கைக்க
துக் மித்தெடு பித்ததிக் கொண்டுக்குத்தான்.
அவன் பார்த்து கொடு அவன் கிட்டே அந்ததிக்
துக்கிக் கிட்டான்!

கண்ணம்மா-என் மருமகள்

பக்கிக்குட கிழவரை விட்டு என் மருமகள் கண்ணம்மா பக்கம் விட்டுக்கு வந்ததுமே, வீட்டை அடையாளம் தெரியாமல் மாநி விட்டா. அது நடந்த உறுத்தும் சில இனி எனக்கு மெடபாது. நன்றாக காணலும் இடமும் போலுநிக் வட்டிதருகிறது. என்னம், கண்ணம்மா பக்கத்திலிருக்கும், என்னும் அவளை கவனம் காழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.

தனி தகவப்பதை எடுத்துக் கொள்ளலாமே—எனக்குப் பழக விடாது. ஆனால் என்ன செய்யும் சொல் எத்தனையதான திருக்க வேண்டும் என் த கண்ணம்மா சொன்னபொது மூக்கில் கிழவ வைத்து அநிவித்தேன். அவன் சொன்னான்:

“எத்தனை சொல் வேலுக்கும் அழகுக்கு எதுவும் உடையது. அது கொண்டு கொண்டு பல் தனா கொழிக்குமே—தனா பென்றும், துவிக்கியோ கடைக்கியோ பாதிக்காத வேளா தனா!”

என்னைச் சொன்னா எடுத்துவந்த, எப்படி வேலுக்கிறதாய்ந்து சேய்து காண்பித்தான் அவன். இவ்வாறு தெளிந்தான். அங்கனங் தான், விட்டுக்கு கொழித்துக் கொண்டு அபரிசிதமான துறையை சீக்கல் பரிக்க வேண்டுமே! அடுத்தபடி, அடுத்தத்

துகவப்பதற்கான மட்டையொன்றை

என் எடுத்து விட்டபதும் அவன், “இது எதற்கு, அத்தா, எனனைச் கவனம் என்னும்

[illegible]

தமிழகத்தின் இனக் குழுவென்பதன்மீது
 மிகுந்த மன அழுத்தமேவும் அந்நேர
 அந்தரீகமெல்லாம் உருவாகியிருந்தபோது
 ஸர் தலைக்கு உட்கார் சம்பந்தமே.
 இந்நேரமாகத்தான் குடிசைப்போது
 ஸர் தங்கும்பாலும் தோன்றி சிறித
 சந்தேகம் தோன்றியிருந்தபோது
 தென: "அது தான், உன் தங்கமே, அது
 உன்னைப் பிடி அழைக்கவே!"

“மேலும் அதை, சிவசாலை என்ற பெயரில் பெற்றோமே...
என்பதென்பதும் ஏன் விபரம் இல்லை, அது விபரமாக: தரே
நூல் என்னவாகிய போது நூல்கள், தனது ஒரு பதிவு போல
தும், அதை, பரம்ப போது, அதைப் போலப் பரம்ப
போலப் பரம்ப போது தனது...”

என்கிறீர். சொல்லிச் சொல்லி யுச்சித்த மதிஞ்சு ஸமரம் கடை
யாக்கி, தம்மைப் பூவுக்கு உதவாதுகூடியது போல,
உணவாகத் துவிக்கிற உதறிதம் தாயகமகிற் றோடு
விடாவிட்டுவிடுவதும், போதும், உணவ் போத நா
கஞ்சுக்கு என்கிற துறர் போலாமையு
மற்றவர்ப்பம் என்கிறதும்.

பட்டம், சலுகை, தங்கி, துப்பட்டி, சா
வனவன வேடி, சட்டம், குழந்தைகள்
துணி—ஆக போதும். சிறிது வேதனை
எடுத்து துணியைச் சவனத்திலே உதை
சவன வேடி வந்தால், அது

[illegible]

6. 4458-50 TM

விருத்திராசிரமின் விருத்திராசிரமின் விருத்திராசிரமின்

தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்
தாயிள் அங்கனதான்! ஆள் கிடைத்தது விட்
டான் என்ற நிம்மதியையும் மீதம் உடை
கைபுக்குக் கொய்ம் போய்ம் பெயுத்தது.
"உயிரின் அருமைமையப் பற்றித் தெரிவாத
முட்டாளாக இருக்கிறேனா!" என்று என்
னிக் கொண்டான்.

"ரஹ்மான், காண்கிறேன் என்ன கொய்ம்
உய்ம்மப் போக் கிட்டிடும்! இப்பொழுது
இங்கே என்ன செய்கிறாய்?"

"சரி, சரி புறப்படு. நீதான் போகாத போ
யுயிரியாவிர்த்து! இத்தா! உன்னுடைய போய்
ரம், மற்றவர்கள் சொத்து எங்களுக்கு எத்தன?"

அவர் முழுதும் உற்றுப் விடப்போய், திகைத்
துத் திண்டாடியக் கொண்டிருந்த அந்த ஆண்
யும் அழைத்துக் கொண்டு தனாத்த நடை
போட்டுப் "போய்ம் உய். அந்த அடைத்
தான் உடைமைய."

அங்கிருந்த "இன்ஸ்பெக்டரை" உண்ட
தும், ஒருநிலும் கட்டுப்பாடும் "பயிர்"செய்து
தெரித்து விழும்படி வினாப்பாக ஒரு "செ
யுட்" அடித்து விட்டு, "காண்கிறேனே எ
திக்மக செய்து கிட்டென், சார்! திருப்பையும்
தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்தான். பிடித்துக்
கொண்டு வந்து கிட்டென். ஆண் கொய்ம்
கிட்டான் போய்ம், உய்மர கிட்டென்கிட்டே
தான் வேறு ஏதாவது வேலை இருந்தான்
செய்யும் போய்க்குக்கு!" என்றான்.

இன்ஸ்பெக்டரின் முகம் மலர்ந்தது. ஒரு
"செய்" கிடைத்த மயிற்செய்யோ என்னவோ!
அவரே அந்த ஆண்க் கொடுக்க செய்து, அவன்
தையிலிருந்து கிடைத்த சிறு காசெதத் துண்
மடப் பிரித்து உரக்கப் படித்தார்.

"என்னுடைய சாணிக்
காண்கதை ஆராய்
போருக்கு.

தான் தற்கொலைசெய்து
கொண்டதைப் பற்றி நீய்
உன் அநாவசியமாகக்
சிற மடப்படுகிறீர்கள்?
எங்களுக்கு வாழ்க்கையின்
வேறுபடி ஏற்பட்டு விட்
டது. ஆகவே என்
வாழ்க்கைமுடித்துக் கொண்
கிறேன். இது என் உய்மர!
நீங்கள் கிட்டத்ததைக்
காட்டி இந்த உய்மர
மையப் பற்றிக் பாரக்
வையம். ஆனால் அது உக்க
ளாய் முடியாது. உய்மர
இயக்கம் உய்மரமைய

சரி. தத்துக்கும் கட்டு கிட்டென்குக்கு
அப்பாருகிட்டது.

இப்படிக்கு,
வந்தவிரும்பாதவன்."

இன்ஸ்பெக்டரின் முகத்தில் புன்னை
பட்டிந்தது.

"என்னப்பா உய் கிரும்பாதவனா? சர்
டத்திலும் முடியாது என்று மறுகி வைத்
திருக்கிறேன், இப்பொழுது முடிந்து கிட்டது.
பார்த்தாயா?" என்றார்.

"சரி, இவன் கொஞ்சம் படித்த திறக்கம்
யோகிருக்கிறதா! இந்த ஆண் 'எனக் அப்'
பிக் கை" என்று இன்ஸ்பெக்டர்.

கடைசியை மணிகையப் பார்த்தான். அவன்
முழந்தையை விட்டு வந்து ஒரு மணி நேரம்
ஆகியிருந்தது. முழந்தைக்கு இத்தேரம்
என்ன தெரிந்திருக்கிறோ என்று நினைவாடு
அவரம் அவரமாத இன்ஸ்பெக்டரிடம்
கிடைப்பேறுதக் கொண்டு கிட்டிருக்கு
கிரந்தான்.

ஆனால் தடுக்குப் உண்டதொடு முழந்
தையை அணுகி உடைமையக்குப் பெரிய
தொர் அசெயம் காத்திருந்தது. கம்மரனை
வற்றுக் கிட்டத்தொறு கைக்கமலித்த அவன்
அடியச் செவ்வம் உண் கிழித்துக் கொண்டிருந்
தது! முழந்தை தெனிகவாய் பெயிற் கிரித்துக்
கொண்டிருந்தது!

அருகிலிருந்த டாக்டரின் முகத்தில் வேற
தில் புன்னை கிழிந்தது. முழந்தையைக்
காப்பாற்றிய தம் காத்திரையை என்ன
அவரே விபத்து கொண்டார்!

"முழந்தை உன் திறந்து கிட்டது!"
என்று மயிற்செய் போக்கக் கூறினான் பாட்டி.
குளதெய்வத்தை வேண்டிக் கொண்டதான்
தன் முழந்தை விழுந்தது என்று பெரு
மிறம் அழைக்கு!

கடைசியைக் கட்டதும் உன்னமும் கிரித்
தது. காண்கையோடு தன் முழந்தையை
அணைத்துக் கொண்டான் அவன், தக்கித்
தக்கி கிட்டென்கிட்டே கார்டு கிட்டப் பார்த்த
அந்த இன்க்மரர் பிறந்து கிட்ட மயிற்செய்
யின் அவன் கைகள் கைம்கிரைச் சொரிந்தன.

அஞ்சாததைத் திருப்பிக் கொடுத்து கிட்டென்கிட்டே
அந்தத் தற்கொலையைத் கடுக்கு கிட்டதான்.
தன் முழந்தையின் உயிரும் மோழ்த்துக்

கொண்டது என்று என்
னம் அழைக்கு கிரித்த
இவ்வாறு உணர்ச்சிகளை என்
டாக்மியது. தன் முழந்தை
யின் உயிரைக் கட்டவும் முன்
கையத்தைக் காப்பாற்றி
கிட்டென்கிட்டே அவன் முகத்
திறம் கிரித்திடது.

தொய்க்கையத் துரித்து
உச்சிவைத் தாக்கித் கொடு
வேய்வினும் முழுது முன்
சத்தியின் மேடை மீது
நின்று கொண்டிருக்கான்
கடைசியை. வேய்மரத்தில்
வேய் அழைத்துக் கூறித்
காட்டத்தில்க் அருகில் வந்து
காட்டிக்கிட அவன் கை
கிரித்தவகி.

"என்ன, முட்டாற்றி தான்! நேற்று காக்
அப்" சென்றாய், அந்த ஆங்கெத்துப் போய்
கிட்டான்!" என்றான்.

அதைக் கெட்டுக் கடைசியைக்குத் தாக்கி
காரிப்போட்டது. "சிறையில் அடைபட்டவன்
செத்துப் போய் கிட்டாது!"

கார்டுக் கொட்டத்தான். "இன்னதக்குக்
காண்கிறேன் பாரக்கும்போது ஆன் செத்துக்
கிட்டதானும்: ஏன் உயிர் போயிற்று என்று
டாக்டர்களுக்கு கட்டப் புரியவில்லையாம்!"

அவரின் 7-வருக்குள்ளே அடைத்தவையற்று. அவன் டீப் உணவை விட்டு ஓடாதவாறு செய்து விட்டோம் என்று எண்ணியிருந்த கண்களையாக இரு பெரிய அதிர்ச்சியைத் தந்தது. தந்தையாவைத் தடுத்துத் தன் குழந்தையின் உயிரைக் காப்பாற்றி விட்டதாக இறுமார்கிறுந்த அனனுக்கு இத்தச் செய்தி குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

திரைப்படம் மூல்கிப் போன அனனுக்கு, 'பாம் பாம்' என்று மோட்டார்சஸிடமிருந்து எழுப்பிய பெருந்த ஒலம் உய உணர்வை அளித்தது. மட்டுமே 'டக்'கென்று ஒரு உணவை நீட்டினான்; ஒரு உணவை மட்டினான். ஒடி வந்த காகசாங்கன் தின்றன. தின்றவை

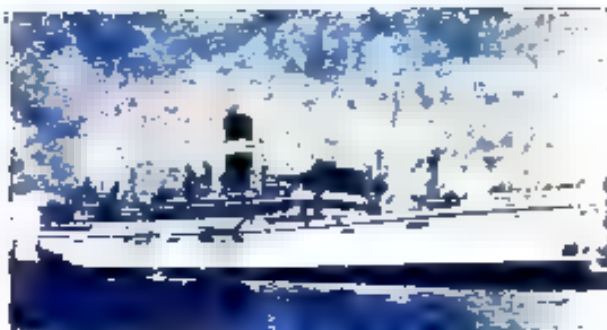
ஒடிய. எட்டத்தைத் தன் கைகளில் அடக்கி வலுத்துக் கொண்டு அவைகளின் ஒட்டத்தை அவனும் தழுத்துப் பிடிக்க முடிந்தது.

ஒங்கொரு நாளும் கோடிக்கணக்கான உயிர்கள் உணவை நோக்கி ஓடி வருகின்றன. கோடிக்கணக்கானவை உணவை விட்டு மறைந்து விடுகின்றன. எதைக் கொண்டு அம்மைகளின் ஒட்டத்தைக் கட்டுப் படுத்த முடியும் என்று மனத்தால் கண்காண.

"உயிர்கள் இயக்கம் உங்கள் எட்டத்துக்கும் கட்டுவிட்டிருக்கும் அப்பாற்பட்டது" என்று அந்த ஏழை எழுதியிருந்த எழுத்துக்கள் கைகாணியின் கண்ணுள்ளே கழன்று கழன்று வந்து கொண்டே இருந்தன.

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

சென்னை - தாய்ப்பட்டினம் - திருச்சு - சிக்கப்பூர்

S. S. ரஜுலா

மேற்படி கப்பல் தீழ்க்கண்ட தேதி காக்கிங் புறப்படும்

சென்னைவிருந்து

1958 மே 30

தாய்ப்பட்டினத்திலிருந்து

1958 மே 31

பிரயாணத்திற்குரிய தஸ்தாவேஜுகளைக் காண்பித்து "பங்க்" வசதி புள்ள டிக்கட்டுகளைவும் "பரித்" வசதியற்ற டிக்கட்டுகளைவும் ("சாப்பாட் டுடஜெ" அல்லது "சாப்பாடின்றியோ") எங்கள் கம்பெனியின் ஏஜென்ஸியடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிளக், போர்ட் க்ஸெட்டிங்ஹாம், சிக்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு நேரடியாக ஏற்றிச் செல்வதும், சிக்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி பாங்காகுகிற்கு சரக்குகள் அனுப்பவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் காமாங்கன் ஏற்றுமதி விறகைகளுக்குத் தயவுசெய்து எழுதவும்

லின்லி & சோ., (மதுரை) லிமிடெட்
7, அரமங்கனாரத் தெரு, சென்னை-1

மதுரை கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
முதல் பைன் ரீச்சோடு, தாய்ப்பட்டினம்

மேலும் மலிவானது!

கூம்பம்
முழுவதற்கும்
ஒரே டால்க்

ப்ரோடெக்ஸ்

சர்வ சிரியாக டாய்ஸ் பவுடர்

இலட்சக்கணக்கான
பெரிய நுகர்வோர்

Kassels

காஸல்ஸ் விசிறிகிள்கள்

குளுமையும்
நிம்மதியும்!

மாட்செல் எலக்ட்ரிகல்ஸ்

(இந்தியா) லிமிடெட்

தபால் பெட்டி 156, புது டுல்லி

தொழிற்சாலைகள்: புது மத்திய டுல்லி
புதுவை - சிறப்பில் உரிமைபாளர்கள்:
சேஷபென் லாம்பு ஒள்கள் லிட்.
பம்பாய் - கங்கத்தா - டுல்லி - மதுரை
காண்பு - இந்தியா

சென்னை இல: 330, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை - 1

காய்களில் குறைந்தது ஆராய்ச்சி செய்யுமாறு—ஆராய்ச்சித் துறையில் பங்களித்துக் கொள்வ பணியாற்றி வரும் ஒரு தனிப்பார்வைக்குக் கொண்டுடன், அவரும் ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார். தகவல் கிடைத்ததும் முதலில் கமிஷன்தான் தெரிவிப்பார். இதற்குப் பழுவாள் என்று அடையோழியில் பெயர்.

2. 'நாக பனா' என்பதற்குத் தமிழ்ப் பெயர் என்ன? அது கவுசிராகத்துக்குப் பயன்படுவதா?

தமிழ் என்று இதைச் சொல்வார்கள். இதன் பெயர் வாதத்தைக் குறைக்கும்; பசும் புஷ்ப இயற்கை அறிவுக்காகச் செய்யும். இதன் விதைகள் கிரீட விருத்தி செய்யும்... சிறு நீரின் அழற்சியைப் போக்கும். இதன் இரண்டு கிளாஸ்களில் உபயோகமாகிறது.

3. சரபுக்கள் மதுமிகத்தில் பசும் தருமா?

தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இதன் பெயர், கிஷ்கிணியப் போகக்கூடிய பருத்துகளில் ஒன்று என்பதுதான்.

சுமார் 7335 (மிகுணாசில்) இவர்களை நண்பர், கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷமாக இருந்த இரண்டுக்குக் கைகண்ட வைத்தியத்தை விளக்குகிறார்.

தாய்கள் சுமார் 3800 க்குத் தெரிந்திருந்தனர் பூங்கொடியில் வேரை ஆட்டுவதால் 1971 அக்டோபர் 15 க்குள் ஒரு மாதமாகக் கடித்து வருகிறார்கள். நல்ல பசும் இருக்கிறது. இதன் போல் கிட்டது என்ற கிஷ்கிணியை கிட்டி. நா என் தந்தி.

சிறுநீர் கழிக்கும் நேரத்தில் ஏற்படும் எரிச்சலுக்கும் கடுப்புக்கும் என்ன செய்யலாம் என்று கேட்கிறார்.

தந்தியின் கிளையைப் போடிக்கு மேல் கொண்டு வந்தால் காய்க்கம் பாதுகாந்தே தெரிந்துக் காய்க்கிக் குடிக்கலாம். அவ்வது தெரிந்தால் மூன்றுதான் கிட்டலாம் தெரிந்த இயற்கையில் ஒன்றை அகலிதம் உபயோகித்தாலும் நான் இருக்கும்.

சுமார் 7335 உடுமலைப்பேட்டை சேகாதரி வாதத்தினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் தம் கைகளுக்குக் 'கக்கி' கட்டுவதில் கண்டபடி தத்தாராதி தைலம், கெளடாரம் தைலம், பிண்ட தைலம் இவற்றைத் தாமே தயாரித்துத் தானே போடுவது ஒத்தடல் கொடுப்பது ஆவியவற்றைச் செய்து வருகிறார். தனித்தந்திய் குணம் கிடைக்க இன்னும் என்ன செய்யலாமென்று கேட்கிறார்.

தோஷங்களுக்குப் பாகம் வந்தால் தோஷ தாதுகளை குறைவும். வெங்கு சேமன்களில்லாம். தொட்டால் குடு. எரிச்சலும் உண்டு. எரூழும் இருக்கிறது. ஆகவே இது ரக்தவாதம், இன்னொரு மூன்று 'கக்கி' கட்டுவதால் கைகளைப் படிக்கவும். கைகளுக்குச் சத்தியம் கொடி கஷாயம் கொடுக்க வேண்டும். மேலுக்குத் தத்தாராதிவை

போட வேண்டும். நிராகாதி கஷாயத்தால் இருண்டு மூன்று தரம் தெரியாதும்படியும் கொடுக்கலாம். கைகளில் குணமேற்படும்.

சுமார் 765-ம் கொழும்பு சேகாதரி ஒருவர்—தமது 'ஆல்துமா' வைப்பதற்கு விந்தாரமாக எழுதி—அதற்கான சிசிசைவை விந்தாரமாகக் கம்மியின் மூலமே அதில் விடும்படியுள்ளார்.

ஆமா! ஆகட்டும், ஸயா. அப்படியே ஆகட்டும்.

சுமார் 788-ல் மல்லைச்சுவரம் சேகாதரி எழுதுவது மிக மிக ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

'நாணயதனம் ஆபரேஷன்' செய்ய வேண்டும்—செய்கிறேன். இவ்வா கிட்டலாகக் கைகளை ஆபத்து என்று டாக்டர் சொன்ன விஷயம் ஏது. ஐரமும் கண்ட தக்கைற்றைத் தாமாகவே பிண்ட தைலம் காய்க்கி, தாதுவாகவும் பிசுவாகவும் உபயோகித்து ஆபரேஷன் தயாரித்து கிட்டார் இச்சேகாதரி. ஒருவாரத்துக்கு மேல் இரவு பகல் தூக்கமில்லாமல் அங்குலத்தறவி, தைலத்தை உபயோகிக்கத் தொடங்கிய தினமே இரவு தன்னைத் தாங்க ஆரம்பித்தார். இதை இரண்டு மூன்று நாட்கள் உபயோகித்த பிறகு பச்சிலைக் கட்டு கட்டி மற்றும் இரண்டே நாட்களில் பரிபூரண குணம் அடைந்தார்.

இதைக் கண்டு அந்த டாக்டரே கிளப்புத்திருப்பார் என்று சொல்லவும் வேண்டாமா?

மக்கட் செல்வம் திறைத்தலர் இச்சேகாதரி. தம் குடும்பத்துக்குத் தேவை யான வைத்திய வசதியைத் தாமே செய்துகொண்டு பரம சத்தோஷத்தை யடைந்துள்ளார். தாம் தயாரித்துக் கையாளும் மருத்துவனின் பட்டியலை எழுதிவுள்ளார். இன்னும் ஒன்றிரண்டு மருத்துவனைத் தயாரித்தாயிற்று. உபயோகிக்கச் சத்திரப்பம் காய்க்கல்களில் என்று எழுதுகிறார். நீர் சிறுக்காதித் தைலத்தைக் காய்க்க மருத்துவனைச் சேகரித்துப்பதாயும் கிளையின் காய்க்கி உபயோகித்துப் பண்ணத் தெரியப்பதாயும் எழுதிவுள்ளார். நிராகாதி ஏற்படும் காய்க்கல்—களுக்கு போன்ற சில வற்றுக்கு தாட்டு வைத்திய முறைப் படி தாமே செய்து கொள்ளக்கூடிய சில முறைகளைத் தெரிவிக்கும்படியும் எழுதித் கேட்கிறார். இவற்றைத் தெரிவித்தாயிற்று.

இச்சேகாதரியைப் போன்றவர் நிராகாதாக ஒருவராவது இருப்பதற்கு என் காரணம் புத்தியாகக் கரை புரண்டு ஒடிய தைலக் கருதியேன்.

விழக்கமாக 2-நிமிஷம் பிரஷால் தேய்த்தால்
கால்கேட் டூத் பவுடர்
 மூன்று நன்மைகளையும் அளிக்கிறது!

- ✓ வாயில் நறுமணம்!
- ✓ ஒளிவீசும் பற்கள்!
- ✓ சொத்தைதூறையும்!

வாய்க்குப் பிதுகாப்பும், கத்தளை ஒளிப் பக்கதும் பெற, பல் டாக்டர் அங்கீகரிக்கும் இந்த மூன்றாவது நன்மை கால்கேட் டூத் பவுடரை உபயோகிப்புகள்:

- எப்பிட்டவுடன் கால்கேட் டூத் பவுடரைப் பக்கை 2 நிமிஷம் பிரஷ் செய்கு தெயக்கவும்.
- பல்வின் துளி, மூன்புறம், பின்புறம் எல்லாவற்றையும் தெயக்கவும்.
- எப்போதும் உறியிலிருந்து பல் துளி வேக்கி தெயக்கவும்.

இக்கண்ட மூன்றாவது நன்மை கால்கேட் பவுடர்!

பெரிய எல்ல வாய்க்கி பணத்தை யிச்செய்துதுக

பல் டாக்டர் அங்கீகரித்திருந்த பணத்தரும் முறை!

நரஸ் காபி

அருந்தி அதன்

பிரத்யேகமான ருசியை

அனுபவிப்புகள்

நரஸ் மான்யூபாகாரி
 கோ. சுகரவேட் வீட்டு,
 சென்னை 6 சென்னை

ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும்
ஒரு விசிறி

16" ஸ்லீப்
ஏ. எஸ்.

உங்கள் இஷ்டப்படி
உபயோகிக் கலாம்

விலை ரூ. 70/-
எக்ஸ்சஸ் வரி ரூ. 5/-
உள்ளூர் வரி தனி

ஒரியன்ட் ஆல்-பர்பஸ் விசிறி பல வேலைகள் செய்யும் பதிவிறாடு பிரகாரமான
உத்தம அத்துடன் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

விசிறி விசிறி, காசு-கிராஃபெட் விசிறி, உட்கா விசிறி, ஏர் ஏர்க்ரே வேட்டர்
ஆகியவற்றின் அப்காஷன் எவ்வாறு குறைந்த கொடுக்கிறது
விசிறி மிகவும்

கவனிக்கப்படாத காரணத்தால் கொடுக்கிறது

மேல் உள்ள இந்த ஆய்வுப்படி விசிறி,

இதன்மூலம் எவ்வாறு விசிறி

தகவல்கள் கிடைக்கும், கவனிக்க

கூடுதல் விசிறி து. கொடுக்கிறது—

"ஒரியன்ட் ஆல்-பர்பஸ்
விசிறி"

Orient

ஒரியன்ட் ஆல்-பர்பஸ் விசிறிகள்
கொடுக்காத காரணத்தால் கொடுக்கிறது

ஒரியன்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்.

8 கோர் ரிவி லேன், கங்கத்தா-11

கல்கத்தா-11

தூத்துக்குடி பஸ்டர் வீட்., 4, கல்கத்தா-11 தெரு, சென்னை - போன் : 2856

குமரி முத்து

கிடங்குகள் முழுவீரே வீரங்கள் எவ்வித
சேமமுமின்றித் தகரயில் இருப்பதைப்
பொலியே மூக்கவிட்டனர். அதைப்போலவே
எதிரே உள்ள பொருள்கள் அனைத்
தையும் கண்களால் தெளிவாகப் பார்த்
தனர். இதனால் அவனுக்கு ஏற்பட்ட
ஆனந்தமும் ஆச்சரியமும் கொஞ்ச நஞ்சு
மீறின. அவன் தங்கத் தோல் தொழுவின்
மேல் கொண்டிருந்த பற்று இப்பொழுது
பன்மையாக உயர்ந்தது. 'ஆகா! தங்கத்
தோல் தாத்தா எப்போய்ப்பட்ட மூலிகைகளைக்
கண்டு பிடித்திருக்கிறார்!' என்று விவத்
தவன் கிட்டத்தட்ட கடல் அடிமை அடைந்து
விட்டதை அறிந்தான்.

அப்பொழுது, ஏற்று நோத்துக்கு முன்
கடல் மட்டத்தில் யார்தை மலை எதிரே
தேர்ந்தது. அதன் மேல் முன்பு பார்த்த
மீன்கள் அத்தனையும் இருந்தன.
அவற்றைத் தவிர அந்த மீன்களுக்கு நடு
நாயகமாக ஒரு புதிப பீளும் தென்பட்டது.

அது மற்ற மீன்களைவிடப் பெரிதாக
இருந்தது. முகம், மனித இரத்தினுள்ள
வண்ணத்தின் மூலம், பெண்களின் கைகளைப்
போலவே இரண்டு கைகள், கைகளுக்குக்
இடையே மட்டும்தான் மீன் அமைப்பு. அதன்
மேல் இருந்த செவிக்கள் ஒங்கொங்கும்
ஒங்கொரு கவரத்தாகப்போல் ஜொலித்தது.

அவன் அருகில் வந்ததைக் கவனித்துச்
சில மீன்கள் 'ஓ' என்று ஒரு வித பயத்
தோடு ஓசை செய்தன. உடனே நடுவில்
இருந்த பெரிய மீன் வீரங்களைக் கூர்ந்து
நோக்கியது.

அடுத்த கணம் அந்தப் பெரிய பீளும்
'ஓ' என்று மயிர்க் கூச்சல் எடுக்கும்படி
அரிட்டது. அந்த ஓசை மற்ற மீன்களின்
ஓசையை விட மிகப் பெரியதாக இருந்தது.
அது ஏன் அப்படிச் சுத்தியது என்பதைத்
சற்று நோத்துக்கொள்ளும் வீரங்கள்
தேறித்து கொண்டனர்.

அந்த ஓசை எழுவாய் சில வினாடிகளில்
எங்கிருந்தோ சில பெரிய பெரிய மூர்ப்பு
மீன்கள் தோரக் கிழித்துக் கொண்டு வந்து,
வீரங்களை அடங்கி இப்படி அசைய முடியாத
படி சுற்றி வந்ததுக் கொண்டனர்.

வீரங்கள் அது அளவு கூட அஞ்ச
வில்லை. இந்த மனித மூலமும் கைகளும்
கொண்ட மீன்களால் என்ன செய்து விட
முடியும் என்று அவன் எண்ணினான்.
எனினும் அந்த மீன்களின் சூழலும் அவ்
வளவு என்றும் பெரிதாக இல்லை. 'பெரிய

சேத்தாரி கத்தன்

பெரிய மீன்மான் என்பதை கூட அவன் தோண்டிக் கூட உயர்த்தான் இருந்தது. இதனால் அவன் பயம் கொள்ளவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இவன் என்ன செய்யப் போகின்றான் என்பதை அறிவ ஆவன் கொண்டான்.

அப்பொழுது "நீ எதற்காக இங்கு வந்தாய்?" என்று கனையமான குரல் அவனைத் தூக்கிவிடவில்லை போட்டது. அப்படிக்கேட்டது தடுக்கிவிருந்த பெரிய மீன்மான். அதன் கண்கள் இரத்தம் கலையாத மாதி இருந்தன. முகத்திலிருந்து கனைய தாண்டிய மாயுக் கொண்டிருந்தது.

மீனாக்கள் அதைப் போடுப்போதோ, "ஏன் இங்கு வரக்கூடாது என்று கேட்க?"

என்றான். அவன் குரலில் அகலாமையும் எனாலும் தொனித்தது.

"உண்மையானால் என் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட இடதப் பகுதியில் அன்னியர்கள், அனுமதி இல்லாமல் பிரவேசிப்பது எட்டப்படி குற்றமாகும். இதற்குக் கனையமான தண்டனை உண்டு. ஆனால் மன்னியு கேட்டுக்கொண்டு, 'இனி இத்தப் பக்கம் வராதே' என்று உறுதி கூறினால் தண்டனை அளிக்காமல் உபரோகி விட்டு விடுவேன்."

"அப்படியாக எங்கு? எந்தான். என்னை மன்னியாததற்கு தண்டனை அளிப்பதற்கும் நீ யார்?" என்று மீனாக்கள் பரிசுவாத தோடும் ஆத்திரத்தோடும் கேட்டனர்.

அதற்கு, "நான்தான் இந்த மீன் கடலின் ராணி. என் பெயர் கயல் கன்னி. என் ஆணைக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டியவர்கள் குதூகலமாக வாழ்கிறார்கள். அதைக் கெடுக்க எப்பொழுதாவது உரிமைப்போன்ற மனிதர்கள் சிலர் வந்து குடிமகனாகித் துன்புறுத்தி கேட்ட உடையுக்கென்கின்றனர். அதைத் தடுப்பதற்காக எங்கள் கேட்ட யாழும் மனிதர்களை நான்கள் கேட்ட உடையுக்கென்கே இருக்கும் நிமிஷமாக குகையில் போட்டு விடுவேன். ஆனால் உன்னை அல்லாது துன்புறுத்துகின்றார்களே எனக்கு மனம் வருவதில்லை. நீ இதை மீளவேண்டாம். இருந்தாலும் அன்றா நெடுவர் கொண்டுவராத இருக்கிறாய். உன்னைப் போலவே எவர்களுக்கும் ஒரு மான் இருந்தான். அவன் பல் கிளவிலும் வலவலன். வீராதி வீரன்.

அவனுக்கு இன்னமும் இந்த ஏரோடு பற்றாது கடல்களிலும் கொண்டது. அப்படியுட்பட்டவன் ஒரு அற்புத காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறான்....." என்றான்.

இந்தக் கதை மீள்கையதற்குக் கனைய பொழுது கயல் கன்னியின் முகத்திலிருந்து கயல் கன்னியின் முகத்திலிருந்து மோகம் பட்டதது. தொண்டை காத்தது. மீனாக்கள் இந்தச் சத்தப்போதாத தனக்குக் காணாமல் பண்படுத்திக் கொள்ள விரும்பி, "அப்படியுட்பட்ட அற்புத காரியத்தான் என்ன?" என்று கேட்டனர்.

"இங்கிருந்து வெகு தூரத்தில் வெந்திரிக் கடல் என்று ஒரு இருக்கிறது. அதை அடுத்துக் குமரிக் கடல் என்று ஒரு கடல் இருக்கிறது....."

இப்படி கயல்களின் ஆரம்பித்த உடனேயே மீனாக்கள் கனையக் கனையமாகத் தீட்டிக் கொண்டனர்.

".....அந்தக் கடலில் கனையமான தீர்க்கமுக்களும், கொடிய கடல் கிளவ்களும், இருண்ட காடுகளும், அடர்ந்த பாசில் பூங்களும், பெரியமீன்களும் அப்போத்களில் பண்புரக் குகைகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. அப்படியுட்பட்ட பண்புரக் குகை ஒன்றில்தான் மீன் மறிப்பற்ற ஒரு அற்புத முத்து இருக்கிறது. அந்த முத்தாக எடுத்துவர எத்தனைமோ மனிதர்களும் கடல் மீனார்களும் முயன்று உயிரையும் இழந்திருக்கின்றார்கள். அப்படி உயிரை இழந்தவர்களில் என் மரணம் ஒருவன்..."

கயல் கன்னி சொட்டி முடித்து விட்டுத் தன் கன்னியின் துனித்திருந்த கன்னி காத் தாது அழிய நகைகளால் துருத்துக் கொண்டாள்.

குமரிக் கடலில் பற்றிக் கயல் கன்னி கூறியதும் மீனாக்களுக்கு அனாதை மறிப்பற்ற ஏற்பட்டது. அவனுடைய மூலம் கனையுட்பட்ட கேள்வி கேட்டது. 'இந்த மீன் அற்புதக் கொண்டு, குமரிக் கடலுக்குக் செல்லும் வழிமுறைகளையும் குமரி முத்தைப் பற்றிய விவரத்தையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்' என்று மனத்துக்குள்ளேயே முடிவு செய்துகொண்டாள்.

மீறா, "நீங்கள் சொல்வது ஆரம்பிய மான் இருக்கிறதே! வெந்திரிக் கடல்தான் தான் இருக்கிறதே முடிந்த காரியமா?" என்று கேட்டாள்.

"முடியாதுதான். ஆனால் குமரிக் கடலுக்குக் செல்ல இருக்கிறது ஒரு காக்கை வழி இருக்கிறது. அது இப்போத்களிலேயே அனாதை தது. அது இருக்கிறது ஆரம்பித்து வெந்திரிக் கடல் எல்லாம் தான் அப்படி குமரிக் கடலுக்குப் போய் செல்கிறது. அது மேலும் நியமி முத்துக் குகைக்கு முன்னே உள்ள மற்றொரு குகையாகும். அந்தக் குகையில் 'காதுகள்' என்ற கொடிய மிகுதம் ஒன்று வசித்து வருகிறது. அது

யாங்கரத் தோற்றமும் மிகுந்த பலமும் உடையது. இதுவரை அனாதை வளராதும் வெல்ல முடியவில்லை. கரங்க வழியாகச் செல்பவர்களுக்கு இது ஒரு பெரிய ஆபத்தாகும். ஏன் மகள் அதுனுடைய பக்கத்தில்தான் இரையானாள்....."

கயல் கள்ளி சொல்லி முடித்து விட்ட விரங்கமேப் பற்றி விசாரித்தான். விரங்கமும் தன் வரலாற்றைக் கருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் கூறித் தன் நோக்கத்தைப் பிவரித்தான்.

கயல் கள்ளி இவ்வளவையும் கேட்டு விட்டு, "நீ காங்குக்கு திரும்பிப் போவது தான் நல்லது. இந்தக் கரங்கத்தின் வழியாகச் சென்றாலும் காங்குமேடு போர்ட்டு வெற்றி பெறுவதென்பது முடியாத காரியம். தவிர, இந்தக் கரங்கப் பாதையுள் அளவம் நீளறத்தது" என்று கூறினான்.

ஆனால் விரங்கன் அனாதை காதில் வாய்க்கக் கொள்ளாமல், "நான் அவசியம் போய்த்தான் ஆக வேண்டும். நீச்சலம் வெற்றியோடு திரும்புவேன்" என்றான். அவன் பேசில் உறுதி தோனித்தது.

கயல் கள்ளி அதுக்கு மறுப்பொன்றும் கூறாமல் சிறிது நேரம் சிந்தித்து விட்டு, பக்கத்தில் விரங்கமேப் கூங்குது நின்ற விளவிரங்கிடம் ஏதோ கூறினான். உடனே அந்த மன் விரங்கன் விரங்கன் விட்டுச்

சித்தி துரத்தினிருந்த ஒரு புதரின் நோக்கி விரைந்து அதில் ஏதோ செய்தான். அடுத்த கணம் 'க.க.' வென்று ஒரு பெரேரை அந்தக் க.க. விளக்கு போரும்படி எழுத்தது.

அதே சமயத்தில் பக்கத்திலிருந்து ஒரு பாசுரையில் நீண்ட பிளவு தோன்றியது. சிறிது நேரத்தில் வெடி வெய்தாடி ஓடிவர முதிர்ந்த போவதற்கு வாயிமான ஒரு வழி உண்டாயிற்று. அது தான் கரங்க வழி. அதற்குள்ளும் தன்னிர் தேங்கி நின்றது. அந்த நீரும் கயல் நீரும் தனித்தனியாகவே தெரிந்தன. இரண்டும் ஒன்று ரோவிலை. கரங்க நீர் 'கள்ளங்கரோல்' என்று ஒரு தனி நிறத்தைப் பெற்றிருந்தது.

விரங்கன் அனாதை நோக்கிப் பாய்ந்து செல்லத் தயாரானான். கயல் கள்ளி அவனுடைய விரதத்தைக் கண்டு வியத்தபடியே தன் கையில் பெருத சங்கு மோதிரம் ஒன்றைக் கழற்றினான். பிறகு விரங்கமேப் பார்த்து, "தம்பி விரங்கா! இது சக்தி வாய்ந்த மோதிரம். கடலில் முதன் முதலில் தோன்றிய வலம்புரிச் சங்கால் செய்யப்பட்டது. சங்கு ஆபத்து ஏற்பட்

டால் அப்பொழுது மட்டுமே இதை உபயோகித்துக்கொள். வெற்றியோடு திரும்பி வா" என்று கூறி அவனிடம் மோதிரத்தைக் கொடுத்தான்.

விரங்கன் அனாதை பாய்குதியோடு வாய்க்கி இடது வக மோதிர விரலில் அணிந்து கொண்டு ஏதோ சொல்ல வாயைத் திறந்தான். ஆனால் வாய்த்தகன் வெளியே வில்லை. அவன் துபக்கத்தைக் கவனித்து விட்ட கடல் கள்ளி, "என்ன சொல்ல வேண்டும்? எதுவாயிருந்தாலும் அச்சமின்றிச் சொல்" என்றான்.

விரங்கன், "பெரிதாக ஒன்றும் இல்லை. நான் கடல் மட்டத்தில் படகில் வந்து கொள்புருக்கும் பொழுது சங்களைத் தவிர மற்றவர்களை ஒரு மணிமேல் பார்த்தேன். நான் பார்த்த கொஞ்ச நேரத்தில் அவர்கள் அத்தனை பேரும் மறைந்து போனார்கள். அவர்கள் மறைத்ததும் அந்த மலையும் நீருக்குள் மூழ்கிவிட்டதே. ஏன்?" என்றான்.

"ஓ...அதுவா? அது உண்மையிலேயே கருங்கல் மலை அல்ல. ஒருவித கற்ப பூதமான ஆன மலை. அது நாங்களே தயாரித்தது. வெய்யில் காய்வதற்காகத் தினமும் மேலே போவோம். அதைப் பஞ்சமலை கடல் மட்டத்தில் மிதக்கக் கூடியது. அப்பொழுது யாரேனும் எதிரிகள் வந்து விட்டால் கள்ளிமலைக்கும் நேரத்தில்

அதில் இருக்கும் கிசைத்திரப் பொந்துகளில் மறைந்து பஞ்ச மலைவையும் மேலே இருந்துக் கொண்டு வந்து கட்டி விடுவோம்!"

உத்தேகம் நிலாத்தியானாலும் கயல் கள்ளி மட்டும் மற்றவர்களிடமும் விளம்பெற்றுக் கொண்டு கரங்கப் பாதையில் புகுந்து வெகு வேகத்தோடு நீந்தத் துவங்கினான். அவன் கரங்கத்துக்குள் மிதத்தும் கரங்கப் பாதை கடகடவென்று உத்தத்தோடி மறுபடியும் மூடிக்கொண்டது.

விரங்கனுக்கு அந்த ஓடை இளம் புரியாத பிதியை அளித்தது. அதோடு கரங்கத்தில் நிறைந்திருந்த அந்தகாரம் அவன் பிதியை அதிகமாக்கியது. (தொடரும்)

போய் தீண்டுனான்
டான். கண்ணில்
கண்ணீருடன் நெற்
தியில் ரத்தத்துடன்,
"அப்பா! என்னுடைய
காயத்துக்கு இன்னும் மருத்து
போடவில்லையே?" என்று
நிதானமாகக் கேட்டான்.

ராமலிங்கம் சை உணர்வு
பெற்றார். பச்சைக் குழந்தை
கைத் தூக்குவது போல் நட
ராஜனைத் தூக்கிக் கொண்டு
நர்ஸிங் ஹோமுக்குள் சென்
ார். காயத்தைக் கழுவி
மருத்து வைத்துக் கட்டினார்.

"அப்பா! தப்பு என்னுடையதுதானே?
மணியை எதற்காகக் கொடுத்துக்கொள்
கிறீர்கள்? வேண்டாம், அப்பா!"
என்றான் நடராஜன் நாத்தழுதழுக்க.

"உன்மீது இருக்கும் அன்புதானடா
காரணம்" என்றார் ராமலிங்கம்.

"அந்த அன்பை மணியிடமும் காட்
டுங்கள், அப்பா. அவன் அனாதை!"
ராமலிங்கம் பிரமித்துப் போனார்.
"சிறுவன் நடராஜனுக்குத் தெரிந்தது
இவ்வளவு வயதாயிலும் எனக்குத் தெரி
யாமல் போய் விட்டதே. அவன்

அனாதை! இரண்டே வார்த்தையில் தம்
தவற்றை எடுத்துக் காட்டிவிட்டானே."

உடனே ராமலிங்கம் மணியிடம்
சென்று ஆறுதலாக இரண்டு வார்த்
தைகள் சொல்லி யிருக்கலாம். "என்னை
மன்னித்து விடு" என்று கேட்க வேன்
டியதில்லை! "உன்னை மன்னித்து விட்
டேன்" என்று சொல்லியிருந்தாலும்

போதும்; அதையும் செய்யவில்லை. இனி அவனிடம் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று மனத்துக்குள் சங்கடம் செய்து கொண்டாரே ஒழிய, அவனிடம் சென்று நடத்ததை மறந்துவிடு என்றே அவ்வது அவனுக்கு ஆறுதல் கூறும் முறையிலோ இரண்டு வார்த்தைகள் கூடப் போய்க் கிடந்தன. அன்று ராமலிங்கம் செய்த இரண்டாவது தவறு இது.

அன்று இரவு படுக்கப் போன மணி சேகரன் காரியைக் கவனமிக்க, மணியைக் கண்டுபிடிக்க என்னென்னவோ செய்து பார்த்தார் ராமலிங்கம்; பயனில்லை. விமலாவோ நடராஜனை எண்ணி, அவன் மண்டைக் கட்டைப் பார்த்து அழுத கண்ணும் சித்திய மூக்குமாக இருந்தான். மணிசேகரன் ஒடிப் போன துக்கத்துடன் இந்தத் துயரம் வேறு சேர்ந்து கொண்டது பொண்ணம்.

மாழக்கு, விமலாவைச் சமாதானம் செய்யப் பொண்ணம்மாள் எப்படியெல்லாமோ பிரயத்தனம் செய்தாள்; பிரயோசன மில்லை. மறுநாள் மாலை "எனக்கு வளிக்கவே யில்லை விமலா!" என்று நடராஜன் 'அ'வை மட்டும் மனத்துக்குள் சொல்லி, அசத்தியம் செய்த பிறகுதான் அவன் அழுகை ஓங்கித்தது.

அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் ராமலிங்கத்தின் உள்ளத்தில் ஆரவர புண்டை ஏற்படுத்திவிட்டன; பொண்ணம்மாளின் மனத்தில் நிராகர வெகலையை உண்டாக்கி விட்டன. பத்து வருஷங்களுக்குப் பின் இப்போது மணிசேகரன் திரும்பி வந்திருந்தான். ராமலிங்கத்தின் மனப்பான்மை ஆர ஆரம்பித்தது.

ராமலிங்கம் மணியிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தது அரை குறையாகப் பொண்ணம்மாள் காதில் விழுந்தது.

"யார் யாரை மனங்கிக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவன் உள்ளே துடித்தான். 'மணிசேகரன்' 'விமலா' 'மனங்கிக்கவே மாட்டான்' என் றிடெம்?' என்று விஷயத்தை விளக்கிச் சொன்னார் ராமலிங்கம்.

"அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. விமலாவின் தலையை எதற்காக அனுவசிப்பதாக உருட்டுமீதிகள்? மணிதான் மனங்கிக்க முடியாத குற்றமாக என்ன செய்து விட்டான்? அந்தப் பழைய கதையை வெல்லாம் இப்போது இழக்க வேண்டாம்! வேறு ஏதாவது பேசுங்கள்" என்று பொண்ணம்மாள்.

"வேறு ஏதாவது பேசுவதற்கு எனக்கு இப்போது நேரமில்லை. நான் நாய்க்கி நோலுக்குப் போனேன்" என்று சொல்லி எழுந்தார் ராமலிங்கம். போவதற்கு முன், "மணி! உன் பெட்டி படுக்கை ஒன்றையும் காணுமே? எங்கே?" என்று கேட்டார்.

"திருவங்கிக்கேணிக்கு ஒரு 'லும்' எடுத்துக் கொள்வார்களேன், மாமா."

தன்னைத் தம் விட்டியெய் இறக்கச் சொல்லி ராமலிங்கம் வற்புறுத்துவார் என்று ஒரு கணம் எதிர்பார்த்தான். அப்படி கேட்டால் அரை மனத்துடன் ஒப்புக் கொண்டவதுபோல் ஒரு சிறு தாடகம் தடத்த வேண்டும் என்று நினைத்தான். 'முடியாது' என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல எண்ணி வந்திருந்தான் அவன். விமலாவைப் பார்த்ததும் அந்த எண்ணம் மாறிவிட்டது. ஆனால் ராமலிங்கம் அவரை ஏமாற்றிவிட்டார்.

"சரி! மாமிபுடன் பேசிக் கொண்டிரு. சாப்பிட்டு விட்டு நிதானமாகப் போவோம்" என்று சொல்லிவிட்டு அவர் அங்கிருந்து போய் விட்டார்.

'மணி தனியே' சுதந்திரமாக இருக்க விரும்புவான். அவனுடைய குணம் அப்படி. அவன் இங்கு இருக்கச் சொல்லி வற்புறுத்த வேண்டாம்' என்று எண்ணிக் கொண்டார் ராமலிங்கம்.

அவர் போன பிறகு தினம், நேரம் மணியும் பொண்ணம்மாளும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் சென்று வந்த இடங்களைப் பற்றியெல்லாம் விவரமாக எடுத்துச் சொன்னான் மணி. அவரை முதல முதலாகத் தான் சந்தித்ததை ஷாபாஸ் படுத்தியான் பொண்ணம்மாள். அவனுடன் வந்தபிறகு ராமலிங்கத்திடம் வந்ததெல்லாவுக்காக வந்தார், அங்குக்கு ஷாபாஸாக என்னு தெரிந்து கொண்டு உடனே தமது செல்வாக்கை உபயோகித்து ஷாபாஸை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தார் ராமலிங்கம். தமது

ஒரே மகன் மனிதன் என்று சொல்லு
என்று தெரியாமல் விழித்தார் அந்த
மனிதர். கடைசியில் ராமலிங்கத்தி
னிடமே அவரை வேலைக்கு அமர்த்தினார்.

ஒரு வயதுச் சிறுவனை வேலை வாங்கப்
பொன்னம்மாளுக்கு மனமில்லை. அதற்கு
மாறாக அவளுக்கு அவள் பணியிடை
செய்தான். நடராஜனைப் போலவே
அவனையும் ஒரு மருகப்பாவித்து அங்கு
சேர்த்துத்தினான்; பள்ளிக்கு அனுப்பினான்.

தொங்கலும் மணிபின் தகப்பனுக்கும்
இடைவே நடுத்த போராட்டத்தில்
தொய் சென்றி பெற்றது. மணிபின்
தகப்பனுர் சில மாதங்களுக்குள் மனிதன்
இந்த உலகில் தனியே விட்டு விட்டு
மறைத்து போய் விட்டார்.

"மாமீ! அந்தப் பழைய கதைகள்
வெவ்வாறு எதற்காக இப்போது என்
கப்படுத்துகிறீர்கள்?" என்று கேட்
டான் மணிகேசரன்.

"சரியான கேள்வியை மணி! என்
னுடைய மனத்தை நீண்ட நாட்களாகத்
துளைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சந்தே
கத்தை தவிர்த்தி செய்து கொடுத்த
இதை குறிப்பிட்டுத்தான்."

"என்ன சந்தேகம் மாமீ!"

"இவ்வளவு தூரம் என் சொந்த மக
னைப் போல் உங்களை கவனித்து வந்த
என்னிடம் ஒரு வார்த்தை கூடச் சொன்
வாமல் இரவோடு இரவாகப் புறப்
பட்டுப் போக உங்களுக்கு எப்படி மனம்
வந்தது என்று கேட்கிறேன்? நீ சொ
தனைப் பற்றியோ அந்தமான் கார
ணத்தைப் பற்றியோ சந்தேகமில்லை.
அதற்கு உடனடிப்பட்ட உன் மனத்தைப்
பற்றிச் சந்தேகம். அப்படிப்பட்ட உன்
மனமும் இருக்க முடியுமா மணி? அது
வும் உன்மீது உயிரையே வைத்திருந்த
என்னிடம்கூட உன்னுடைய மனம்
இடைவிடவில்லை?"

"அதை நினைத்துப் பார்த்தால்
எனக்கே ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்
கிறது. அன்று ஏதோ கைராக்கியத்தில்
போய் விட்டேன். பிறக்கும் போதே
தாயாரைச் சொர்க்கத்துக்கு அனுப்பி
னேன். சில வருஷங்களுக்குள் தகப்பனு
ரையும் பதி கொடுத்தேன். பின்னர்
எடுத்து வளர்த்தவர்களையும் விட்டுப்
பிரிந்து சென்றேன். இவ்வளவுக்கும்
பிறகு வேடிக்கையாகச் சித்தித்துப் போ
கிறேன். உண்மையிலேயே நான் உன்
கெஞ்சைதான் மாமீ!"

"போனது போகட்டும், மணி! இனி
மேலாவது மாமாவுக்கும் மாமியையும்
நினைப்பென்று விட்டு விட்டுப் போய்
விடாதே! உனக்குத் தனியாகத்தான்
இருக்கவேண்டுமென்றான் இரு. நான்கு
ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால் அடிக்கடி

எங்களை 'வந்து பார்க்க வேண்டித்
தான்' என்று சொன்னார்கள்."

மணிகேசரன் பொன்னம்மாள்
சொன்னபடியே அடிக்கடி வந்து போய்க்
கொண்டிருந்தான். அதற்கு உண்ம
மான காரணம் விமலாதான். பொன்
னம்மாளுக்குடைய வேண்டுகோள் அதற்கு
அனுபவமாக இருந்தது! இடைவே
மாமா ராமலிங்கத்தினிடம் தனக்கு ஒரு
வேலை தேடித் தருமாறு கேட்டான்.
ரசமலிங்கன் ஒரு கடிதம் கொடுத்தார்.
"கடவுள் கருமரன் எனக்கு நன்
சரி. அவரை வேண்டுமானால் போய்ப்
பார்க்க" என்று சொன்னார்.

அந்த இடத்தில் போவதே சொன்
வதும் சில நாட்கள் இருந்து விட்டுப்
போய்விட்டான். சற்றுநான் மணி வந்
திருந்தான். விமலாவைப் பார்த்த
பிறகு சொன்னால் விட்டுப் புறப்பட
அவளுக்கு மனம் வரவில்லை.

ஆனால் விமலாவுக்கு மணிபின் வருகை
திருப்பதற்கில்லை. அவள் வந்ததுபிடிக்க
வில்லை என்று சொல்ல முடியா விட்டா
ளும். வராமலே இருந்திருக்கக் கூடாது
என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அவள்
வந்த முதல்நாளே அந்தாளை அடை
யப்படுத்தியதும், தன்னைக் கேள் செய்
ததும், தன்னைப் பார்த்த பார்வையும்
அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால்
நாளடைவில் விமலாவின் இந்த எண்
னம் அடிபோடு மாறி விட்டது. மணி
கேசரனின் குறுக்கமான பேச்சும்
மனர்த்த முகமும் இவள் கபாலமும்
அவளைப்பற்றிய தகவல்களானவை அவ
னிடம் உண்டாகவில்லை. மாமாவும் மாமியும்
அவனிடம் காட்டும் அன்பைப்
பார்த்தபிறகு விமலாவும் மணிபிடம்
கெதுமாகப் பேசிய பழை ஆரம்பித்தான்.

"இதனால் மணிகேசரனின் நிலை தம்
சகல மாமன் போய்விட்டது. அவனிடம்
தெருவெப்ப பறமும்போது அவன் உன்ம
துடியாகத் துடித்தது. நன் காதலை அவ
னிடம் வெளிப்படுத்த முடியாமல் தவித்
தான். எப்படிச் சொல்ல முடியும்? விம
லாவுக்கும் நடராஜனுக்கும் இடைவே
இருக்க அங்கிள் எப்படிச் குறுக்கிடுவது?
நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்துக்காகக் காத்திருந்தான் மணிகேசரன்.

ஒரு நாள், "எனக்கு ஒரு உதவி செய்
வீர்களா?" என்று கேட்டான் விமலா.

"காத்திடுக்கிறேன்" என்று சொன்னான்.

விமலா புன்னகையுடன், "கடிதம்
எழுதிவைத்திருக்கிறேன். அதை அனுப்ப
ஒரு உதவி வேண்டும்" என்று சொன்னான்.

"ஒரு உதவி என்ன? ஒரு கட்டு உதவி
வாங்கி வருகிறேன்" என்று சொன்னான்.

விட்டுப் போனான் மணிசேகரன். அரை மணி நேரம் கழித்து உறையூருடன் திரும்பி வந்தான். அவற்றைக் கையில் வாங்கிய விமலா, ருயிரென்று சீர்த்தாள்.

வேகமாகச் சென்ற தன் அவமாரியைத் திறத்தாள். அதில் ஒரு மூலையில் புடவைகளுக்கு இடையே ஒளித்து வைத்திருந்த அத்தானுடைய புனைப் படத்தை

ஒவ்வொரு உறையின் மீதும் நடராஜனுடைய வண்டன் விவரம் எழுதப் பட்டிருந்தது. கடிதம் வண்டன் செவ்வதற்குத் தேவையான தபால் தலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒட்டப்பட்டிருந்தன!

"ஏன் சிரிக்கிறாய், விமலா? அத்தனை கடிதக் கலையும் அத்தானுக்குத் தானே எழுதப் போகிறாய்?" என்று கேட்டான் மணிசேகரன்.

"ஆமாம், அதை எப்படிச் சொடு பிடித்தீர்கள்?"

"நடராஜனுடைய அநிர்ஷ்டத்தில் எனக்கு எப்போதுமே அவசக்க முடியாத தம்பிக்கை உண்டு விமலா!" என்றுள் மணி.

விமலாவுக்கு ஒருகணம் அவன் சொன்னது அர்த்தமாகவில்லை. புரிந்து கொண்டதும் அவன் திருக்கிட்டான். இந்த மனிதர் ரொம்பப் பொய்காதலராக இருக்கிறார். மிர்த்துப் பேசிக் கொண்டு, வாஸ்தவ பழக்கம் காசி ஏற்றியது போல் தகாத வார்த்தைகளால் பேசுகிறார் என்று எண்ணினாள். மேலே பேசாமல் சட்டென்று திரும்பி

எடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 விரிது தேரம் கொஞ்சினான்.
 படத்தை மறு படியும்
 ஒளித்து வைத்து விட்டு மற்
 றொரு பக்கத்தில் பத்திர
 பாக ஒரு நூலைப் போட்டு
 முடித்திருந்த காரிதக்

அவளை ஏழிட்டுப்
 பார்க்காமலேயே, "கடி
 தங்கள்" என்று ஒரே வார்த்த
 னையில் அவன் கேள்விக்குப்
 பதில் சொன்னான் மீமலா.
 "எப்படிப்பட்ட கடிதம்?"

"கடிதம் என்றால் கடிதம்தான். கடிதம்
 களிக் இருந்து வகையா இருக்கும்?"

"ஏன் இருக்காது? வியாபாரக் கடி
 தம், நண்பர்களின் கடிதம், காரியாலயங்
 களுக்கு வரும் கடிதம், காதல் கடிதம்...
 ஓ! கண்டு பிடித்து விட்டேன். இளை
 எல்லாம் காதல் கடிதங்கள்தானே?"

"இருக்கலாம். அதைப் பற்றி உங்க
 ளுக்கு என்ன?"

"எனக்கு என்னவா? எனக்கு
 வருத்தம்."

"எதற்கு வருத்தப்பட வேண்டும்?"

கட்டை {எடுத்தான். நடராஜன் எழுதி
 யிருந்த கடிதங்கள் அவை. ஒவ்வொரு
 கடிதத்தையும் கமாரி நூறு முறையா
 வது படித்திருப்பான் மீமலா. இருந்தும்
 அவளுக்கு அதாக்கமில்லை. நூற்று
 ஓராவது முறையாக இப்போது தேரம்
 போகவே தெரியாமல் அவற்றை
 ஆர்வத்துடன் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

அதிமேயே வயித்துப் போயிருந்த
 அவன் மணிசேகரன் எதிரே வந்து நின்ற
 தைக் கூடக் கவனிக்கவில்லை.

"என்ன படித்துக் கொண்டிருக்கி
 ரு?" என்று கேட்டான் மணிசேகரன்.

"நானும் இவற்றைப் போய் எக் காதலிக்குக் கடிதங்கள் எழுத முடிய வில்லையே என்று வருத்தம்." —

"அதற்கு வருத்தப்படுவானே? கடிதங்கள் எழுதுவதுதானே? லார் குறுக்கே நின்று தடுக்கிறார்கள்?"

"நான் எழுதத் தயார்தான் ஆனால், ஆனால்..." மணிசேகரன் தயங்கினான்.

"ஆனால் என்ன?" என்று கேட்டான் மிமலா வியப்போடு.

"ஆனால் நான் காதலிக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கு ஏற்கெனவே வேறொருவன் பல கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறான். அவற்றைப் படித்துப் பார்த்த பின்னர் என்னுடைய கடிதங்களை அவன் ஏற்றுக் கொள்வானோ மாட்டானோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது" என்று சொன்னான் மணிசேகரன்.

மிமலா துணுக்குற்றாள். ஏதற்குமைய இந்த மாநிலமான பதினாத்தான் அவன் எதிர்பார்த்தான். வேண்டுமென்றே தான் பேச்சை வளர்த்தி வந்தான். உண்மையை நேரடியாக முதலியையே தெரிந்து கொண்டு விடுவது நல்லது என்று நம்பினான்.

"உங்களை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பாத அந்தப்பெண் லாராக இருக்கிறாள்..."

என்று கேட்டான் மிமலா. அவன் இதயம் படபட வென்று வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. மணிசேகரனின் பதில் அவன் உள்ளம் ஆவதுடன் எதிர் தோக்கி விருத்தது.

"மிமலா! நான் என் வாழ்நாளில் ஏதேனாவோ தவறுகள் செய்திருக்கிறேன். தவறு செய்வாதவன் மனிதனாக இருக்க முடியாது. தெய்வப் பிறவி யாகிவிடுவான். நான் மனிதன்தான். மனிதனுக்குள்ள குணநியமங்கள் எனக் கும் உண்டு. ஆகவே தவறே செய்த திக்கை என்று சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் நான் செய்த தவறுகளிலெல்லாம் மிகப் பெரிய தவறு சிறு வயதிலே இந்த விட்டை விட்டு வெளியேறியதுதான். அப்படி நான் போகாமல் இருத்திருத் தான் இன்று நான் பித்தங்கி விடுக்க மாட்டேன். நடராஜனுடன் போட்டி விட்டு வெற்றி பெற்றிருப்பேன். நிச்சயம்! ஆனால் இப்போது அவன் மூத்திக் கொண்டான். நான் தூங்கிப் போன மூலமாகி விட்டேன். அவனை இனிமும் தொடரக்கூட முடியுமா என்று சந்தேகமா விடுக்கிறது. மிமலா!"

மிமலாவின் உடல் சிலிர்த்தது. கடிதங்களைப் பற்றி விருத்த அவன் மலர்க் கரங்கள் இவ்வளவு தடுக்கின.

அத்தியாயம் 14

காதல் என்னும் மானம்

விட்டுக்குத் திரும்பினான் மல்லிகா. கமலம் படுத்துவிட்டாள். ஆனால் தூக்க விலகில், அனாதையின் மூலையில் அக்கன்கள் விளக்கின் ஒளி சிந்திதாகப்பட்டு 'மிஸ்டர் மிஸ்டர்' என்று எரிந்து கொண்டிருத்தது. அம்மானை இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு ஏரெவது அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

மல்லிகா உள்ளே நுழைத்ததும், "லாரது!" என்று கேட்டான் கமலம்.

"நான்தான்."

"எங்கே அம்மா போயிருந்தாய்?"

"ஆற்றங்கரைக்கு."

"இந்த இருட்டில் தனிவாகவா ஆற்றங்கரைக்குப் போனாய்? ஏதாவது பூச்சி போட்டு இருக்குமே?"

மல்லிகா பதில் பேசவில்லை.

"அவ்வளவு பார்த்தாயா, மல்லிகா?"

"பார்த்தேன்."

"என்ன சொன்னாய்?"

"ஊருக்குப் போய்விட்டு வருகிறேன் என்று கூறினார்."

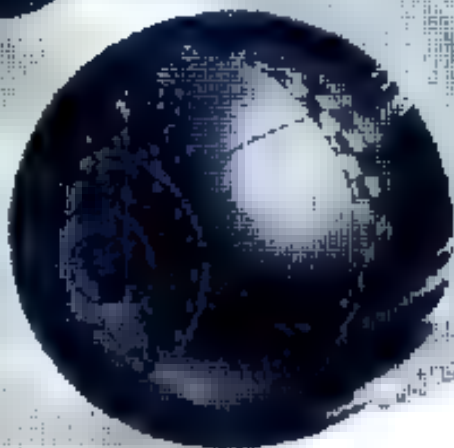
இப்போது கமலம் மெனமெனானான். சிந்தித் தோற்றுக்குப் பிறகு "உங்கள்

காதல் தாடகம் அதற்குள் முடிந்து விட்டதா?" என்று கேட்டான்.

அந்தக் கேள்வியை ஏனாளும் கவத் திருந்ததாக மல்லிகாவுக்குத் தோன்றி யது. அவளுக்குத் துக்கம் தாள முடியாமல் போய் விட்டது. தலைவிலையில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு உடல் குதுக்கக் குதுக்க அழுதான்.

உகமே தனக்கு எதிராகச் சதி செய்வது போல் தோன்றியது அவளுக்கு. நான் சத்தோஷமாக இருந்தால் இவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் துக் கப்பட்டால் தான் இவர்கள் சிரிப்பார்கள்! ஏழு வருஷங்கள் நான் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். உழைத்திருக்கிறேன். அப்போது உங்கள் எங்கைப் பார்த்து அனுதாபப்பட்டார்கள். சத்தோஷமாகச் சிரித்தது. இப்போது நான் சிந்தி சத்தோஷமாக இருந்தால் அது உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஊராருக்கு அதற்குள் போனாக. அதனால் என் தடக்கையில் சந்தேகப்படுவது போன்ற பாவனை! ஊராரைப் பற்றிச் சொல்லாதேன்? என்னுடைய சொந்தத் தாய்க்கு

ஆகாய வெளியின் எல்லைப்போ

விவரிக்க முடியாத ஆராய்ச்சி உடல் மூலத்து, மானந்தரங்கிவரத் 1957 க் கருத்துக் கூறும்
மாதிரி—இது காலம் 1958 ஆகப் கிடைத்திருக்கும்.

இதற்கிதழிதழிவியை ஏதாவதுவாழ் விவரமாகும். முதலமுதலாக வந்திருக்கும்
விவரம்: அ. வெற்றவை க்கிதழ் பூமிக்கு ஆராய்ச்சிக்கு அவர்த
பட்டதும் பெருங்குவிவரமாக அமைதல் வெளிக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

அவர்தவந்திருக்க அவர்தவ துருவிலேயாவது வெளி ஆராய்ச்சிக்கு,
தேவதரிக் கருத்தின் அட்டவணைகளைக் கிரகம் வெளிக் கொடுத்திருக்கிறது
கருவிகளாகக் கிரகம்வெளிக் கொடுத்தவை க்கிதழ் வெளிக் கொடுத்திருக்கிறது
அவர்தவ அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அங்கு அட்டவணைகளைக் கிரகம் வெளிக் கொடுத்திருக்கிறது
கிரகம் வெளிக் கொடுத்திருக்கிறது. இதற்கு அங்கு அட்டவணைகளைக் கிரகம் வெளிக் கொடுத்திருக்கிறது

மத்திய கருவிகளும், இவ்விவரம் திருவாரூர் க. க. கருவிகளும்
கொண்டுக்கொண்டு கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும்
கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும்

தேவதரிக் கருவிகளும், இவ்விவரம் திருவாரூர் க. க. கருவிகளும்
கொண்டுக்கொண்டு கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும்
கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும்

தேவதரிக் கருவிகளும், இவ்விவரம் திருவாரூர் க. க. கருவிகளும்
கொண்டுக்கொண்டு கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும்
கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும் கருவிகளும்

விவரம் எப்போதும்

உயர்ந்ததும்

என்கிடம் தம்பிக்கையிடுகிறான். என்னைப் பெற்ற அன்பிற்கு என் காதலிப்புகிறது கொள்ளும் சத்தியிலும்! ஐயோ, கடவுளே! எத்தகை இப்படி எவ்வாறும் சேர்ந்து கொண்டு "என்னை வகைக்கிறார்கள்? எதற்கு இப்படி என்னைத் துன்புறுத்துகிறார்கள்? அவரவர்கள் தங்கள் வேலைப்பாடு பார்த்துக் கொண்டு போகக் கூடாதா? நான் எப்படிப் போனது இவர்களுக்கு என்ன?"

கணக்கையா வந்து பேசிய பிறகு சேகரரப் பற்றி அவளுக்கு ஏற்பட்ட

பிடுத்த கவலையும் சத்தேசுவரனும் இப்போது அடியோடு அகன்று விட்டன. சேகர் தானாகக் குப்போய் விடுவார். அதன்கு என்ன? பெற்றோர்களின் சம்மதம் பெற்றுத் திரும்புவார். என் காதலிப்ப பற்றுவார்

என்று உணவை அடைந்தது அவன் உணம். ஆனால் அந்த உணவை யூரணத்தினால் பெற முடியாமல் கணக்கையாவும் கமலமும் தங்களுடைய கருவிகளோடானால் செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் யீது கோபமும் ஆத்திரமும் போய்விவந்தன மக்களாகவுக்கு. அதை வேளிக்காட்டி, முடியாததால் அவர்களுக்குப்பட்டான். தனிமையில் என்னிர் விட்டு அழுதான்.

இப்படி அவன் வேளிக் வேளி அழு வதைக் கேட்டான் கமலம். தன்னை அணைத்திருந்த சரஸ்வதியின் கரங்களை மெல்ல அடற்றி விட்டு எழுந்தான். மல்லிகாதின அருகில் வந்து படுத்தான்.

"மல்லிகா! அழாதே அம்மா! உன்னை நான் சரியாகப் புரிந்து கொண்டனிலும் என்று நினைக்கிறாயா? நீ சேகரிடம் கொண்டிருக்கும் காதல் எனக்குத் தெரியும். நான் சத்தேசுரப்படுவது உன்னை வல்ல மல்லிகா. சேகரரப் பற்றித் தான் எனக்குச் சத்தேசம். மூன் பின் தெரியாத மனிதர். திருநிப்பென்று வந்தார். நிமரென்று புறப்பட்டுப் போகிறார். அவர் என்கிடம் கொண்டிருக்கும் காதல் திரந்தரமானது என்பது என்ன திசையம்?"

"மறுபடியும் மறுபடியும் இப்படியப் பேசி என்னை எதற்குத் துன்புறுத்துகிறாய்? நீ இங்கு வரவில்லை என்று யார் அழுதார்கள்? உன் விரிப்பில் போய்ப் படுத்துக்கொள்" என்று தாயிடம் எரிந்து விழுந்தான் மல்லிகா.

கமலம் எழுந்திருக்கவில்லை. "உனக்குப் பிடிக்கவில்லையானால் அதைப்பற்றிப்

பேசுகிறேன். நீ அழுகாதே மட்டும் திறந்திடு!" என்று.

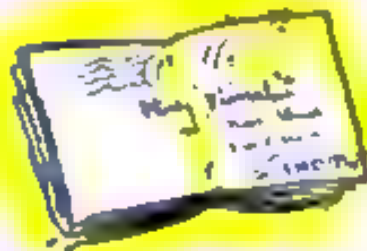
இறுதி சரஸ்வதியைவிட மங்கை மல்லிகாவுக்குத்தான் இப்போது தாயின் அரவணக்கு அதிகமாகத் தேவைப்பட்டது. தாயின் கார்த்தகன் மல்லிகாவுக்குப் பிடிக்கா விட்டாலும் தாயாரையே வேறாக முடியுமா? கமலத்தை இறுக அணைத்துக் கொண்டு என்னை முடிக்க கொண்டான். தானாக வாடியிருந்த அவர் சேகரிக்குப் புறப் படுவதற்கு முன் இன்னொரு முறை

சத்தித்துப் பேச வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

காதலின் உயர்வையும் பற்றி எவ்வளவு அழகாகச் சொல்லி விட்டார். அவரைப் போய் நான் சத்தேசுரப்பட்டுவிட்டேன். கணக்கையாவும் அந்த மனிதராக

காசரராகவும் "கொண்டதை கவத்துக் கொண்டு அவரைப் பற்றித் தங்குக நினைத்து விட்டேனே. மற்றவர்களுக்கும் எனக்கும் என்ன வித்தியாசம்? நானே எவ்வளவுடைய காதலிப்பற்றிச் சத்தேசுரப் பட்டான் வரார் ஏன் சத்தேசுரம் மாட்டார்கள்? இனி சத்தேசுரத்திற்கே இடம் தரக் கூடாது! எங்கள் காதல் தூய்மையானது! உண்கமலமானது! திரந்தரமானது! இவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டே தூக்கிப் போனான் மல்லிகா.

"அசட்டுப் பெண்ணே! அவரையும் பரபரப்பும் திறந்த உலகமடி இது! சத்தேசுரக் கூர்த்து பார். மாடு பூட்டி வண்டியில் செல்ல நேரமில்லை என்று பண்ணிக் விவரமென்றான். நடந்து செல்ல முடியாத அவரையும், காசுக்கினில் போகிறார்கள். ஏற்றம் இறைக்க முடியாத பரபரப்பு இயத்திரத்தின் மூலம் தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். எழு சேர்ந்து வயதில் அடிக்கும் வரை காத்திராமல் சரஸ்வதி உரத்ததைத் துணிப் பண்படுத்தி வருகிறார்கள். சிரமப்பறங்கனிலேயே இந்த அவரையானால் பட்டணங்களில் கேட்கவே வேண்டாம். அங்கு காசியில் எழுந்தது மூதல் இரவில் பருக்கப்போகும் வரை ஒரே பரபரப்பும் அவரையும் தாண்டி! இப்படிச் சிரமங்களிலும் சரி. பட்டணங்களிலும் சரி, எவ்வாறென ஒரே யடியாக அவரைப்படுமோது காதல் மட்டும் ஏன் அவரைப்பட்டக் கூடாது? அதுவும் அவரைப்பட்டதான்கொண்டிருது! காதல் ஆரம்பமாகாதற்கு முன்னரே சில மெய்களில் அவரை அவரையாக முடித்தும் விடுவதையு!

கீழ்ப்படிந்தும் மல்கிகளவும் பேசிக்கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில் தலையாறி வீரப்பனுடைய மல்கி அவனைக் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டுக் குண்டத்து கொண்டிருந்தான். "என்ன நடத்து மச்சான்? சொல்லுங்களேன்?" என்று கேட்டான். வில்லுப் பாரதி கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது அவள் வீரப்பனுடைய பதற்றத்தைக் கவனித்திருந்தாள்.

"கணக்கைவா யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம்னு சொல்லியிருக்காங்க. தெரியுமா? நான் சொல்வ மாட்டேன்."

"அவர் கிடக்கிறது! யாரிடமே சொல்லியிருக்கிறீர்கள் பெண்காதிமிட்டத்தானே? கம்மா சொல்லு மச்சான்!" என்று குறுமுத்தான் அவன்.

வீரப்பனுக்குத் தன் மல்கியைக் கவனிய வாரிடமாவது புகித்து கொள்ள வேண்டும் என்று தொன்றி வது. சொல்லி விட்டான் அவன்.

"அதெப்படி மச்சான் நீங்க கம்மா திரும்பிச்சேங்க! நான் மட்டும் ஆம்பிள்ளை

யாக இருந்தா அவனை வரவழித்தாண்டு சேலிற கணக்கா சேலி இருப்பேன்!"

"ஏ புள்ள! வேண்டாம்! என் கோபத்தைக் கெடப் பாடு! வெளியாளாகச் சென்று பார்த்தேன்!"

"வெளியாளானால் என்ன? உன் குராமாருல் என்ன?

கம்மாணம் ஆகாத பெண் பிள்ளையைத் தொடரலாம் மறுசனா? அரிவாளை எடுக்காட்டாலும் உங்க கழிவையாவது தாறு தரம் கழற்றி அவன்! மண்ணிடமே போட்டிருக்க வேணும்?"

"புள்ளே! மேலே போகாதே. என் மாப்பி லுடிக்குது! நான் தினவெடுக்குது! வேண்டாம்!"

"தான் தினவெடுக்க இங்கனவு பெருக்கேதவையிருந்தா?"

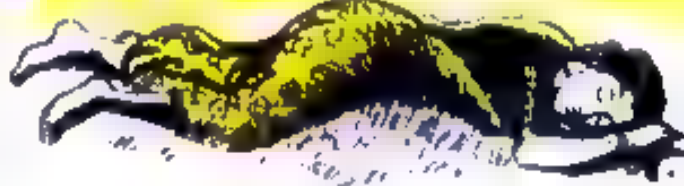
"நானக்குப் பாரு புள்ளே! கணக்கைவா எங்கிட்டாறு செட்டுப் போவா ருன்று அவனைச் சத்தியிலே இழுத்து நாலு நயக்கட்டிறன்."

மறநான் அதி காலிவிக் ஆதரப் னதாரிவ் நூக்க வந்தவர்களும் தன்னார் மொள்ள வந்தவர்களும் இதைப் பற்றியே பேசினார்கள். வாமனவாசுலாமா இருந்த வீரப்பனுடைய சொந்தக் அனாமணி நேரத்துக்குள் விசுவாசம் எடுத்துப் பாய்க்காமாகக் கிராம மக்கள் ஒவ்வொருவர் காதிதும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. அந்த வழியாக நடந்து சென்ற மல்கிகளவைச் சந்திக்கக்கூடவேண்டு சென்பகபுர வாகிகள் ஒவ்வொருவரும் பார்த்தார்கள்.

நான் குக்குப் புறப்படுவதற்காகக் காரில் ஏறிக் கொண்டிருந்தான் சேகர். அவன் காரில் ஏறுவதைப் பார்த்ததும் மல்கிதா ஒட்டோடி வந்தான். அவனைப் பார்க்காமலே போய்கிட வேண்டும் என்று எண்ணிய அவன் ஏமாந்தான். அவனைத் தனியே அழைத்துச் சென்றான்.

"நான் அழைக்கிறேன். உங்களைச் சந்திக்கவும் இல்லை. ஆனால் நேற்று நீங்கள் கடைவியாகக் கோபித்துக் கொண்டு என்னை அனுப்பி விட்டீர்கள். அதுதான் எனக்குப் பாரமாக இருக்கிறது" என்று மல்கிகா.

"நேற்று கோபித்துக் கொள்ள வேண்டியது அயலியமாக இருந்தது. அதனால் கோபித்துக் கொண்டேன். இனிமேல் உங்களை ஒருநாளும் கோபித்துக் கொள்ளவே மாட்டேன். எங்கே சந்திப்பதற்காகச் சிரித்துக் கொண்டே, 'பிளாய் வாரூங்கள்' என்று சொல்லி, விடை கொடு பாரிக்கவாம்."

"போய் வாரூங்கள்" என்று மல்கிகா ஏக்கத்தோடு. சேகர் திரும்பினான். அவனை வழிமறித்துக் கொண்டு கிராமத்து மக்கள் குழுமியிருந்ததைக் கண்டு திரும்பித் திரும்பினான்.

தமிழ் நாட்டின் பண்பாடு மிக உயர்ந்தது. உயர்ந்த பண்பாடாக இருப்பதால் வேறு அளவுக் கடைப்பிடிப்பாலும் மிகக் கடினமாகவும் இருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் அந்தப் பண்பாடு அநேகமாக மறைந்து கொண்டிருக்கிறது. மேல்நாட்டு நாகரிகம் புதுத்து கொண்டு தமிழ்ப் பண்பாட்டை ஒதுக்கி வருகிறது. ஆனால் கிராமப் புறங்களில் அந்தப் பண்பாடு அப்படியே நிலைத்து வருகிறது. அதனைப் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

அந்தப் பண்பாட்டுக்குச் சிறிதளவு தீங்கு நேர்த்து விட்டாலும் அவர்கள் மனம் பொறுப்பதில்லை. உன்னம் குழுநிச்சேரி எழுமிருக்கள்.

சென்பகபுரம் மக்களும் அப்படித் தான் சிறி எழுந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தலையைத் தாங்கிக் கிராமத் தலையாறி வீரப்பன் கம்பீரமாக நின்றான்!

"ஏமே! எங்கிட்டிருக்க கொண்டிடே?"
என்றுள் வீரப்பன்.

சேகருக்கு ரொம்பக் கோபம் வந்தது. தன்னை வயிமறித்து தற்கு இயற்கைக்கு என்ன துணிச்சம்? "மேய்! என்ன 'ஏமே' போட்டு மிரட்டினே? வழியை விடுடா" நேரமாகிறது."

"என்ன அவசரங்க? எங்கிட்டும் போயுப்போயே? கொஞ்சம் சொல்லி விட்டுப் போங்க."

வீரப்பன் சண்டை. போடுவது என்று வந்திருக்கிறான் என்று சேகருக்குத் தெரிந்து போயிற்று. ஊருக்குப் புறம் படும் சமயத்தில் சண்டை போட்டு வண்டி அளிக்க அவன் தயாராக இல்லை. அவனுடைய சகாக்கள் அவனுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். எப்படியாவது இவ்விருந்து புறப்பட்டுப் போனால் போதும் என்று எண்ணினான்.

"சென்னைக்குப் போலிறேன். வழியை விடு" என்று எரத்தமாகவே அவனுக்குப் பதில் சொன்னான்.

"ஒ! பட்டணத்து குரளு நீ! வே! பட்டணத்து குரளுச்சே என்னவேனு மாறானும் செய்யலாம் என்றித என்னமா? இம்பட்டுத் தைரியம் எங்கிட்டிருந்துடா வந்தது. உனக்கு?"

சேகருக்குக் கோபத்தை அடக்கமுடியவில்லை. "என்னைக் கேள்வி கேட்க நீ யாரடா? வழியை விடுடா" என்று இரைத்தான்.

மிரித்தான் வீரப்பன். "பட்டணத்துக்கு இரை துள்ளுது! வேண்டாம்மே! என் கோபத்தை அடிகமர்க்காதே! இந்தப் பெண்ணு மேயை கையை வச்சியா? அப்படிப் பெண்களிடம் நடந்து கொண்டதுதான் பட்டணத்து வழக்கமா? பதில் சொல்லுமே!"

வாய்த்து சென்றான் சேகர். வீரப்பனுடைய கண்ணத்தில் 'பனார் பனார்' என்று நானு அன்று வலத்தான். "அது சொல்லுமடா பதில் அவ்வாறு பாயே!"

விராம மக்கள் திரைமனமாக முகப்பெற்றார்கள். வீரப்பன் தன் இரு கைகளையும் அவை நீட்டி அவர்களை நிறுத்தினான். "நானே கவனிச்சுக்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் சிரமங்கள் தான்" என்றான்.

"என்னடா கவனிச்சுக்கிறே? வழியை எழிஞ்சுட்டு வாடா! பட்டணத்து ஆளாளரைய துளுகாண்டு ஏனைச்சொலா? வந்தனை பன்னு இருக்குன்னு என்ன விக்கிறே!" என்றுள் சேகர் சட்டைக் கையை மடித்து விட்டுக் கொண்டே.

மயங்கிவர அவருக்கு ஏன் என்று போய் நின்ற கொண்டாள். வந்ததத்துக்குத் தயாராக நீட்டியிருந்த அவனுடைய கரத்தைக் கைப்பிடித்துப் பிடித்துக் கொண்டே, "வேண்டாம்! வேண்டாம்!

தவறுசெய்து சண்டை போடாதீர்கள்" என்று கெஞ்சினான்.

விராம மக்கள் தடுமில் விசுவமான இடம் விட்டு விவகிக் கொண்டார்கள். இதற்குள் ஏதோ கூட்டம் கூடியிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு வேகமாக நடந்து வந்தார் கணக்குப் பிள்ளை சச்சிதானந்தன். வீரப்பனும் சேகரும் வந்ததத்துக்குத் தயாராக நிற்பதைக் கண்டு பிரமித்து நின்றார்! இவ்வளவு விரைவாகக் காரி வங்கன் நடந்து போகும் என்று அவர் எதிர்பாரிக்கவில்லை.

சேகர் திரிநி மயங்கிகளின் பிடியிலிருந்து விவகிக் கொண்டான். வீரப்பன் கழியைத் தூக்கிப் போட்டான். இரு வரும் கைவந்தார்கள்.

கணக்குப்பிள்ளை திடீரென்று தம் ஊரடி பெருஞர். "வீரப்பா!" என்று அதிகாரக் குரலில் அழைத்தார். வீரப்பன் காதில் அது ஏறவில்லை. சேகரை இரண்டாவது முறையாகக் கீழே தள்ளிப் போன்ற தூக்கி நிறுத்திக் கொண்டிருந்தான் அவன். சேகர் தட்டுத் தடுமாறி நின்றதுதான் தாமதம் மறுபடியும் அவன் கண்ணத்தில் ஒங்கி ஒரு குத்து விழுந்தது. 'மேய்!' என்று விழுந்தான் சேகர். அவன் கண்ணத்தில் ரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் காட்சியைக் காணச் சவியாமல் மயங்கிவந்த கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டான். மறுபடியும் சேகரைத் தூக்கி நிறுத்தினான் வீரப்பன்.

சச்சிதானந்தனுக்கு எங்கிருந்துதான் அவ்வளவு பலம் வந்ததோ தெரியவில்லை. வீரப்பன் முன்னும் போய் நின்ற கொண்டார். "கீழே விழுந்தவனைத் தூக்கி தற்கை வைத்து அடிக்கிறாயா? கொளையப் பாயிடு!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வீரப்பனைத் தம் கையில் இருந்த தடியினால் தூக்கிவெட்டி.

மயங்கிவர விட்டிக் கொண்டே சேகரிடம் ஓடிச் சென்று அவனை அரிவாத்துக் கொண்டான். ரத்தம் வழியும் அவன் கண்ண்களை வரதுக் கொண்டே அவன் மார்பைத் தன் கண்ணிரால் களைத்தான். குனிந்து அவனை நோக்கினான் சேகர். அவன் மூகத்தில் அவமானமும் வெறுப்பும் எமாற்றமும் வெட்கமும் போட்டி. கிட்டுக் கொண்டு பிரதிபலித்தன. மயங்கிகளின் நோக்களைப் பற்றி ஒரு தன்மை தள்ளினான். இருப்பி வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்தான். அவனுக்காகத் தயாராகக் காத்திருந்த காரிக் ஏறிக் கொண்டான். பணிக் கு அறுபது வாய் வேகத்தில் காரி பறந்தது.

கீழே தள்ளப்பட்ட. மயங்கிவர எழுந்திருக்கவே இடமில்லை. மயங்கினோடு மண்ணை விழுந்து விடத்து விழ்மினான். (தொடரும்)

மே 30 முதல்

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

பெற்ற மகளை வீற்ற அன்னை

சென்னை: கி. வி. சி. தியேட்டர்ஸ் - என். வி. சி. தியேட்டர்ஸ்
மலர்: கி. வி. சி. தியேட்டர்ஸ் - என். வி. சி. தியேட்டர்ஸ்
தஞ்சை: கி. வி. சி. தியேட்டர்ஸ் - என். வி. சி. தியேட்டர்ஸ்

சென்னை
1955

அபகு மீனோ
யன் அகறையல்
கடல் உருட்டிக்குதேன். ஒரு
அகறையல் கதும் சென்
பனதப் பவதி காரணம்
போட்டுக் கொண்டு வந்த

[illegible][illegible]

வேலுத்தம்பியன்
உடைவாள்

மாணச் செலுத்திக் கொண் டிருந்தான். குதிரை யும் பழக்கப்பட்டதைப் போல் விரைந்து நெளித்து ஓடித் கொண்டிருந்தது. குதிரை யைச் செலுத்திக் கொண் டிருந்த மனிதனைச் போன்று அணைத்தபடி யாரோ ஒரு வன் பின்னால் உட்காரத் திருந்தான். அவன் தலையைக் கீழ்த்திருந்தது!

தூரத்தில் சிறிய புள்ளியாகத் தெரிந்த குதிரை சிறிது தொலைவில் பெரிதாக விரிந்து தெரிக்வினது. குதிரை நெருங்கியதும் குதிரையின் வாயில் இருந்து) மிகுந்தவாய் அங் மனிதன்! இருத்தல் பிடித்த வேகத் திவழிமுள்ளல் ஈனக்கிரை தரைமீல் அழுத்திப் பின்னங்கால்கள் எலகிய வண்ணம் தன்னை எலகித்துக் கொண்டு குதிரை நின்றது. அவன் அவரை அயலாரமாகக் காலிஷுவேயே குதிரையின் கதையை விட்டி. கதைத்தான்.

"யாரது?... .." உள்விழுந்து பெண்ணின் அழகாரமான குரல் கேட்டது. அவனுடைய குரலின்தான் எல்லாவையும் வளிமை?

"தான் தான் ரங்கப்பன் ..."

"நீயவளா!..." என்று கேட்டவண்ணம் அவன் கதையைத் திறந்தான். கதையைத் திறத் தவன் ரங்கப்பனைத் தழுவிவாடி விடத்த வேறுதல்மீதவாக் கண்டதும் இருக்கிட்டான்! ஒரு திரிடம் அவன் உடலில் அசையே விக்வி. நெருக் கப்பட்டவென்று அடித்துக் கொள்ள இயைக்களை முழுவதும் விரித்துத் தன் எதிரி விருத்த வாய்க் கண்ணமொன்று என்று பார்த்த தான்! அவன் கண்ண அவனை ஏமாற்றவில்லை! வேறுத் தனித்தான் உணர்ச்சியென்று ரங்கப்பன் அணைத்தபடி விடத்தான்.

"எதுமானாக்கு என்ன ஆகி?" என்று தெருவிச் சைவையத்தபடி கேட்டான்.

"அதெல்லாம் பிறகு விவரமாகக் சொன்னு கிறேன். குதிரையின் பார் இருக்கிறதா?"

"யாருமில்லை ..."

"மீயவாய் இன்னும் வரவில்லையா?..."

"வந்து எங்கோ போயிருக்கிறது!"

"சரி! எதுமானாகத் தாக்கிக் கொள்!"

என்று கூறியபடி குதிரைவிளிருத்து வேறுத் தம்பியை இறக்கினான். அவன் குதிரைக் கதையைப் பரக்கத் திறந்துவைத்துவிட்டு ஸ்தலையில் கருட்டி வைத்திருந்த பாயை விரித்துப் போட் டான். அவன் தூக்கிரைதவாக வேறுத் தம்பியைப் படுக்கையில் விடத்தினான். வேறுத் தம்பியின் உடலில் அசையே வானவில்லை.

"நீக்கு! தூக்கிரைதவாகப் பார்த்துக் கொள்... ஒரு தொழில் வைத்தியனா அங்குத் துக் கொண்டு வருகிறேன்..."

மறுபடியும் அவன் குதிரை தெறிஞ் தோக்கிப் பறித்தது! தூக்கம்மா கவியே உருவாக வேறுத்தம்பியின் அருவிக் வந்து உட்காரத் தான். அவன் மார்பில் பாய்த்திருந்த கத்தி யின் அடையாளம் அவன் கண்ணை உறுத்தி பது! உட்கா இருவிழுத்த உட்கா முழு வதிலும் பெருகிப் பாய்த்திருந்த இரத்தம் கதைத்திருந்தது. அவன் ஆழ்ந்த பெருமூக்க ஓங்கற விட்டான்!

"பூட்டாக்கனி!..." என்று தாவி விழுத் தான் வார்டு கிசைவர். உப்பிப் பருத்திருந்த அவன் ஈரம் உறித்ததைக் கொட்டுவது போன்று வெக்தது. ஏற்கனவே மத்யெறி யால் சிவந்திருந்த அவன் கண்ணை மோபத் தால் இரத்தம் வெப்பாயின! கைவிவிருந்த

மதுரை எதிரில் நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் மெல் வினாவுள்.

"தப்பாக்கியால் கட்டும் எப்படியோ அவன் தப்பி விட்டான்!"

"தப்பாக்கியால் கட்டும் தப்பி விட்டான்! இதைச் சொல்வ உங்களுக்கு வேட்கமாக இல்லை? சே!....." என்னுள் வார்டு நிச்சைர் ஆத்திரத்துடன்.

"வேறுத் தமிழியைச் சூழ்ந்துகொண்டவுடன் எங்கிருந்தோ வந்து சங்கப்பன் அவனைத் தன் குதிரையில் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டி போவான் என்று எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? நாங்களும் அவரைத் தூக்கிப் போத்தோம், எங்கும் பார்த்தவையிருந்து அவன் எப்படியோ மறைத்து விட்டான்!" என்னுள் வெகும்.

"அவன் உங்களைவிடப் புத்திராவி..... அநொடு பெரிய வீரனும்கூட! தப்பாக்கியோடு அரியும் உங்களால் வெறுங் கைக்கு

"ஆமாம்! அதன் ஒளியை நான் ஒரே பொரு முறை பார்த்திருக்கிறேன். உதாரி விருத்து அது வெளிப்படுமபொழுது மெகத் திடைவேதோன்றும் மின்னலிப்போவியை கண்டிப்ப் பறிக்கிறது! அதன் உதாரிது இழைத் திருக்கும் சைவரங்கனும், வைஞர்யங்கனும் ஒளியில் மின்னும்பொழுது தாக்கு வேறுத் தமிழியை உன் னுக்குப் புலப்படுவதில்லை. அதைப் பார்ப்பதற்குக் கொண்டுகான் வேறுத் தமிழியும் இதுவரை தப்பி வந்திருக்கிறது."

"போதும்!...என் ஆசையை அதிகமாகா தீர்க்க!" என்று கத்தினான் வார்டு நிச்சைர்.

அவனுடைய கண்களில் அந்த வாரிசுப் பற்றிய காவே நிரம்பி யிருந்தது! கைகளில் பின்புறம் கட்டியபடி அவன் உலர்வினான்.

"வேறுத்தமிழி யிழைத்து எழுவானா?" என்று சந்தேகத்தோடு கேட்டான் நிச்சைர்.

"யிழைப்பது கஷ்டம்தான்! சூத்தனான் நாரியில் ஆழப் பறித்து அவன் பிரகாசன வந்து விழுந்து விடப்பதை என் கண்ணியேயே பார்த்தேன்" என்னுள் ரே.

"அந்த வீர வாரிசு நான் எப்படியும் அடைந்தே தீரவேண்டும்!" என்னுள் நிச்சைர், அடங்கி உறுதுடன். அவன் குரலில் ஒலித்த உறுதியை ஆமோதிப்பவர்கள் போன்று ரேவும், வெகும்பின் பவமாகத்தியயாட்டினர்.

வேறுத்தமிழி புரண்ட படுத்தான்.

அவன் முகத்தில் அம்பையப்போகும் விளக்கின் கூடர் கட்டிவது! உடலிலிருந்து வெளியேறிய பெருவாரியான இரத்தம். அவன் உடலை வேறுக்கச் செல்கிறதது. முக்கியமாகும், சங்கப்பனும் அவன் முகத்தைவோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவன் இளமகள் சிறுத்தனாித்து கரு விழிகளின் புலப்படுத்தின. விழிகள் இரண்டும் கத்தினும் அங்கத்து சங்கப்பனின் முன், முக்கியமாகி: நாம் நினைத்தன.

விவகரிடு எதற்கு முடியவில்லை பொன்னுல் நீங்கள் முட்டாள்களாகிறாணோ....."

"மங்கலிக வேண்டும், வம் வாரிடு! சங்கப்பனைப் பிடிப்பானகி: நான்கள் வேறுத் தமிழியின் உடை வாரிசைக் கவரித்து வரத் தான் முடியும். அதனாய் தான் இந்தக் கொள்கி வத பாட்டது" என்னுள் ரே.

வார்டு நிச்சைரின் கண் கள் ஆசையால் விளிந்தன!

"வேறுத் தமிழியின் உடைவான்!...அதைத் தொட்டவர் வீரர்களாகி விடுவார்களாமே?" என்று கேட்டான் விவரிட்டன்.

பஞ்சு ப்யூரே தயாரிக்க ஒரு புதிய குறை

1 பவுண்டு பழங்கள். (கூர் பெர்ரி, மாம்பழம், குதளியன்)
 ½ அபுன்ட் ரீசென்ஸ் அண்டு
 போல்ஸன் கண்டிடு செயலி
 ிரம் தயாரித்த கண்டிடு.
 குதிக்குத் தேவையான அளவு
 எக்கரை. ½ அபுன்ட் சீசை.

பழங்களைச் சுத்தப்படுத்தி தயாரித்து ½ அபுன்ட் நன்
 வீரில் இரத்தியில் கொதிக்க வைக்கவும். கொதித்த
 தும் கடிவட்டி குதிக்கு ஏற்ற எக்கரை கொடுக்கவும்.
 ½ அபுன்ட் கண்டிடும் ½ அபுன்ட் சீசையும் கலந்து
 அதில் தயாரித்த ப்யூரே குதித்தவுடன் கலக்கிச்
 சிறுப்பவும்.

மாவின் குறை ஆரோக்கியம்

குறைந்ததன் காரணம், ஆகாட நாய்ப்பதும், குதளியனதும், ஆரோக்கியமளிப்பதும் கண்டிடு விரும்புகிறது. இதன் ஆரோக்கியமளிக்கும் மாவ் கொதித்தும், ரீசென்ஸ் அண்டு போல்ஸன் கண்டிடு பவுன் குறைதும் ஒரு காரண தயாரிப்பு என்பது குரபவர்க்குண்டு. தங்கள் அடுத்தத்தகை கண்டிடுத் செயலும்பெருது. ரீசென்ஸ் அண்டு போல்ஸன் இது காரணமாக பெர்ரி, பெட்கட் கல்கிரைன் மற்றும் ரொஸ்குமவுன் கொடுக்கப்படும்.

இலவசம்

குதிக்க கைவைத்
 செயல் குறை செய்
 கண்டிடு புத்தகம் கொ
 ண்டுமே இத்தப
 மார்த்த புத்தி
 செயல்.

இங்கிலிஷ் மாகாணத்தின் கைவைத் புத்தகம் ஒன்று கைக்கு அனுப்பவும்.

என் பெயர் _____

என் விவரம் _____

தயை செய்கிறாயா 15 நாள் காலம் கட்டாய அனுப்பியுமே.

அனுப்புகுமேன்ட்: ELK-3 கைவைத் பிராட்க்டஸ் கோ (இந்தியா)

ரீசென்ஸ் விட். தயை பெட்டி தெ. 194—மப்பாய்

காரன் பிராட்க்டஸ் கோ (இந்தியா) ரீசென்ஸ் விட்.

எடுக்குகுமேன்ட்: மாரி அண்ட் கம்பெனி லிமிடெட்

பெருமூலம்?

பெருமூலம் என்ன?

ஸ்கரிடின்

பெருமூலம் குறை

பெருமூலம் குறை
பெருமூலம் குறை
பெருமூலம் குறை

12 part make-up

பெருமூலம்
பெருமூலம் குறை

பெருமூலம் குறை
பெருமூலம் குறை

VT. 4300

DOLORES HART

Co-starring in Hal Wallis' production.

"WILD IS THE WIND"

MAX FACTOR
HOLLYWOOD

Color-fast

LIPSTICK

stays on
stays brilliant . . .
stays color-fast

The only lipstick that actually softens the lips—YET STAYS ON LONGER.

Eight tantalizing new shades

Available at all Leading Cosmetic & General Stores

Rs. 4.00, 5.75, 8.75

Sole Agents in India:

ORIENT COSMETIC PRIVATE LIMITED
MADRAS • BOMBAY • CALCUTTA

Alaya 66

முடியாதென்றால் அவனுக்கு எப்படி இருக்கும்? இவ்வளவுக்கும் காரணம் அந்த ரங்கப்பன் தான்! அவன் மேலுள்ள ஆசையால் தான் துக்கம்மா அவளை மணக்க மறுத்திருக்க வேண்டும். பின் வேறு காரணம் என்னவாக இருக்க முடியும்?

துக்கம்மா மணப்பப்பனுக்கு மூன்றப் பெண், சிறு வயதிலிருந்தே இருவரும் சேர்த்து வளர்த்துப் பட்டார்கள். மணப்பன் தன் உயிரையே அவன்மீது வைத்திருந்தான். வேறுதம்பி வீட்டு இரகசிய இடக்கத்தில் அவன் நம்பிக்கை வாய்வன் என்று சொல்லிச் சேர்த்தவனும் அவன் தான்! முதலில் அவன்மீது அவரும் பிணக்கொண்டது. வேறுதம்பி தானைட்டில் அவன் குழுவதும் நம்பினான். வேறுதம்பி வீட்டு இரண்டு கண்ணாக மணப்பப்பனும் ரங்கப்பனுமே விளங்கினார்கள்.

அவன் எழுந்தது அருகில் வரவை நோக்கி நடத்தான்! அவன் உயர்த்தைப் போலிவதையும் தளர்த்திருந்தது. ஏதோ யோசித்த வண்ணம் அவன் நடத்தான். வேறுதம்பி இறந்ததிலிருந்தே ரங்கப்பனும், துக்கம்மாவும் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசுவதை அவன் அறிவாதவராக. அருகில்கைரவில் துக்கம்மா உட்கார்த்திருந்தான்.

"துக்கம்மா!..."
அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்! மணப்பன் சித்தவண்ணம் தின்றிருந்தான். அவன் கண்களில் மிளிர்ந்த ஏனென்துக்கும் சிழ் ஏதோ ஒன்று புதைத்திருந்தது. கண்கள் தேரம் நோன்றி மறையும் ஆக்கிரமகம் அது! என் நொள்ளும் வளர்த்து நிற்கும் குரோதம் தான் அது என்று தெரிந்தது!

"ரங்கப்பனுக்காகக் காத்திருக்கிறாயா?"
அவன் கேட்ட அந்தக் கேள்வியிலும் அதே ஒண்பம் மிளிர்ந்தது.

"ஆமாம்!" என்றான் அவன் வெடுக்கென்று. அவன் கண்களிலென்று சித்தான்.

"ஏன் கொள்ளியாவப் பிரகமமாகிச் சித்திடுமே?" என்று கேட்டான் ஆக்கிரத்துடன்.

"பொன்னன் மணம் எய்தவையு சித்திரத்தில் மறநி விடுகிறதென்பதை நினைக்கப்போமுது சித்திரமாய் நான் என்ன செய்வது?"

"என்னப்பாற்றி நீ செய்வது எனக்கும் தெரிந்தது விருக்கிறது. நீ திரும்புவதைப் போல தரவேண்டும் மனம் மாறிவிடவில்லை."

"துக்கம்மா!..." அதற்குள் துரத்திக் ரங்கப்பன் குரல் கேட்டது!

"இதோ வந்து விட்டேன்!" என்று அவன் நோக்கி ஓடியான். மணப்பன் ஆத்திரத்தால் பதவின் தறந்தென்று வடித்துக் கொண்டான். அவன் கண்ணில் ரேவும், வெகையும் நொன்றிருக்க. அவன் எங்கோ அவரைப் அவரைமாக நடத்தான்.

"ரங்கப்பன் தனியாக வருவானா? அது எது ஆகியுடன் வருவானா?"

"தனியாகத்தான் வருவான்!" என்றான் மணப்பன். அவன் கண்கள் தோய்வின் மர திற்பிலேயே கழன்று கொண்டிருந்தது. அளவும் ஒவ்வொரு பொருளையும் அவன் சந்திக்க துடன் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"அப்படியானால் நாம் ஸ்பைர போகும்!" என்றான் துப்பாக்கி பிடித்திருந்த வெகம்.

"நம்ம லீட்டு வாரதான் வந்து பாருங்கள்! ஏதோ 'தாதுமான்' சிவியா யார்த்த லீட்டு வந்து 'ரம்' வந்து வக் கிட்டுக் கருகிக் கொத்திக் போட்டுக்கு இருக்கிறது!"

"இன்னும் நாவத்து பேசுகள் நமக்குத் தண்ணீராக இருந்தால் நம்மதக்கவா?" என்று கேட்டான் ரே. அவனுக்கு எப்பொழுதும் ரங்கப்பனிடம் பயம் அதிகம்.

"வெண்டாம்! ஆட்கள் அதிகமானால் வீன் ஆரவாரத்தான். ஏதென்றால், ஆள் நடமாட்டம் அதிகமானால் ரங்கப்பன் நம் கையில் கித்தவே மாட்டான். சரி, சரி!... அவன் வரும் நேரமாவி விட்டது."

அந்த இடத்தில் மறுபடியும் புரண்ட அமைதி திவியது! குதிரையின் காவடிச் சத்தம் கேட்டது! ஸ்பைரம் மர திற்பில் தள்ளு ஒலித்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவருடைய கையும் துப்பாக்கியை அழுத்திப் பிடித்தது. ரங்கப்பன்தான் குதிரையில் வந்து கொண்டிருந்தான். மணப்பனின் கழுத்துக் கண்கள் அதை ஒரு தொடியில் தெரித்தகொண்டன.

"தூக்கிரதை!... கொஞ்சம் தவறியால் கூடத் தப்பிவிடுவான். பிறகு ரங்கப்பனுப் பிடிக்கவே முடியாது!" என்று மெதுவாகச் சொன்னான் மணப்பன்.

குதிரை அவர்களை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொருவரும் ரங்கப்பனின் குறி பார்த்தார்கள். அவர்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த குதிரை உட்கொண்டது திரும்பி வந்த வழியே ஓடியது. மர திற்பில் பதுக்கி யிருந்த அவர்களை ரங்கப்பன் எப்படியோ பார்த்து விட்டான்.

"ஓய்!" வெக்கின் குறி தவறி விட்டது. குதிரை நிதனாய் ஓடியது. ஸ்பைரம் துரத்திக் கொண்டு ஓடியதுடன்.

"ஓய்! ஓய்!... ஓய்!" ரேவின் துப்பாக்கி முழமுண்டு அகிர்த்தது. அந்த மூன்ற குறி தவறவில்லை.

"ஐயோ!" என்ற அவதம், அதைத் தொடர்ந்த ரங்கப்பனின் முகம் கேட்டது.

"ரங்கப்பா! நீ எப்படியாவது வைத்திய டி. பி. மோ. நான் எப்படியும் வான் உரியவனிடம் சேர்த்து விட்டுத் திரும்பிடுவேன்!" என்று அந்தச் சத்தமெல்லாம் மிதித்துக் கொண்டு ஒரு வம்புமான் குரல் கேட்டது. அடுத்த நிமிடம் உடற்கைரையோரமாகக் கிறக்கிடுதொக்கி ஒரு குதிரை ஓடிக்கொண்டிருப்பது திவியானியிற் தெரிந்தது.

"வெக்கம்! நீ ரங்கப்பனுப் பார்த்துக் கொள். தாக்கன் எப்படியும் வானுடன் திரும்புகிறேன். மணப்பன்... சித்திரம் கிதம்பு!" என்றான் ரே.

சென்: என்ன சாஸி! நேரந்த
தூக்குப் போவதால் போவதால் தூக்குப்
போவதூக்குப் போகிச் சிட்டுவிடு!

சாஸி! நேரந்ததும் உனதின் கிண
கைத்து இருக்கேன். அதுகு தூப்போனாக
தூக்குப் போவதால் நேரந்த தாரகதனாக
இருக்கேன்! அதுகு அகிலே போகிறேன்.

நே ஆதிரத்தான் குதிரையின் கிணகை
எட்டி உனதனால். குதிர முயங்கலாக
கிணகை தூக்கி கொண்டு கிணகை. நேரந்த,
மணியப்பனும் முன்னும் சென்ற குதிரையின்
பின்னொட்டித்தாரகை.

சென் தூப்பாக்கியை இடைவிட்டு செருக்கி
கொண்டு சங்கியினிடம் வந்து குதித்து
பார்த்தான். அந்த சங்கியை ஆதிரத்தான்
எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சங்கியின்
கையில் தயாராக வைத்திருந்த குதிரை
வானாக அவனை குக்கி குதித்தான். சென்
பங்கியைச் சந்திப்பில் வானாக தாரகையின்
சாத்தான். அவனிடமிருந்து தூப்பாக்கி
வைப்பதற்குக் கொண்டு சங்கியின் தட்டுத்
தடுமாறிக் குதிரையின்மீது எதிரி உட்கார்ந்
தான். குதிரை பாய்ந்த தோல்பட்டை
தூங்கித் திரும்பினான் கிணகை. ஒரு
கணமாக வானைப் பிடித்தான். குதிரை
சாஸிவிட்டு தோல்பட்டை தோக்கி குடிவது.

தூப்பாக்கிக் குண்டுக்கு எட்டாத தோல்
கிணகையின் முன்னும் சென்ற கொண்டிருந்த
குதிரை போய்க் கொண்டிருந்தது. நே ஆத்
திரத்தான் தூக்கித்தான்! அவன் உதமம் திக்
கைப்பி போன்ற எதிர்த்து வான்கிணகையின்
குதிரையின் கிணகை அடித்தான். தன்னுள்
முடிந்தவரை குதிரையும் பாய்ந்து சென்றது.
மணியப்பன் குதிரையின் கையில் திக்
கைப்பி சென்ற கொண்டிருந்தவருடைய
திக் கைப்பை அவன் கிணகை கொண்டிருந்
தான். வேறுதற்கமையின் ஆட்களுக்கே அந்
திக் கைப்பை பிடிக்கேன். அவருடைய கிணகை
நின்றுவிட்டது. அவன் கிணகையின் போட்டி
யாக இருந்த சங்கியின் தோல்பட்டை இனி
தூக்கித்தான்! அவனுக்குத்தானே! அதுவே
அவன் மனத்துக்குப் புறம் திருந்தியைக்
கொடுத்தது. தூங்கித் திரும்பினான் நேரந்த
தோல்பட்டை போய்க் கொண்டிருந்தான்.

"நீயே..."
நேரந்த தூப்பாக்கி அவனிடம் கிணகை மண
கையின் நின்று பார்த்தான். தூப்பாக்கிக்
குண்டு எட்டும் தூக்கித்தோல்பட்டை முன்னும்
சென்ற கொண்டிருந்த குதிரை போய்க்
கொண்டிருந்தது. திரும்பினான் அதுகு கை
கள் தோல்பட்டை அவனுக்குக் தெரிந்தது.

"நீயே..."
குதிரை எதிர்த்து தோல்பட்டை கொண்டிருந்தது.
கிணகை உராய்ந்தது குண்டு பாய்ந்ததோடி
வது. மர நிழலில் குதிரை குதிக்கப் போகு

தென்மேல் ஆதிரத்தான் நே பத்தினிக் கடித்
துக் கொண்டான்.

"மணியப்பன் தூப்பிட்டு!" என்று நே,
மணியப்பன் குதி பார்த்தான். அவன் கை
கிணகை தூக்கித்தான்! அதுகு நே முதிர்க்
கொண்டான். நேரந்த தூப்பாக்கிக் குண்டு
முன்னும் சென்ற கொண்டிருந்தவனின்
முதலாகத் தூக்கித்தான் சென்றது.

"ஐயோ, மச்சான்!" என்று ஒரு கைப் பெட்டு
மணியப்பன் திருக்கிட்டான். குதிரையின்மீது
இறங்கி குடிவது. தூக்கித்தான் நேரந்த சென்
கைத்தின் புறங்கு கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவனின்மீது மண
கையின். அவன் அவன் கைத்திரை கைத்திரை
கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கித்தான்!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

"தூக்கி! தூக்கி!" என்று அவன் முகத்தைக்
கைத்திரை கைத்திரை. அவன் திக் கைப்பை அவன்
திக் கைத்திரை கைத்திரை கொண்டிருந்தான்.

ஒவ்வொரு
பஞ்சு பாண்ட்
பாக்கெட் முயிருந்தும்
உங்களுக்கு அதிகப்படியான,
ருசியான தேயிலை
கிடைக்கிறது.

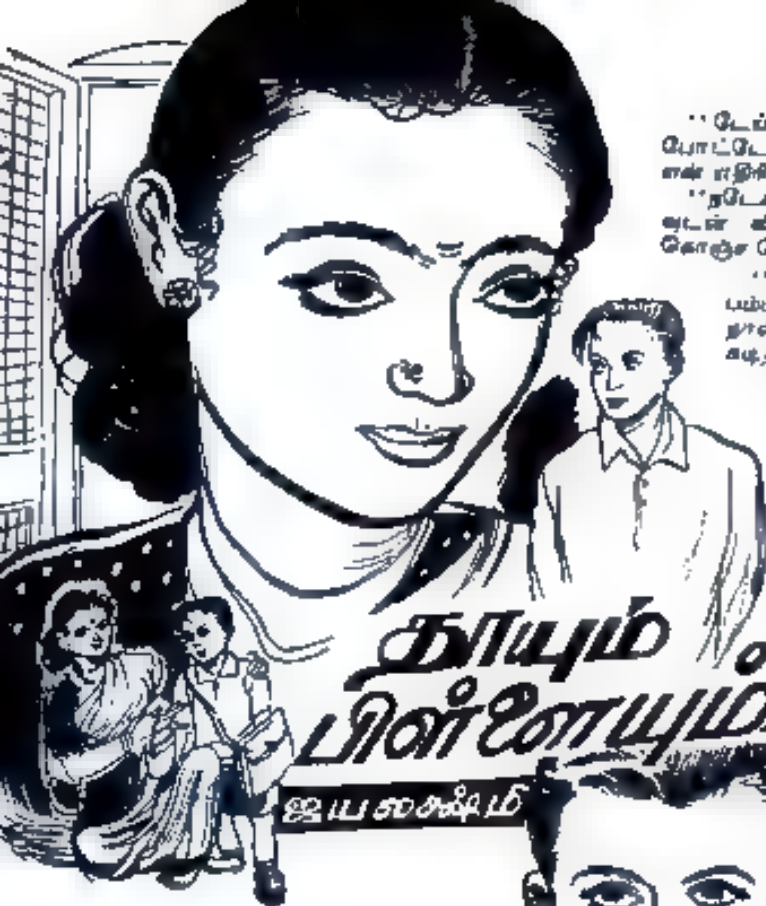
...மேலும்
தோட்டத்திலிருந்து
கடைகளுக்கு துரிதமாக
அனுப்பப்படுவதாலேயே
பஞ்சு பாண்ட் டூபிள்
புத்தம் புதியதாக
கிடைக்கிறது.

...மேலும்
ஒவ்வொரு நாளும்
5 கோடி கோப்பை
களுக்கு அதிகமாகவே
பஞ்சு பாண்ட் டூபிள்
அருந்தப்படுகிறது.

ஆகையால்தான் மற்றெந்தத்
தேயிலையையும் விட
அதிகப்படியான
ஜனங்கள்
பஞ்சு
பாண்ட்
தேயிலையையே
அருந்துகிறார்கள் !

தாயும் பிள்ளையும்

ஜயலக்ஷ்மி

கேவரக் கடிவாரத்தில் மணி பதினென்று அடித்தது. சாப் பாட்டை முடித்துக் கொண்டு கைபு தாற்காலியில் வந்து உட்கார்த்துகொண்டேன். ரூபிற்றுக் கிறிஸ்தவ வினாக்களமா? ஒரு தூக்கம் போடலாமே என்று தோன்றியது. தூக்கத்தை வர வண்டிக் ஏதாவது புத்தகம் இருக்கிறதா என்று பக்கத்திலிருந்த மேஜையிலேயே கைமையிட்டுப் போட்டுத் துழாவினேன். கைவின் அகப்பட்டது தேர்ந்து மாவை வந்த ஒரு கடிதம்தான். ஒரு முறை படித்ததுதான். மறுபடியும் படிக்க மாமா, வேண்டாமா என்று எண்ணினேன்.

உன்னை குழந்தைகள் பண்ணுபிற விஷயம் அமாக்களப்பட்டது. அதற்குமே என் மகனின் கைவத்தின் குரலும் கேட்டது. "என்டா, வாக! தாசமாப் போகிறவனா! ஏன்டா சதா அவனை அழைட்டுக் கொண்டே விடுக்கிறாய்? விடுமுறை தான் வந்தால் நீ படுத்துகிறபாடு கொளுக்க முடியவில்லையே! சோறு தான் கொட்டிக் கொண்டாயிற்றே! எங்கேயாவது தொட்டியை" என்று சுத்திலுன் கமலம்.

"முடியாது, போ!" என்று பதிலுக்குக் கூறினான் வாக.

வாக கொஞ்சம் ஸாடன். துடிக்கையி லிருந்தே ரொம்பவும் விஷயம் செய்வான். சின்னவன் விஜயாவை அழைட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதில் அவனுக்கு ஒரு குஷி.

"டேய், வாக!" என்று ஒரு சத்தம் போட்டேன் தான். பெட்டியி் பாய்பாசு என் எதிரில் வந்து நின்று வாக.

"நடேச மாமா விட்டுக்குப் போய் ராஜாவுடன் விளையாடி விட்டு வாயெண்டா, கொஞ்ச நேரம்!" என்றேன் நயமாக.

"சரி அப்பா!" என்று கூறி வாக பம்பரமும் கைபும் கவனிப்பதிலுன். தான் மறுபடியும் என் கைவிலிருந்த கடிதத்தின் மேல் பார்வையைச் செலுத்தினேன்.

என்மோ தோன்றியது. இவ் றெகு தடவை தான் கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த்தான் என்வென்று.

"இங்கே, வா. விஜயா. பக்கத்தில் வந்து படுத்துக்கொ. தட்டுகிறேன். சமர்த்தாகத் தான் கு. வா!" என்று கமலம் கூறிக் கொண்டிருந்தது காழில் விழுந்தது. கைகள் கடித்ததில் சென்றன, என்னை யும் யிற்.

"செஞ்சிவி ராமச்சந்திரனுக்கு, ஆரீவாதம்,

உனக்கு தான் இவ்வளவு காலமாக ஒரு கடிதம்கூட எழுதியதில்லை. இப்பொழுது தான் எழுதினேன்.

ஆறு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆயிவிட்டன, உன்னை யும் உனது மகனும், குழந்தைகளையும் பார்த்து. என்னைமோ வேலை கிடைத்தது என்று போனாய். போய் ஒரு கடிதம்கூட நீயும் போடவில்லை. இங்கே இருத்தும் வாரும் உனக்குப் போடவில்லை.

இங்கே ஸ்வராமனுக்கு நீ போன பிறகு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்து விட்டார்கள், பாவம், அவன் சம்சாகியாவி விட்டான். வருகிறவருக்குப் அவன் குடும்பத்துக்குப் போதவில்லை. தான் வேறு அவனுக்குப் பாரமாக இருக்கிறேன். வயதான காலத்தில் என்னுடைய அதிகமாகக் கஷ்டப்பட முடியவில்லை. என்னமோ, அப்பா! நீ இப்போது கொஞ்சம் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தான் இனிமேல் அதிகதான் உயி ரோடு இருக்கமாட்டேன். மூத்தவனான உன் விட்டமே இனிமேல் இருக்கலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. உனக்கும் இது தியாயமாகத் தோன்றினால், நீ வந்து என்னை அறைத்துக்கொண்டு போ. எனக்குத் தனிவாக ரயிலில் வரத் தன்னாது.

கூட்டியாக ஒரு கார்த்திகை. ஸ்வராமன் கூடம்பு சரியில்லாமல் இரண்டு மாதங்கள் படுத்து எழுத்தான். போன மாதம் சம்பளம் இல்லாமல் வீதியில் இருத்தான். அவனுக்கு இப்போது டாக்டர், மருத்து, விட்டுச் செல்லு

செய்தால் எத்தனை? ஆகையால்! குழந்தைகள் கையறுத்து கொண்டு போய் கொஞ்ச நாள்களுக்குப் பிறகு தந்தையாவது இருந்து விட்டு வருகிறதற்கானது?" என்று கூறிவிட்டான்.

வயதற்றுக்குத் தாயார் சிலைபாது. இவ்வ தாயார் வயதற்றுக்குக் கொஞ்ச நாட்களுக்குக் கூட கைதர ஆதர்ப்பைக் கூடியவர்கள் என பது அப்பாவுக்குத் தெரியாத விஷயங்கள். அப்படி யிருந்தும் அம்மா ஏன் இப்படியப் போய் போனாள்?

எனக்கு நேரம் தரவில்லை என்பதே கெண்டி? வேலை சிலைபாது கழிவாக இருக்கியே. வர வர அங்கையின் மழுதிப் போடக்கூடத் தாயர் வேறுக்கு ஐயாய் விட வகைய எதிர்பார்த்து வேண்டி வந்தது. தான் காலம் செத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இந்த நிலையில் வயதில் குழந்தைதான் இருந்ததான். இந்த நாளே வயதிலே விருப்பம் இல்லை. ஆனால் விதிவின் விருப்பத்துக்கு தாக்கம் என்ன செய்ய முடியும்?

"எனவன் ஆவிரம் ஆவிரமாகச் செயல் தீர்க்கிறான். இரண்டு குழந்தைகள் எப்படிய போதும்? குழந்தையின் வேண்டியதுதான். வேலை பார்க்கத் துப்பிவிடத் தவறுக்குப் போன உடையுண்டு. பின்னாலே. வேட்கையாத தானிக்கியே..." என்று அம்மா எனக்கும் வயதற்றுக்கும் வேட்டுப்படியாக ஒருநாள் கூறி விட்டாள்.

அதற்கு மறுதான். வயதில் என்னைத் தந்தான். இந்த பத்து ரூபாய் தொட்டுக்கொண்டு கொடுத்த விட்டு. "உங்கள் அப்பாவிடம் உங்களுக்குத் தெரியுமே வேலை சிலைபாது இருப்பதற்குச் சொல்லி விட்டு உடனே இரண்டாய்க்" என்று கூறியது. "ஏது வயதில் பாய்" என்று வேட்டுவென் தான்.

"அதைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன? தான் சொன்னபடி செய்யுங்கள்" என்று அவன்.

எனக்குத் தெரிந்து விட்டது. அவன் கருத்தினை அந்தக் கைடரி நகையும் கைதறுவதில் போய் விட்டது என்று வேறு வழியின்றிப் போனாய் அவன் சொன்னபடியே செய்தேன். குழந்தைகளுடன் தானும் வயதில் சென்றிருக்க வேண்டி விட்டோம்.

"அப்பாவி! இப்பத்தான் புத்தி வந்ததாக்குமே!" என்று வயதிலேயும் போதுகூட அம்மா பெரிவது என் தெருவாகக் குத்தியது.

தேய்க்கின்ற வந்து வயதில் சிறந்திருந்ததில் விட்டிருக்கிறதே. தான் வேலைகளை வேட்டையாடித் தவறாதவற்றை எல்லாவே வயதில் பாட்டு கழிவாக இருந்தது ஏற்படுத்திக் கொண்டான். தனதுவகைய அப்போதைய நிலையையாவே அடியபாதுவாக வந்தது ஒரு சிறுவனையை எழுதிய வயதில் அவன் ஒரு வரதுப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைத்தான். வயதில் தவறாமையோடும்! தாக்கம் கொஞ்சமும் எதிர்பாராத வயதில் அந்தப் பத்திரிகை வயதில் வந்தவன் பிரசுரித்ததன் மூலபது ரூபாய் வந்தாய்வு அனுப்பிவைத்தது. பத்திரிக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு வந்தவன் வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டோம். புத்திர குடுவான் ஆரம்பமாகி விந்து. முதல் முதல் மாதங்கள் வயதில்

வருவானிருக்க தான் குடுவான் வந்தது. தாக்கம் மாதம் தாத்தியை ரூபாய் வந்ததில் எனக்கும் ஒரு வேலை சிலைபாது. அதில் அமர்த்தபடியே வேறு ஒரு தவற வேலை வந்ததேய்த் கொண்டிருந்தேன் தான்.

இதற்கிடையில் வயதில் ஒரு ஆண் குழந்தை வயல் பிரசுரித்தான் தான் அப்பத்திரியோடும் தான். மணி பிறந்த வேலை எங்களுக்கு அதிரக்கூடாமல் ஆரம்பமாகிவிತ್ತು. எனக்கு முதல்தர ரூபாய் வந்ததில் வேறு ஒரு தவற வேலை சிலைபாது. வருவாய்க்குத் தக்கவா எங்குவகைய வேலைகளில்லையம் பெருக்கிக் கொண்டோம். அப்பது ரூபாய் வாடகைக்கு வேறு விட்டிருக்கிறதேயும். குழந்தைகள் பள்ளியில் செந்ததானால். இதைத் தான் மறுபடி வந்தேன்.

புதிதாக வந்ததற்கான அம்மாவிலிருந்து தெரிந்து வந்த வந்தேன்.

அம்மாவை அழைத்துக் கொண்டு வந்து எங்குமே வந்ததுக்கொண்ட வேலைக்கு மெய்திரு. ஆகா எனக்கும் இருக்கத்தான் செய்தது. இருத்தாலும் அவன் பெரிபெருக்க விட வேண்டாம் எனவன் பார்க்கும்போது அவன்மேல் ஆத்திரம் ஏற்பட்டதற்கே சொல் தீது! அப்போதுதான் அவளுக்கு என்னைவிட ஐயாய்க் தானே வந்தவன் மட்டான? என்வந்ததேயும் தான் வேலை பார்க்கவாட்டோ எப்பது போவ்வகைய அவன் தீவிர தான் முடியாது. அம்மாவை தான் இவ்வே அழைத்துக் கொண்டுவர முடியாது. அம்மாவே தந்திரியுக்குக்கொண்டு இருக்கட்டும் என்று தீர்மானித்தேன் தான்.

"மணி இரண்டாய்திரு. டயம் கால்கூட வந்தாலேயே இந்தப் பின்னாலாக வேண்டி விடக்கூடாது அங்கிருந்து, தெரியவில்லை..." என்று சொல்லிக் கொண்டே வயதில் என் அழகில் வந்து தீர்ந்து.

"கொஞ்சு தேத்தற்கு முதல்தர அவன் கையெழுத்து போபத் தொன் என்று சொல்லும். இப்போது பிரமாதமாக உங்க இருவோ?" என்று கேட்கிறேன்.

"என்மேலா அப்போ இருந்த சிறுவன் சொன்னான். வெய்யிலில் குழந்தையை என்மே அனுப்பி விடுக்கிறார்களா?"

"தெடீசன் விட்டுக்குப் போய் விடுவா வெட்டா என்று சொல்லி அனுப்பினான்."

"நேரம் வந்து இருக்கிறது. போங்கள். தெடீசன் தங்கிக்குப் பெரியதும் அவ்வளவு வந்திருக்கிறது. அங்கே குழந்தையை அனுப்பி வாக்கோ!" என்று பத்திரியின் வயதில், பெருமையுக்குள் துடித்தான்.

இதற்குள், "அம்மா! இந்து என்ன வயசு?" என்று வேட்டுக்கொண்டே வந்து விட்டான் வயசு.

"உன்மே பத்திரிகைத்திருக்கிறேன். போய்ச் காட்டு" என்று வந்திருக்க உத்தரவிட்ட வயதில், என்னைப் பார்க்கு "இன்றிரவு எவ் துக்குகின்றிப்பத்திரிகை!" என்று வேட்டுவான்.

"என்மே?" என்று தான் முடிப்பதற்கு.

"என்மேய? உங்கையோடும் அழைத்துக் கொண்டுவந்ததான்" என்று கூறியது அவன்.

"நீதான் பெரிவாயா?" என்று வேட்டுவான் அவன் ஆதர்ப்புத்துடன் பார்க்கவாது.

நான்கு மருந்துகள் சேர்ந்துள்ள

'அனஸின்'

தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்
மற்றும் தசைவலிகளுக்கு
சிறந்தது

ஊயக்கூடிய வலிப்புகள்! ஜூர மருந்து கலந்துள்ள எத்தனையி் தலை
வலிப்புகளும், டாக்டர்கள் குறிப்பிட்டு நம்புகின்ற விஞ்ஞான மூலமுள்ள
தசைவலி தளர்த்துக் கொடுக்கும் மருந்துகளில் 'அனஸின்' ஆகும்.
மேலும் துரிதமாகவும் ... அபாய
கூறும் தலைவலி தளர்த்தும் தளர்
வலிக் குவியும், மட்டுமல்ல
கூடும் ஊயக்கூடிய 'அனஸின்'
தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்,
மலவலி மற்றும் தசைவலிவலி
விஞ்ஞான துரிதமாகவும் தளர்
வலிக் குவியும், மட்டுமல்ல
கூடும் ஊயக்கூடிய 'அனஸின்'
தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்,
மலவலி மற்றும் தசைவலிவலி
விஞ்ஞான துரிதமாகவும் தளர்
வலிக் குவியும், மட்டுமல்ல
கூடும் ஊயக்கூடிய 'அனஸின்'.

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD. REGISTERED USER.

K. 60 (10) 1944.

எக்ஸா

தென் கிந்தியா விரும்பும் டாஸ்க்!
தெம்பூட்ட, மணமளிக்க தனிப்பட்ட தயாரிப்பு

சென்னை எக்ஸ்பிரஸ்
சென்னை, 15.05.2018

காஸ்கேட்
எக்ஸா
டால்க் பவுடர்

சோ. பி. ரமணி
வினா எண் 101

[illegible]

सुसंस्कृत

நினைவூறு இலாபம் உட்கிரகம் & பெரியது ஸ்பரீதரி விட்ட
மற்றேனவரும். பெரியவர் - 3.

விநியோக அலுவலர்: 35/37, அப்பர் செட்டித் தெரு, சென்னை-1.

79/4, ஆம்மாபட்டி, ஸ்ரீராமநாதபுரம் மாவட்டம், கன்னியாகுமரி-2.

[illegible]

படித்துப் பாருங்கள்

AAA UNIT

பிரதமர் விவாதம் அடுத்த ஐயுக்கு
மாருதேய அமைப்பு பற்றித் தேவையான
வந்து உறுதியும் தருகிறார்.

வினா: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா:

“திருநாடு” என்றும் இதுதான் என்று
கூறியிருக்கலாம். பட்டினத்தின் கரு
நாடு. அந்நாடு பாழடைந்ததற்கு நம்ம
நாட்டிலிருந்து ஒரு டாக்டர்மார்ச். பட்டி
னாட்டி என்று இது நூதன் கருவாம்.

தமிழ்நாட்டில், எந்தக் கலாச்சாரப் பற்றியும்
வாழ்க்கைக்கு இடமில்லாத சமீபகாலத் தொகுப்பில்
பட்டதில்லை. கலாச்சாரப் பற்றி, கலாச்சாரம்
பற்றி, கலாச்சாரம்மற்ற கலாச்சாரம் சமீபகால
கலாச்சாரப் போர்த் தாழ்வுப்பற்றியதில்லை.

[illegible][illegible]

தமிழ்நாட்டின் பழங்காலப் பேரரசு. இதன் பிறகு நாலாயிரம் பத்தாண்டுகளாக அந்த நாட்டின் மீது வெளிநாட்டு ஆதிக்கம் இருந்தது. ஆகவே அந்த நாட்டின் பழங்காலப் பேரரசின் பற்றைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்தக் கொள்கையை, விதத்தை அறிவதே நமது நோக்கம்.

புத்தகத்தின் முக்கியமான பக்கத்திலும் ஒரு
தலைப்புக் கொடுத்து விஷயங்கள் அமைத்
திருப்பது மட்டும் தக்கது. நான் எப்படி

மேல்கூறுவது, இந்தரின் வெளிப்பாட்டில் எழுதினது. அதற்கும், ஸாத்தின் தனி புகை, ஸாதி பிறந்த இடமும், காத்த இடமும், மகத்த இடமும், கவிதின் குடும்பம், தலைமகன், உதவிதான் இப்படி ஸாத்தின் எல்லா கட்டுரைகளும் இவ் பெற்றிருக்கின்றன.

[illegible]

விருத்தகாரகரணத்தையும் கொடுக்கச் செய்தனர். விருத்த அங்குலமே அருமை நான்மர் மணிமேகலை முதலாகக் காரகரணம் அளித்திருக்கும் முயற்சாக இருந்தது. ஓர் அளவிலிருந்து திவ்யிதது. பாடிப்போடு தேவன் பழைய பாகவியின் விருத்த அப் பெரியளின் அளவை கொடுத்தே விட்டதாகக் கருவக.

[illegible][illegible]

grain storage and

அதன் பின்னரான ஸ்ரீ அப்பாவு தேவ தர் அரங்கம் அருகிய துர்க்கா எதிரகாஷ ம்நதி, ஸ்ரீ கருத்ர காமகோடி பீடாதிபத ணிஸ் எட்டிவந்த இளங்க ஸ்ரீபொது வெணியாதிருந்தது. அதன் பின்னர் பத்திரை வளம் மூன்று எதிர்த்தமையும் இவ்ம் கருத்ர காமகக் கருத்தப்படுகின்றன. இது அப்பாவுவின் அருள் பெற்று ஆகத்தமைய விருப்பம் யவரும் திரைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய அருண்மைய தோத்திர துணாகும். இவ்ம் தோத்திர மனோகங்கையும், மனோகக் கருத்தத் தமிழின் அர்த்தமும் அடங்கியுள் ளன. மேற் விதப்பள்ளமும் காத்திர பங்குதரு மான ஸ்ரீ ம. தாமதா தேவிதமிழ் தமிழ் உரை செய்யுதலும் மனோகங்க இருந்திருக்கிறது.

செய்துள்ளது. இது குறித்து,
 உறுப்பினர்: ஸ்ரீ காமசேகர கோபாலதா
 ஸம், 4 சோகனில் சேராப்படித் தெரு-
 வுக்கு, வீடு: 2001.

நெற்றிப் பொட்டு

சுரேந்திரதாசன் தாசன்

(சென்ற வாரத் தொடர்க்கி)

“தாயே! உன் கண்ணால் என்னுடைய முகத்தில் நெளிந்ததோர் அழகி நினைவு. “நெற்றிப் பொட்டு” படித்து, எனக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை. உன்னைப் பற்றிய நினைவு. சொல்லு தான் தான் இருக்கமாட்டேன்; அது எனக்குத் தெரிந்தது. தாயே! மறு தான் ‘பாடு போனா’ நோய். தான் உன் நெற்றியில் உடையவாடி பொட்டு வைத்து விட்டுச் செல் வேன்” என்று அது.

பலத்தவர்த் குதித்து அவனிடம் பெண் வந்தவனிடம். அப்போது அழகுத்தவன். தாயின் கண்ணால் இருந்தான். உடம்பு அவனுக்குத் தன் பூரணமான நிலை அழகுத்தவன் தன் கட்டம் அகலாததற்கு இடமும், ஒரு ஏக்கலும் அவன் முகத்தில் பிரதிபலித்தது. அவன் என் உடம்போடு தனது முகத்தில் இருந்தான். என்னையே அவன் மென்மையாக வேறு நேரம் நோக்கினான்.

“போய் வந்தாயே, என்ன ஆகி?” என்று பிரயன்னை.

“இன்று அழகுத்தவன் அழகுடன் பெண் வந்தான் காய்க்கனிடம்” என்றான் தான்.

“உண்டியலின் கருவு ஒன்பதே நாள் தான். கண்ணால் இருக்கட்டும்...” என்று அவன்.

அதன் ரத்தவிராக வெளுத்த முகத்தை மறுமல் பொருளாக அவன் அந்த அந்த தாமரைமலர் பார்த்தது முதல் என்னை

தோக்கி வரும் ஒரு பெருங் பேடு அப்படி பலம் வாயாகத் தோன்றல்கள்.

செ நாய்க்கனாகவே தான் கணக்கு வந்தது கிடைக்க வந்தது விட்டு விட்டேன். அப்பெருந்து மட்டும் போட்டு வந்தேன். என் நினைவைப் புதித்கொள்ள தான் எந்த முயற்சி வழி எடுத்துக் கொண்டனல்கள்.

“பாடுபோனா” தான் என்று கணக்கு வந்த பின் ஒரு கருக்கமளவு கிவரத்தை எடுத்து வந்து என்னுடைய கார்பாசின் கட்டைத்தை உணர்ந்திருக்க பிரயன்னை. மூலதனமே போன இடம் தெரியல்கள். நெக்கி இருக்கும் உடல் பாய்த்துக்கி இவற்றால் என் இடைய கார்பாசின் கட்டை முழுகாமல் இருக்க ஏதாவது வழி செய்ய முடியுமென்று இதை எண்ணிக்கை விடுத்தான் பிரயன்னை.

பல உதவிவை தாட குவித்த எண்ண இருக்கமளவு தான் பாடுபோனா தான் என்று அதனில் விட்டுக்குச் சென்றேன். அன்று கிவரத்தினுடைய. குழம்பி விடுக்கும் என் அறிவு கிவரத்தினுடைய கண்கள் என் தன் மருளாமல் இல்லை. அதற்குப் பற்றுவதற்குத் தான் கையத்திலில் உதவியிராது போனது அவனுக்கு கிரியாசனமே இல்லை. போனது போது என் மனம் மிகவும் கண்களற்றது.

அதுவருக்குக் காய்ச்சல் ஏறத் தொடங்கியது. அவன் பருக்கையில் விட்டான். சிறு நகர யிது தின்புறமாக அப்போது ஓர் ஆக்கியப் பத்திரிகையினுடன் பட்டகலித் தெரிவித்த ஒரு நோட்டிஷ் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

தன்மேலான பார்த்துக்கொண்டு தான் உற்று முன்வந்தாவே வந்துவிட்டேன். என்னுடைய மனவிலையுடன் அழகுத்தவன்கொண்டு வருவ தான் சொல்லியிருந்தேன். அதன் அதுமீது என் மனவிலைக்கு அழகுத்தவ இருப்பதால் புதுப் பருப்போது அவன் வரமுத்து விடுவானென்று எனக்குத் தெரியும். தான் அவனிடம் கட்டாயப் படுத்தல்கள்.

“நினைவி என்வரல்கள்?” என்று அது.

“அவனுக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை” என்று உதவினை.

அது பெருமூச்செடுத்தானே தவிர வேறு ஒன்றும் பேசல்கள். ஒரு கையத்தில் என் கிடம் குடிவிருத்த இனியம் அன்று அது கிடைக்கவியிது உருகியோரும் ஏரத்தவர்த தின் பொருளாகி ஒன்போல் தோவத்திருத் தது. எத்தனை கிவரத்தினுடன் பற்றி தான் அவன் இருவரும் அன்று அவனாகிப் பெரினும். எனக்கு ஒன்பதுக்குக்கும் ஒரு வேட்டை விட இனியமாயில் தட்டை அப்பினியவகலின அன்று பெரிதாகத் தோன்றின.

“பாடு போனா” விடுத்து உண்டென். மரணத்தானே நோக்கி கிவரமும் அழகுத்தவன் என் நெற்றியில் என்னுடைய திண்ட ஆயின்க் கோரித் தந்தவத்தினியம் இட்டு என் கையத்தில் விழுந்து கண்களில் என் கால் துக்கி எடுத்துத் திண்டிது கையத்தில் கொண்டான். பொக்கி எழுந்த கண்களினர் மனவில்கிப்போய்த் துக்கத் துக் கொண்டேன்.

அதற்குத் வந்து உட்கார்த்ததும் அவன் ஒரு தகரப் பெட்டியை என்னென்றிரே கொண்டிரு வந்து கையத்தான். “அப்போதுக்காக தான் இத்தனை நாட்கள் பத்திரிகைக் காப்பாத்தி

மனத உயர்வையும் தருகிறதாம். அத்தகைய
சாம்போதரமும் உன் கைப் பிடிக்கத்தக்க விஷ
யெனும். இவ்வென் தான் நிம்மதியாகப்
பிராணம் விடுவான்" என்றான்.

"அது உன் வீது ஆகிய பணத்தை நான்
கொடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். சாம்போதர
தான் ஐக்கிரகதனமாகப் பார்த்துக் கொள்
கிறேன். அதில் ஒரு குழந்தையும் ஏற்படாது.
ஆனால் குழந்தை வேறு யாக்கிடாமலு
வோடுகிறது மல" என்றேன்.

"இந்த குழந்தை அடித்துக் கொண்டு
போக எத்தனை மகன்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கி
யிருக்கிறார்கள். அவர்களுிடமிருந்து இதைக் கொடுத்து
விடக் கொடுத்துவிடுவாயா?" என்றுள் அது.

தான் கெட்டுவிட்டது இருந்ததென.

"சாம்போதரக்கு இதுக்கும் உடல்நிலையைப்
பார்த்ததாய் அவன் அநித நான் பிழைத்திருக்க
மாட்டாயென்றே உமக்குத் தெரந்துவந்தா
டாகட்டி சொன்னது என் காதில் விழுந்தது.
அதுதவிர்த்தொண்டு நினைவு, என்னை மானம்
எனக்குச் சீக்கிரம் வராது போய் விடுமென
பெய்தது. இன்று நான் தீர்மானத்தாகக்
கவனிப்பு நடத்தக் கொள்ளலாம். டாகட்டி
சொன்னது போய் நடக்காமலும் போவதாய்.
67 ஆயிரம் ரூபாய் தொட்டுக்கொள்ள இதுக்கி
டை. இன்னும் இரண்டொரு இடத்திலிருந்து
வர வேண்டிய பணம் இருக்கிறது. அந்த
ரூபாய் சாம்போதரக்கு தன்னைத்தவிரப் பார்த்த
உதவியும் ஒரு கால் பணமாக அவரின் இனம்
விடுவோம் இருந்துக் கொண்டால் இத்தப்
பணத்தைத் தொகுத்து ஒரு நல்ல காரியத்திற்கு
அவர் பெயராக உபயோகித்துக் கொள்"
என்றான் அது.

"அது! உனக்கு என் வீது தம்பிக்கை இருப்
பதபோல் அங்கவது என் வீது எனக்கு
தப்பவும் விழியும்கொள்!" என்றேன் நான்.

இதைக் கேட்டு அது கத்தி மூறுவன் செல்
கான். ஏன் இப்படியே பேசியது ஏதோ ஒரு
குற்றத்தை மனதில் தான் போய் போவது
போலவே இருந்தது.

விடைபெற்று வரும் சமயம், அது பெட்டி
வைத் திறந்து தொட்டுக்கொள் என்னித்
கத்தான். அவன் எழுதிவிடுத்த உயிரின்
யாப்பாகச் சிங்கியிராமனோ அவன் ஒரு
இன்னமையிலேயோ காவலாகி விட்டான் தானே
சொத்துக்கு உரிமையன் என்று கண்டித்தது.

"இப்படி என்னுடைய தனித்துவம் உன்
தொத்தாக ஏதற்காகப் பிழைக்கப் பார்த்திருப்
பது?" என்றேன் நான்.

"என் மகனின் தயாராக கவனிப்பதால்,
உங்களுடைய தவன் பாதிக்கப்படுமென்றதை
நான் அறிவேன்" என்றான் அது.

"இப்படித் திருமெனது குழந்தைவிடம் நம்
நீக்கை மலையாது எனக்கு எதென்கொள் பட
விடுவா" என்றேன்.

"உன் உயிரை அறிவேன்... தனித்துவம்
அறிவேன். காரியத்தின் எப்படித் தெரிவ
தென்பதை மட்டும் நான் அறிவேன்"
என் னான் அது.

பெட் டிவீதென தனக்கின் எடுத்துக் காட்டி
அவன், "சாம்போதர உயிருடன் இருந்து விவா
கம் செய்து கொள்ளலாம், மனது இருப் பெண்
றுக்குத் துறையெல்லாம் போட்டு, என் ஆரி
மையத் தான். இந்த மரபுக்கு உண்டியை மகனி

விடம் கொடுத்து அவன் அறத்துக் உட்பாடமாக
அணிந்து கொள்ள நான் சொல்வோமென்று
கொடுத்து" என்றான்.

இதைக் கூறியதும், அவன் தனதவிரப் பதும்
என்னை வளர்வியெனது அவன் கவனத்தில் நி
ப்பதப்படுத்தது. விவரமாக எழுத்து வேறு புது
மாக குறித்ததை விடப்பிக்கொண்டு போய்
விட்டான். அதுவே கடைப்போ அவன்
எனக்குத் தொடுத்தவை கவனக்கம். இது தனித்
இரண்டாவது நான் மகன் திருமென
அவன் குற்றம் அமைப்பதற்கும் இத்தது போலும்.
எனக்குத் தன் உடல் நிலையைப்பற்றிக்கொண்ட
அனுமதி கூட அவனாகியிருந்தது.

மாடு போனதால் அழகுக்காய் ஏதது விடுத்த
உண்டு விட்டது. அன்று நான் அவன் தந்த
பெட்டியுடன் விட்டுக் கொடுத்து சேர்த்திருக்கி
இக்கியோ, பிரதானமாக என்னைக் காதி
நினைவாகக் கண்டேன். "அவ்வளவு நல்ல
சொல்லாத்தொனோ?" என்றான்.

"இந்தக் காரின் கை மலக்கவியை மாட்
டேன்" என்றேன்.

"ஆனால்—" என்றான் பிரதானமாக.
"அதென்னென அறிவோம் தெரியாது.
இத்தப் பணத்தை என் விவாபாரத்தில்க்
பொட குடியாது" என்றேன்.

"அப்படியானால் உன் கடைபிட்டு உட்கருத்துத்
தான் அது உபயோகப்படும்க" என்றான்
பிரதானமாக.

அது இத்ததவுடன் சாம்போதர என் விட்
ருக்கி வந்து விட்டான். என் மகன் தீர்ந
றுக்குத் தொழுவான்.

கைப் பித்தருக்கிப் படிப்பவர், தீவிர
துக் கொள்ளலாம், மனிதனின் மனதற்கு
பாறுதற்கன் மெல்ல பெண்மத்தான் தொகுது
மென்று. உண்மை இருக்கு நேர்மாளும்வே
இருக்கிறது. உக்காவின் தெருப்பு பற்றுததற்கு
தாழ்த்தை ஆகும். ஆனால் பெருந்தி "கவன்"
வேன்று பற்றி எகியும். சாம்போதர என்னை
அன்றையத் தீவ காவத்துக்கெல்லாம் அவரின்
பற்றி என் மனத் துறையும் மட்டமெடுத்து
கவரைத் தொடக்கியது. இதை நான் என்
விட்டுக் கொள்வதால் அந்த, காரணத்திற்கு
கெட்டாகமன விடுவிக்

கை? சாம்போதரக்குத்
தீர்க்க யோசனிக்கல்.
அவரே இவரும் தொகுது
கவன் கவனம். என்
றுக்குத் அறவாக இருக்க

சிறும், எவ்வாறு தாழ்ந்த நிலை
 ஈ-பொதிக் தாய்தானே
 அது. ஆனால் அவனுடைய
 பெருமை, பொருள் விவரங்களை
 வாயும் இரவு பகல் எங்கெத்
 தும்புறுத்தியே வந்தன.
 அதன் காரணம் இதனே.
 எவ்வுரு நெருக்கடியான
 காலம். ஈ-பொதிக் பணத்
 தைத் தொடக்கடாசென்ற
 பிரதிக்ஷை. ஆனால் எவ்வுரு
 ஏதப்படிக்கும் எவ்வுரு
 திக் அதைத் தவிர்த்து
 பொருள் திராது பொருளை
 தோன்றியது. செவ்வியல்
 பிடிக்கும் அளவு வந்தபொது
 அந்நிம் பொருளும் எடுத்ததே.
 இதனால் என் மனமே பெரிய
 மாபத்தைச் செய்துவிட்ட
 மாநிலி எவ்வுருப் போயிற்று.

தொண்டிக்கு மகிழ்ச்சி எவ்வுரு ?

அதுதான்மகிழ்ச்சி எவ்வுரு
 தான் அவனுக்கு ஏதாவது
 வேண்டியிருக்க. அவன் மீ
 லப் பிரகடத் தன் அவதார
 உணர்வதற்கு மீண்டுமே வேண்டி
 வந்தனவெனும். அவன்
 உத்தேசமான ஒரு வழக்கம்.
 அது அவன் தாய்க்கு இருத்
 தது. தன்னைப் பற்றியும்,
 தன்னைப் பற்றி இருக்கிற
 உணர்வின் குறித்தும் பணிதக்
 உத்தேசமாகப் புனைவதுதான்.
 இவ்வாறுக்கு உத்தேச
 மாக ஒரு தாய்க்கு மறம்.
 அதற்கு அவன் ஒரு வித்திரிப்
 பெயரை வைத்திருந்தான்.
 தன்னை அது மறத்தன்மை
 வந்து தான் எவ்வுரு
 பெருச் சொல்லாசென்றான்
 மனை எவ்வுரு உத்தேசம்

ஈ-பொதிக் முகத்தில் விழிப்பை எவ்வுரு
 காலமாய் இருந்தது. முகத்தில் அவன் எவ்
 வின் பட்டாமை செவ்வியல். வர வர அவன்
 மீது எவ்வுரு எவ்வுரு உண்டாயிற்று.

இந்த எவ்வுருத் தொண்டிக்கு ஒரு சை
 கை அவ்வுருத் ஈ-பொதிக் உணர்வு.
 சற்று நேரம் உணர்வு இருக்காமல் ஏதாவது
 செய்துக்கொண்டு இருப்பது என் இயக்கம்.
 எந்தக் காலமும் உண்டாகிறது திரிதவியை
 வேண்டும் எவ்வுரு. ஆனால் ஈ-பொதிக்
 தன்மை. தான் எத்தனாவது உண்டாய்
 அவன் மனம் எவ்வுரு இருக்கும். பதிக்
 தாயை மாட்டான். தெருப் பக்கமாக உணர்
 வுடன் திரிதவியைப் பிடித்துக் கொண்டு
 மனைக்கொண்டான் பொருளாகப்போகிறான்.
 வெளிச் செல்லுகின்ற காலப்பதிக், எவ்வுருத்
 இருக்குமே அவ்வுருப் பிடிது எவ்வுருத் செவ்வியல்
 மனை. ஈ-பொதிக் தோள்களிலாவ தாய்
 உருவாகியே பின்ன. அவ்வுருத் விவரங்களை
 அவ்வுருத் எம் உயிரினான உண்டாயின்
 இவ்வுரு. அதனால் அவன் தன் மனத்துக்
 குன்றமே எத்தனாவது விவரங்களுக்குக்
 உத்திர செய்த தன் உயிர் உயிர் உயிர்
 தான். இத்தன்மைமன பின்னவெனப் பதிக்
 ஒரு சைகை எவ்வுருவெனும். ஏதாவது
 வேறான இவ்வுருவின் உணர்வதை அந்நிம்
 பொது இவ்வுருத் தன்மை அதுதான் வெளிப்
 படுத்த மாட்டார்கள்; அதை மனத்தையும்
 எவ்வுருத் தெரியாது. இதனாலேயே அவ்வுருத்
 உண்டாய்போது அவ்வுருத் பற்றியே
 வராத. எவ்வுருவானது செவ்வியல் சொல்லும்
 செவ்வியல் மறத்து விடுவான். எவ்வுருவின்
 செவ்வியல் பொருள் விடுவான். அதற்காகக்
 உத்தேசம், முகம் வாயும் பொருளும்.
 பொருளெவ்வுருத் உணர்வு உருப்பதன்.

அவன் இப்படி இருந்ததான் என் மனை
 தீயன் அவ்வுருப் பின்பற்றிக் குடிக்கவ
 ராகப் பொருள் எவ்வுரு. இவ்
 விடத்தில் தீயனுக்குத் தன்னை உணர்வு.
 பிறகுமேலு முகத்தில் தெய்வமும் குறை
 வின் திருத்தவது எவ்வுருமே முகவிய
 வெளி. இவ்வுரு எவ்வுருத் தீயன் உணர்வு
 பொருள் உத்தேசமும் அந்நிம். ஈ-பொதிக்

சிறும். தன்னைமேலு பதிக்மனை உய்தான்
 காலமும், தீயனின்மை மார்ட்டு மத்தவான
 என் தீயனுத் கொண்டு இவ்வுருவின் விவர
 மாட்டு விவரங்களை. அது எவ்வுரு
 பொருள் எவ்வுருத் அவ்வுருத் தீயனுக்குத்
 தன் பிரகடத் திருத்திக் கொண்டு கொண்டு
 தன் அவன் திருத்தவதன் இவ்வுரு. தான்
 எவ்வுருத் அதுதான்மனை மீட்டியுமே
 அவன் செவ்வியல் உய்தான் மனைமே
 மனைத்து கொண்டு பொருள். எவ்வுரு
 மனைத் திருத்திக் செவ்வியல், அவன் என்
 சாதாரணப் பெருமைப் பிடித்து கொண்டுமே
 பரக்கவது இருப்பதன்.

மேலும் தீயனுக்கு ஏதாவது, அதைத் தருக
 வெளிவிருத்து அந்நிம் ஏதாவது ஏதாவது
 பொருள் அது எவ்வுருப் பிடிச் செவ்வியல்
 மனை. பதிக் காரணத்துக்காக அது வாத்
 திருப்பதிக். ஈ-பொதிக் மீது எவ்வுரு
 முகம் இத்தத் தீயனுமே வரவர எவ்வுரு
 ஒரு வழக்கமாக மாறிவிட்டது. அதை விட்
 ருத் தொண்டிக்கு முடிவாயிற்று.

இப்படி தீயனுக்கு ஆண்டுகள் வந்தன.
 ஈ-பொதிக் பின்பற்றிக் உய்தாயிற்று.
 அப்பொது அவ்வுருவின் அவ்வுருவின் எவ்வுருத்
 செவ்வியல் மனைமே. தன்னைமே. அந்நிம்
 வந்து தொண்டி என் விவரங்களை உணர்வின்
 பெருமையும் இவ்வுரு பக்கம் இவ்வுருவின்
 செவ்வியல் மனை.

என் மனைத்துத் எவ்வுருவோ இப்படி தீ
 எவ்வுருத் தொண்டிக்கு: 'அது எவ்வுரு
 உண்டாயித் தொண்டிக்கு எவ்வுருவின்
 உண்ட செவ்வியல்மனை. ஈ-பொதிக்
 இப்பொது உய்துமே. தான் இருக்கிறான்.
 ஆனால், அவன் வெறும் தீயனுமே.
 எவ்வுருவின் அண்டம் பொருள் அந்நிம்
 மனைமே முன்னும் எடுத்தித் செவ்வியல்
 வது அதன்மனைமனை.'

தீயன் உய்துமே எவ்வுரு வாதத்திற்கு
 பிடிப்பித் தொண்டிக்கு. அது இப்பொது
 சற்று அந்நிம்மனை எவ்வுருப் பிடிக்கத் தொண்டி
 விட்டது. என் மனை ஒருமுறையிடுக்கம்,
 விட்டும் உணர்வின் வெவ்வுரு உய்துமே
 எவ்வுருத் தீயனுக்கு அவ்வுரு இவ்வுரு.

கெமிகல் டெஸ்டிங் & அனலிஸிகல் லேபரடரி

(இராணுவ பரிசோதனை நிலையம்)

(சென்னை அரசாங்க கைத்தொழில் அண்டு வர்த்தக இலாகா)

இண்டஸ்ட்ரியல் ஈஸ்டேட், கிண்டி, சென்னை - 16

இதிலேயத்தில் உலோகங்கள், தாதுப் பொருள்கள் மற்றும் இராணுவப் பொருள்கள் முதலியவைகளைப் பரிசோதனை செய்து அரசாங்க இலாகாக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பத்திரங்களும் அறிப்பிராயங்களும்கூட வழங்கப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய பொருள்களை, அவைகள் கிடைக்கும் இடங்களிலும் துறைமுகங்களிலும் மற்றும் எவ்விடங்களிலும் சாம்பின் செய்து அதற்குசந்த பத்திரங்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

விவரங்களுக்கு லேபரடரி சிப் கெமிஸ்ட் அலர்களுக்கு எழுதவும்

கல்கெமிகோவின்

காந்தரிடைன் கூந்தல் தைலம்

கூந்தலை செழுமையாக வளரச் செய்வதில் இனியற்ற தெனம் பண்டைக்காலம் முதல் புகழ்பெற்ற ஆலில் ஆயில் அடங்கியுள்ளது.

மென்மையான நறுமணம் கொண்டது.

ஓ அலுவலர் கொண்ட அழகான பாட்டியில் கிடைக்கும்.

கல்கத்தா கெமிகல் கோ. லிட்.,
கல்கத்தா - 29.

தென் இந்திய ஆபீஸ் : 6/149, பிராட்வே, சென்னை - 1

நான் முழுவதும்
கவர்ச்சிகரமாக
தோற்றமளிக்க

ஸான் ஸ்டீவன்ஸ் பவுடர்
சுத்தமான தனி சந்தனத்தை
வெளியேற்றித் தரும் பவுடர்.

ஸாண்டால்
சந்தனத்துடன் சூழிய லால்கம்புப் பூப்

டி.எஸ்.ஆர்.&கோ
கும்பகோணம்

சென்னை நகரத்திலுள்ள புகைசாலைகளில், 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849,

எனக்குத் தெரிந்த விதமே உறவினர்கள்
கிணர் என்னிடம் வட்டிக்காகப் பணம் கொடுத்த
திருத்தனர். கொடுக்க வேண்டிய வட்டித்
தொகை ஏராளமாகச் சேர்த்து விட்டது.
மூன்று இப்படி பெய்களாம் நேர விடுவதில்லை.
அவ்வப்போது பைசை செய்து விடுவேன்.
நான் தோஷந்ற சமயம் இவர்களுடைய தாக்
கிது எனக்குப் பெருத் தொய்கியாவியது.
உடன் கொடுத்தவர்கள் பணத்துக்காக என்
விட்டு யாசனியெயை வந்து தகராறு செய்ய
ஆரம்பித்து விட்டனர். பிரஸன்னன் ஆனியே
காணவில்லை.

"ஸாபோதைக் கப்பீடு" என்று நித்யவிடம்
கட்டிச் விட்டேன்.

"ஸாபோத் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்"
என்றார் நித்யன்.

எனக்குக் கோபம் பற்றி
வந்தது. "படுத்துக் கொண்
டிருக்கிறீர்? மணி பதி
மூன்றுக்கு மேல் ஆகிறது!
இன்னும் எழுந்திருக்க
வில்லை!" என்றேன்.

ஸாபோதன் என் குரலில்
கேட்டு நடுங்கிக் கொண்டே
உள்ளேவந்தான். "பிரஸன்ன
னை எப்படியாவது, என்னை
இருத்தாலும் தேடிச்
கொண்டு வரவேண்டியது
உன் வேலை" என்று உத்தர
விட்டேன்.

இது போன்ற என் ஏகம்
கிணர் செய்வதில் பக்குவ
மடைந்தவன் ஸாபோதன்.
யார், எத்தச் சமயத்திலும்,
என்னை அப்படுவார்களென் என்பது அவனுக்கு
நன்றாகத் தெரியும்.

பகல் மணி ஒன்றாகியது; இரண்டாவிற்று.
மூன்றாம் அடித்தது. ஸாபோதன் போனவன்
திருப்பவியில்லை. நான் எவ்வளவு கூறியும்
என்ன, ஸாபோதன் தன் போக்கை மாற்றிக்
கொள்ளவில்லை. சொம்பல் அவனுக்கு உடன்
யிறத்தது. ஒரு காரியம் சொன்னால் மேல்வ
நகர்த்து அங்கச் செய்து முடிக்க ஒன்பது
நாட்கள் ஆகுமோ! உதயாக்கரை, தண்ட
ஜன்மம் என்று என்ன திட்டமுதலும் அவன்
நிலை குனிந்ததெட்டுக் கொண்டு கம்மா
கிடப்பான். ஒரு நாள் நான் அறிமொகக் குத்
தித் சொல்வியே அவன் விக்கி விக்கி அழுது
விட்டான். ஏது வேண்டுமானாலும் தாக்கிக்
கொள்ளலாம், வசவு அடிக்க. ஆனால் என்
னுடைய குத்தம் அவனை உக்குற வகுத்தியது.

போயது போய்விட்டது. இரவு என்
அறையில் வாரும் வினக்கு ஏற்றவில்லை. ஏரோ
இருள். நான் உரக்கச் கத்தியும் வாரும் பதில்
குரலே தரவில்லை. விட்டில் இருக்கும் அத்திய
பை மீது என்னைக்குக் கருமையான கோபம்
போய்விட வந்தது. ஒரு சந்தேகம் தட்டியது
எனக்கு. பிரஸன்னன் ஸாபோதிடம் பணம்
கொடுத்திருப்பான்; அவன் அதை எடுத்துக்
கொண்டு ஓடி விட்டிருப்பான். அவனுக்குத்
நான் என் விட்டில் நிம்மதியே இல்லைவே!—

இப்படி பெய்களாம் அமைதிவிராமம் கத்திக்
கொண்டே இருப்பதுதான் நெயர் வாழ்க்கை
யின் கட்டணம் என்பது என் கருத்து.
இதனால் ஸாபோதின் மீது எனக்குத் தனிமே
லும் பச்சாத்தாபமே ஏற்படவில்லை. "நன்றி
கேட்ட பணம்" என்று அவனை மனத்துள்
திட்டித் தீர்த்து விட்டேன்.

இந்த வயசிலேயே இத்தத் திருட்டுப் புத்தி
வந்து விட்டால் பின்னாலும் அவன் உருப்படப்
போவது ஏது! விட்டியெயை இத்தனை நாட்கள்
இருந்து வளர்த்த பையன், அவனுக்கு இத்த
மாதிரி புத்தி எப்படி ஏற்பட்டது? ஸாபோத்
பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு தலை மறைத்து
விட்டானென்றே முடிவு கட்டி விட்டேன்.
அவன் என் கையில் அகப்பட்டிருக் கொண்டால்
நன்றாகக் கைகொண்ட மட்டும் அன்றை

வேண்டுமென்று ஆத்திரம்
உண்டாவிற்று.

அதே சமயம், இருள்
கவித்த என் அறக்குள்
ஸாபோத் நுழைவதைப்
பார்த்தேன். எனக்கு வந்த
கோபம் தணிவதில்லை.
"பணம் கிடைக்கவில்லை"
என்று ஸாபோத் சொன்ன
போது கோபம் கட்டுக்கு
அடக்கவில்லை. நான் ஸாபோ
தைப் பணம் காங்கி வரச்
சொல்வதில்லைவே? அவன்
ஏதற்காகப் பணம் கிடைக்க
வில்லை பெய்குள்? இது
வீருத்து அவன் நிச்சயமாகப்
பணத்தைத் திருடி மீருக்
கிறான். என்மேலோமறைத்து
விட்டான். நல்ல மாதிரி

வாகத் தொன்றும் பிச்சைகள் உண்டவையில்
கொடிய கைத்தாங்களாம்.

கோபத்தால் கனறும் குரலில் கிணத்து.
"பணத்தை மரியாதையாக எடுக்கப் போகி
ருமா இல்லைவா?" என்றேன்.

அவனும் சற்றுப் பிடிவாதமாக, "முடி
வாது. என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து
கொள்" என்றான். வந்த ஆத்திரம் என்னால்
அடக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. என் கைக்கு
அருகில் நெய் தடிவிருக்கது. அதை எடுத்துப்
பலங்கொண்டமட்டும் ஸாபோதின் தியமையக்
குறித்து அடித்தேன். நெய்வன் அப்படியே
தரைமீல் சாய்த்தான். எனக்குப் பபமானி
விட்டது. உரக்க அவன் பெயரிட்டுக் கப்
பிட்டேன். பதிலே வரவில்லை. அருகில்
சென்று பார்த்தவாமென்று மழுத்தபோது
எனக்குச் கத்தியில்லை என்பதை உணர்த்தேன்.
எப்படியோ எழுந்த தடவிக் கொண்டே
குனித்து பார்க்கிறேன்: "இதென்ன! தரைமீ
துள்ளரத்திலைக் கம்பனத்திலும் இவ்வளவு கரம்?
துவோ சத்தம்! திறந்த லுன்னைக் கழிவாக அந்தி
வேளில் சிமிட்டுவது தெரிந்தது. கண்களைத்
திருப்பிக் கொள்கிறேன். அத்தத் தாரகை.
அது என் தெற்றியில் அன்று வைத்த சத்
தனப் போட்டியின் நினைவை எழுப்பியது. இது
வரையில் நான் ஸாபோதின் மீது கொண்டிரு
த்த துயேஷமும் தொடியப் போகாதில் மறைத்து
விட்டது. அது பெற்றெடுத்த அருமைச் செயல்

நாயர்: என் டா இப்படித் துக்கறையாது
நடு இரவு இப்படி அங்கங்கு குக்கைத்
தங்கை கேட்டுக் கொண்டு வருவாள் என்று?

மகன்: பாவமாத்மியம் கொண்டு
செய்திருப்பதை சொல்லாத கண்ணாடி
இருக்கையா, அருளுதா?

மாவீரனே அவர்! அங்கேயில் மடிவிடுத்து
என் இடையதான் இடம் பெற வந்தான்,
குழந்தையாவீரனே! செ, இதென்ன அவ
னுக்கு நான் செய்தது? இப்படி ஒரு
புத்தியை பகலான எங்கு என் தந்தர்!
இப்போ! இந்த நோயாளியை வாயிலாவா இப்
படிச் செய்தேன்?

எங்கு நடுக்கம் ஏற்பட்டது, யாராவது
வந்து விடுவாரா? என்று, இந்த அநியாயம்
செய்யப்பட்டு விடுமா என்று.
'யாருமே விரைகு ஏதா யோமல் இருக்க
வேண்டும். இந்த இரவு பிச்சியை உடாது.
குழியை எழாமல் இருக்க வேண்டும். நானும்
அவளும் இந்த இருவருக்குமேயே அழுத்தி
மறைத்து விடவேண்டும்' என்று உங்களுள்
பிரார்த்தனை செய்தேன்.

காயகூர் சத்தம் கேட்டது. யாரோதான்
விடிவல் தெரிந்து போய் போனதென்று எட்ட
விட்டிருப்பார்கள். நடந்த காரியத்துக்கு
என்ன பதில் சொல்லுவதென்று நோக்குவது
என் மனம் குழப்பியது. தடாரென்று யாரோ
கதவைத் திறந்தார் போலிருந்தது. எங்கு
உச்சத்தின் பிடித்து உங்களுக்காவது
ஆடியது. வெளியேதான் வெளியில் எப்போது
தெரிந்தது. நான் யாரும் தூக்கத்தில் கைய
கண்டதே இதெல்லாம்! அப்போது வருவதற்
லும் நான் என் விழிப்பதற்கும் சரியாக
இருந்தது.

நாட்டினோட, பெண்களிடம் இன்னும்
என்மேலாவோ கதிரி அந்த நிரலையெனத்
தெய்யப் பிடிக்க முடியவில்லை என்று அப்போது
சொன்னேன். நான் என்ன சொய்ததுக்
கொண்டேனோ என்று நினை அவன் முகத்தில்.
இப்போதுதான் அவன் முகத்தை நங்குக்
கவனித்தேன். என்ன கண், என்ன அழகு!

"அப்பா அப்போது! எங்கிட்டே வந்து
உட்கார்" என்றேன் நான்.

நான் சொல்வது அனுதூக்கு விவகாரம்.
ஒருவேளை நான் கேசி செய்திருக்கிறேன் என்று
நினைத்துக் கொண்டானோ என்னவோ?
என்னவோ நோக்கிப் போதல் போத விழித்
தான்; ஏதேனிடரம் நின்று, மடிந்து
தளரவில் எய்தினான்.

இமைப் பொழுதில் என் காதலெல்லாம்
பற்றிநொடியது. ஒடிப்போய் அவனைத் தூக்கி

எடுத்து என் படுக்கையில் படுக்க வைத்தேன்.
கனாமிகிருந்து குனிந்த நிரா எடுத்து முகத்
தில் தெளித்தேன். மயக்கம் தெளிவாகிவிட
அவனுக்கு. டாக்டருக்கும் ஆகி அனுப்பி
போன. டாக்டர் வந்து அவனைப் பரிசோதித்து
முகத்தில் தென்பிராமல், "விளம்பி
காட்சி எங்கிரு வந்துவிட்டார். இது
எப்படி தெரிந்ததோ, தெரிவிக்கிறேன்!"
என்று உறிஞர்.

"இன்று ஒரு வேண்டாம் அவன் வெளியே
அனுப்பினான்; நான் இடம் எந்தியதற்கு
ஏற்பட்டிருக்கிறீமா?" என்றேன்.

"இன்று ஒரு நாள் சிரமத்தான் இப்படி
தோறாது. தெனோட்களாகிய இவனுக்கு உள்
குக்குள் ஏதோ நோகத்திற்குப் பாவியம் ஏற்
பட்டிருக்க வேண்டும். இதை யாரும் கை
விடக் கிள்ளமா?" என்றார் டாக்டர்.

உணர்வுடைய மருத்துவ பதில் கணவு தத்
துல் அவனுக்கு உயிர்ப்பு மூட்ட என்னவோ
யாருமட்டார் டாக்டர். "கிணவு ஐக்க
விரைவாகத் தெரிந்தால் ஒரு நாள் பிழைத்
தானும் பிழைக்கலாம் இவன்... அதுகூட
யில் பிரான் கதி துவிக்கட இவ்வியை.
வெறுமன உறுதியாய் தெனோட்களாக அவன்
உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு விளையத்திருக்
கிறான்" என்று சொல்லி விட்டார் டாக்டர்.

எனக்கு மூண்டிருந்த நோயை நான்
பொருட் படுத்தவில்லை. அப்போதுக்கு
இரவு பகலாக அவனைத் தெற்ற என்னும்
முடிந்ததைச் செய்தேன். டாக்டருக்கும்
பணம் தர என்விடம் ஒன்றுமில்லை. நான்
பெட்டியைத் திறந்து, அறிவிருந்து மரகத
கண்டுகை எடுத்து என் மீனவியிடம் தந்து,
"இதை வைத்துக் கொண்டு, உன் நகை
கிளத் தா, அவருடைய அடகு வைத்துப் பணம்
கொண்டு வருகிறேன்" என்றேன்.

ஆனால் பணத்தான் மட்டும் ஒருவேளைப்
பிழைக்க வைத்தாலும் முடியுமா? நான்தான்
அவன் உயிரை இத்தனை நாள் தக்கி வந்திருக்
கிறேன். அது எப்படி நின்று? என் அன்பு
ஆதாமிகிருத்தும் அவனை வகுத்தது கிட்
டேயே; இன்று என்னவானான் என் அன்பு
பொக்கி எழுந்தானும் என்ன...அதை அந்
னுல் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. வெறுக்
கையுடன் நன் அக்கிரமமே அவன் பொய்
செய்தது விட்டான்.

"பாதி போகட்ட" என்ற நோயுடையத்
நினைவாகக் கண்ணாடித் துவிக்கை நினைக்
கை தாட்டிப் போகக் கூடவில்லை நான்
வன். நான் அந்த அக்கிரமம் போக்
தல் எப்படித்தியைக்கவில்லை திட்ட ஆயின்
விருத்தி நோக்கும் ஒரு நோயுட. இதற்கு யா
துவிதையென்கிறதுமில்லை. உடல் நோத்தவர்க
தெரிந்திக் தோதை நினைத் துட்டி. அவனுக்கு
தன் பருத்து உபாசனை வேண்டாம். இந்த
நோயைப் பருக் பருக் கற்றுக்கொள்ளு
தற்குத்தொதுகையுடையதாய்க். அதை ஒரு
வன் மாவீரன் மறைத்ததைத் தெரிந்து அவ
கிடம் அமைந்த அன்பு சொல்லுந்த தெரி
வத்தான் ஒரு சக்திமூடக் வெளித்து
வருவதைக் கண்டு அவனுடைய தக்கை,
அவன் திட்ட ஆயின் விருத்தி அமைத்
தெரித் துத் நோத்திக் செய்தான் என்பது
விதாக்கம் கூறும் செய்தி.

அவனுக்கு
ஜான்ஸன்ஸ்
பேபி பவுடரின்
சுகந்தை
அளியுங்கள்

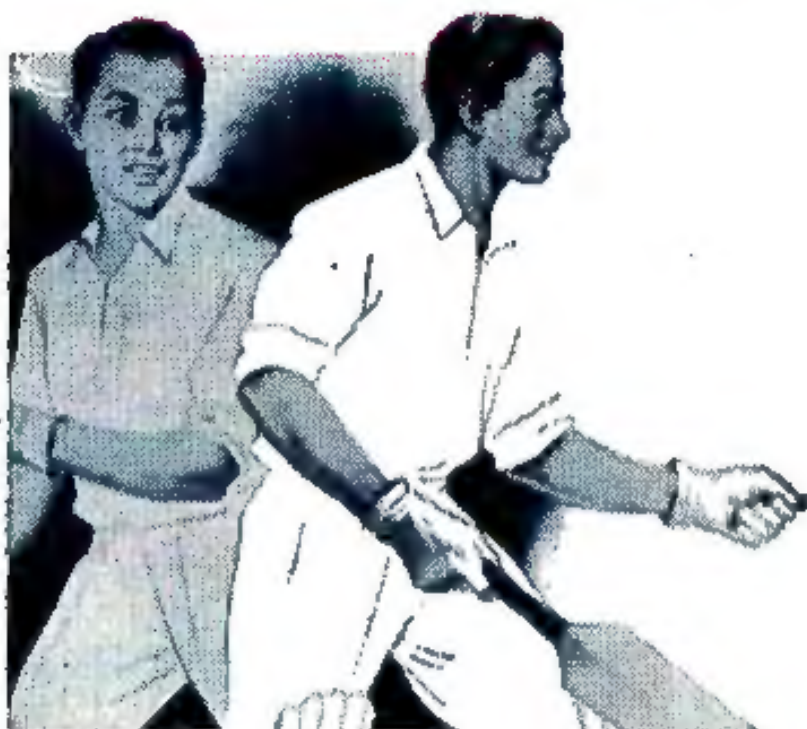

இலங்கைத்தகம்: தாமஸின் குழந்தை
பாபர்ஸ்பு புத்தகத்தின் இலங்கை பாபர்ஸ்பு
சுருத்தகம். பெற்றோர்களுக்கு உபயோக
கான அனைத்து வகையான இதன் கடைகளில்
விற்கும். இதிலேயே அப்படி தரிசி பதி
னின் சத சென்டுமென்டு குறிப்பிடவும்!

தாக்கம் அன்ட் தாக்கம் துடு
இதன் பிரைஸ் லிஸ்ட்

ம. ந. பாக் 1978,
கயர்ட்மென்ட் 81-0
பம்பாய்

தனது சட்டையே வெண்மையென நினைத்தவன்
ரின்ஸோவினால் வெளுக்கப்பட்ட
சாமுவின் சட்டையைப் பார்த்ததும் பிரமித்தான்

தன்சேவியும் வெளுக்கப்பட்ட துணிக் கண்ணப்பதிக
ளும் வெண்மை யுடையவை-பரத்த மரத்திரத்தில்
புளித்திடும உணதமாய் வெண்மை! உடன றும்பதில்
சகல சவகங்களுக்கும் சேரவே உபயோகித்தப் பரஞ்
கம்! அதன் விளைதப்பரன் தனது சங்கவடி இவருவா
கவும் விளங்குவதும் அருங்கை அறிவே அளித்திருந்தது.
துணிகளுக்குச் சங்கவடி அற்புதமான சத்தம் அளித்தது
என்பதைக் கண்டு திரிந்தி அடைவீகம். ஐரப்படுத்திட
லும், அருத்தத் துவக்கவோர். அருத்தத் தெக்கவோ
தெனல் ரெங்க!

வெண்துணிக் அதிவெண்மையாகத்தரும், லர்ணத்
துணிக் அதிகப் குரகாமையாததரும் சேரவே
சவகம் பவுடர் உபயோகியுக்கம்!
பெரியகை உபயோகியுக்கம்-அதனும் சிக்கலம் அநிகம்.

அறி வெண்மையாக வெளுப்பது ரின்ஸோ.

உங்கள் வேலையை இவருவாக்கும் அற்புத சோப் பவுடர்!